

Spet srečanje pohodnikov:

Na spominskih poteh pogled v preteklost...

Zveza združenj borcev NOV Domžale bo v mesecu decembru že petnajstič organizirala srečanje pohodnikov po Poti spominov NOB občine Domžale. Srečanje bo združeno s kratkim kulturnim programom ter podelitvijo spominskega znaka za celotno prehojeno pot. Pohodniki, ki imajo pravico do spominskega znaka, bodo na srečanje povabljeni pismeno.

Domžalska pot spominov je dosegla svoj namen. Pot, s tem pa tudi večji del domžalskega občinskega teritorialnega območja, so spoznali pohodniki domače občine, pa tudi mnogi tuji pohodniki 37 slovenskih in drugih občin. Pot je od svoje ustanovitve 1980. leta bila prehojena preko 2200-krat. Na posameznih kontrolnih točkah pa se je vpisalo v vpisne knjige 2478 do 3806 pohodnikov. V obtoku je 8560 vodnikov. Med pohodniki je mnogo najmlajših. Ostali

pohodniki so pa srednje in starejše generacije, raznih poklicev. Med pohodniki prevladujejo člani planinskih društev, upokojencev ter učenci osnovnih šol.

Domžalska Pot spominov NOB je nekaterim tako zanimiva, da se v različnih letnih časih radi ponovno vračajo. Na poti združujejo prijetno s koristnim, saj ta poteka tudi skozi gozdove, v katerih ni težko najti dobrih gozdnih sadežev. Čudoviti pa so tudi pogledi na Kamniške planine, Julijce in Karavanke. Nič manj užitek pa ne nudijo pogledi na nižinske predele in doline. Pri domžalski poti spominov je pomembno tudi to, da je primerna za ljubitelje gora vseh starosti. Ni zahtevna, prehodna je v vseh letnih časih, tudi pozimi, ko so planinske poti v višjih legah zasnežene in nevarne. Zato je domžalska pot primerna planincem za zimsko vzdrževanje telesne kondicije. Pot je primerna tudi za Ljubljančane z ozirom na bližino, saj območja Poti v veliki meri mejijo tudi na ljubljanske občine. Pohodnik na domžalski Poti spominov NOB spozna tudi del tistega, kar se je na domžalskem območju dogajalo v obdobju 1941—1945. Pot namreč vodi mimo 55 pomnikov NOB, ki nas nehote zanesejo v razmišljanje o vojnih grozotah med drugo svetovno vojno v naših krajih. Poleg navedenega pohodnik na poti doživi mnogo lepih vtisov in spominov na prijazne ljudi v vaseh ob poti, obenem pa utrjuje svoje zdravje in preizkuša svoje telesne zmogljivosti.

Ker se počasi izteka sedanje in že mislimo na naslednje 1988. leto, želimo vzpodbuditi vse planinske, telesno vzgojne in druge organizacije in društva, enako tudi šole vseh stopenj, naj v svoje programe dela za 1988. leto načrtujejo tudi obisk in pohode po domžalski Poti spominov NOB.

Novi pohodniki bodo spoznali še nepoznane lepe kraje in naravo, obenem pa se bodo tudi nekaj naučili o naši polpretekli zgodovini.

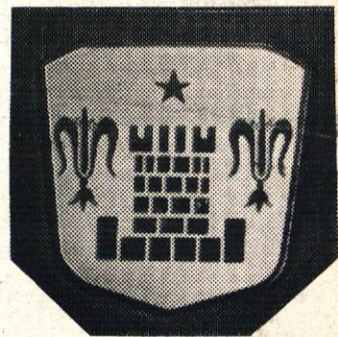
Priporočamo seznanitev z vodnikom in topografsko karto z vrisano potjo, ki jih je pocieni lahko dobiti pri Mladinski knjigi v Ljubljani in Domžalah, pri Planinski zvezi Slovenije v Ljubljani in pri Planinskem društvu Ljubljana-Matica v Ljubljani, ali pa tudi pri ZZB NOV Domžale na Ljubljanski cesti 70 v Domžalah.

M. B.

Gostje in domačini na slavnostni seji vseh zborov občine Koprivnica.

Zlata plaketa naše občine pobrateni Koprivnici

7. november je občinski praznik naše pobratene občine Koprivnica. Občani te občine praznujejo tega dne obletnico prve osvoboditve kraja izpod nacistične okupacije. 7. november 1943 so partizani z velikimi žrtvami osvobodili Koprivnico. Letošnji občinski praznik Koprivnice pa je pomenil tudi 10. obletnico, odkar sta tedanja župana Stjepan Kapusta za Koprivnico in Jernej Lenič za Domžale podpisala listino o pobratenju.

Letos so tudi zato Koprivčani svoj občinski praznik praznovali še posebej slovesno. V Domu kulture v Koprivnici so pripravili svečano sejo vseh zborov občinske skupščine, ki se je je udeležil tudi Mika Špiljak, član sveta federacije, sicer častni občan Koprivnice. Slavnostni govornik na prireditvi je bil Đuro Pokrajac, predsednik Sob Koprivnica.

V zgodovinskem pogledu nazaj je opisal krvavo izbojevano pot ljudi teh krajev v svobodo, nato pa je pregledal uspehe in dosežke v izgradnji materialnih temeljev Koprivnice. Ugotovil je, da so proizvodne moči družbe nekaj desetkratno povečane, zlasti v prehranski in lesno predelovalni industriji. Navedel je vrsto delovnih organizacij, ki so v Koprivnici temelj družbenega razvoja. Zahvaljujoč vsemu temu je od včasih počasnejše rasti industrijske proizvodnje le-ta sedaj v Koprivnici večja kot je povprečna industrijska rast na Hrvaškem. Navedel je podatek, da pomeni izvoz Koprivnice že skoraj 2 odstotka vsega izvoza v tej republiki. Ob tem, ko v večini panog ni investicijskih vlaganj, je seveda zelo pomemben dosežek nov dispečerski center ELEKTRE. Le-ta bo — potem ko bo docela izgotovljen in opremljen, eden najsodobnejših objektov za daljinsko upravljanje energetskih obratov in pomembna pridobitev za tehnično-tehnološke posodobitve sistema distribucije električne energije.

Potem, ko so podelili občinska priznanja posameznikom in kolektivom, je s priložnostnim govorom predsednik SO Domžale Peter Primožič izročil za 10 let pobratena Zlato plaketo občine Domžale kot najvišje priznanje naše občine.

M. Brojan

Svečanost v blagovški šoli:

Spomin na Golčaj

Letos mineva 46. let od pokola partizanov Radomeljske čete na Golčaju.

Tudi letos, kot že vrsto let nazaj, sta krajevna organizacija ZB NOV Blagovica in ZB NOV Radomelj pripravili spominsko svečanost ob obletnici pokola izdanih partizanov Radomeljske čete na Golčaju. Svečanosti, ki je bila 28. oktobra 1987 v blagovški osnovni šoli, so se udeležili vsi učenci blagovške šole, delegacija osnovne šole Radomeljske čete iz Presej, borci in aktivisti iz Blagovice, Radomelj in celo iz Jarš.

Bojno pot partizanov Radomeljske čete neposredno pred pokolom na Golčaju je opisal Rajko Hafner, predsednik borčevske organizacije iz Radomelj. V svojem spominskem pogledu nazaj je opozoril na potrebo, da se ohranijo ne le spomini, temveč tudi skrb za obeležja, ki govore o tragičnih dogodkih zgodovine.

Ob tej svečanosti so se navzoči dogovorili, da bo poslej spominska svečanost vedno na obletnico tragedije, t. j. 28. oktobra vsako leto.

Kulturni spored so prispevali učenci iz Blagovice in Radomelj.

Ob otvoritvi dispečerskega centra v Koprivnici. Objekt so odprli ob občinskem prazniku. (Foto: D. Rendić)

Pred občnimi zbori osnovnih organizacij zveze sindikatov Slovenije

V tem času, ki ga zaznamujejo številne aktivnosti, katerih skupni imenovalec je v iskanju izhoda iz gospodarske in družbene krize, se nekje na obrobju teh globalnih trendov vršijo priprave za izvedbo občnih zborov osnovnih organizacij sindikata in volilnih sej sindikalnih konferenc. Mandatna doba na temeljni ravni sindikalne organiziranosti se izteka in podatki je potrebno obracunati. Kako se lotiti te zahtevne naloge gotovo ni obrobno vprašanje, še posebej, če želimo dati svoj prispevek k jasnejšim perspektivam jutrišnjega dne ter naravnati težišče aktivnosti na vsa tista vprašanja, ki so bistvenega pomena za ureditev družbenoekonomskih odnosov v sklopu katerih naj se trajneje uravnavajo delovni in življenjski pogoji in razmere delavcev.

Mnogi menijo, da je sedanjí čas, katerega delček smo rezervirali tudi za izvedbo sestankov sindikalnega članstva, ravno pravi preizkus za ugotavljanje konkretne družbene vloge najširše organizacije delavskega razreda v zapletenih in vse bolj zaostrenih družbenih in gospodarskih tokovih.

O tem, da so razmere težke, ni potrebno nikogar posebej prepričevati in skoraj odveč bi bilo, da to ponovno ugotovimo na občnih zbori, ne da bi ob tem znali, hoteli in zmogli reči kaj več. Pogledi na intenziteto družbene in gospodarske krize se sicer razlikujejo, v osnovi pa se oblikujejo predvsem v odvisnosti od položaja v katerem so se znašle posamezne delovne organizacije. V tistih, kjer jim spričo razmer še ni bistveno ogrožen razvoj in socialna varnost, je slišati zmernejše tone čes: »Ni še dovolj hudo, da bi bili plat zvona.« Tam, kjer prejemajo zajamčene osebne dohodke ali pa jim to grozi, pa so razumljivo pogledi na sedanjo stvarnost dosti bolj črni in brezperspektivni. Ob tej mešanici občutkov, nasprotovanj, ugovorov, kritik, tez, antitez, pričakovanj, moralnih pridig in zganjanj s šok terapijami pa je presenetljivo šokantno, da se problemi poglobljajo ob neprizadetosti vseh tistih družbenih institucij, katere bi že zdavnaj morale naravnati politiko gospodarskega in družbenega razvoja v smer, ki bi navdajal vse, ki živijo od svojega dela z realnim optimizmom.

Žal sedanja ogroženost nosilcev gospodarskega razvoja, torej najbolj poslovno vitalnih in razvojno perspektivnih gospodarskih subjektov, ne vpliva zaupanja v učinkovitost ukrepov tekoče in razvojne gospodarske politike... Ob vseh

teh in še mnogih drugih odprtih vprašanj se zdi kot, da vodimo dialog z gluhih... po drugi strani pa zaman modrujemo kakšen naj bo optimizem najširših ljudskih množic ob nenehnem naraščanju življenjskih stroškov in uničujoči evforiji inflacije...???

Zdaj, ko nam je sleherni delavec še kako dragocen v smislu najširše vključitve pri razreševanju težav, podiramo mostove, ki predstavljajo realno ekonomsko in psihološko motivacijsko osnovo za izboljšanje kvalitete dela na vseh ravneh in slehernem okolju.

Se bodo občni zbori izognili tem vprašanjem? Pri izvedbi občnih zborov, oceni izvajanja nalog, stanja in razmer, kaže torej upoštevati dejstvo, da se mnoge naloge sindikalne organizacije, sprejete v programskih izhodiščih pred dvema leti v tem obdobju, kažejo v veliko bolj kompleksni in zahtevnejši luči kot je bilo moč ob njihovem sprejemanju predvideti. Pri običnem, ki so prisotni, se enostavno ne da izogniti. V tem pogledu velja veliko bolj kot doslej upoštevati celovitost vzrokov in posledic, predvsem pa je potrebno z jasnim utemeljevanjem ločiti vse tisto kar pomeni lastno nedoslednost od odgovornosti drugih, zavračanja — od neznanja in nepoznavanja dimenzije družbene problematike in družbenih zakonitosti ter realnih pogojev in možnosti za spreminjanje družbenih razmer v sedanji prepletenosti političnih, gospodarskih in družbenih silnic.

Minili so časi za hvalospeve in treba je reči, da nam tudi vsesplošna kritika ne bi v tem trenutku kaj dosti koristila.

V predstoječi inventuri dela in oblikovanja usmeritev bi bilo koristno za nas vse, da se tudi sami odrešemo nekaterih indoktrinacij preteklega in polpreteklega časa, ter da z vso resnostjo storimo nekaj za zajezitev vala splošne nezainteresiranosti in apatije. Ne samo z besedami, temveč se s konkretnimi dejanji postavimo po robu vsem kar izničuje pošteno, ustvarjalno in produktivno delo. Doslej močno poudarjeni skrbi za lastno osebno usodo, enakopravno dodajmo tudi skrb za skupno usodo kolektiva, od katerega je končno odvisna socialna varnost nas in naših družin. Brezkompromisno je treba odstranjevati vse kar znotraj zavira naš razvoj z večjim aktiviranjem intelektualnega potenciala, ustvarjanjem medsebojnih razmerij v katerih bodo močnejše moralno in materialno cenjena konkretna prizadevanja posameznika v doseganju nadpovprečnih rezultatov umskega in fizičnega dela. Otrdesimo se togosti in vseh tistih formalnih spon, ki onemogočajo močnejši prodor novih svežih pogledov, idej in rešitev, ki vodijo k boljšim kvalitativnim rezultatom. Tega pa ni možno zagotoviti samo s formalnimi normami obnašanja, tehničnimi predpisi in formulami.

Če bomo v tem pogledu tudi z izvedbo občnih zborov dali svoj prispevek k sproščanju teh procesov, bo s tem optimizem prihodnosti dobil jasnejšo in trdnjšo podobo.

Tega pa nam še tako dišeča sindikalna klobasa gotovo ne zagotavlja.

M. B.

Odgovor na odgovor

ali pojasnilo k pojasnilu (Občinski poročevalci 11. nov. 1987, str. 2)

Občinski poročevalci je resda glasilo SZDL in g (predsedstvo) lahko kroji po svoji pameti in potrebah. Toda pošteno ni, da je ODGOVOR predstava OK SZDL objavljen pred mojimi vprašanjem!

Zdaj pa k odgovoru. Napisal sem devet vprašanj ali zahtev. Vsa so jasno in naravnost postavljena. Predsedstvo kar na pet (več kandidatov kot bo volilo) ocena dela kandidatov, starostna struktura, fronost, umik liste) ni odgovorilo. Na splošno se dotaknilo treh (poklicna in spolna struktura, velikost funkcionarjev).

Še najbolj direktno se je predsedstvo lotilo očitka, da bo v novem predsedstvu preveč direktorjev in vodij. Tu ne dopušča nobene dileme. Da dosegljivo ustrezen (demagoški) učinek, se celo poslužimo namiga, da »direktorstva nikakor ni mogoče šteti za zlo«. V navedenem gre za dve vrsti taktičnega zavajanja in birokratskega srenevedanja.

Prvič: nikjer nisem napisal, da kamorkoli šteje direktorstvo za zlo. A ko bodo ljudje brali »odgovor« bodo s predsedstvom zapeli: »Biti direktor ni ni zlega!« In prav bodo imeli! Toda hudič je v drugo luknji. Ko se bodo strinjali z odgovorom (pojasnilom), bodo seveda sprejeli vase tudi misel, da nekdo pač je vprašal in trdil nasprotno. Zato je ta človek na enem bregu, mi s predsedstvom pa na drugem. Na način politiki velikokrat iščejo zaveznike v poštev večini ljudstva in si na drugi strani izmišljuje skupne nasprotnike.

Drugič: ne spuščam se v direktorje, ker so direktorji. Očitam predsedstvu, ker je na listo postavilo toliko direktorjev! To pa je precejšnja razlika!

Taktika me ne preseneča, saj spada v železni repertoar naših politikov, zlasti iz bratskih republik. Npr. ko je kdo proti štafeti mladosti, mu naprti blatenje tovariša Tita; namesto z resničnimi, se govori spopadejo z umišljenimi sovražniki in jih ob gromkem aplavzu množic, v trenutku premagajo z levo roko...

Igor Lipovšek Lenja

Volilna konferenca ZSMS

Domžalski mladinci smo se po dvomesečnem postopku evidentiranja zbrali na volilni konferenci občinske konference ZSMS Domžale. Tu smo s tajnimi volitvami izvolili tri nove člane predsedstva in sekretarja OK ZSMS Domžale.

Ob koncu pa se je še odprla razprava na temo »Mladi in ZSMS v trenutni situaciji«.

Na osnovi pravil o delovanju občinske konference ZSMS Domžale je bila volilna konferenca v torek, 10. 11. 1987. Kljub predlogu o javnih volitvah, ki je bil podan v poslovniku o delu volilne konference, smo nove člane izvolili na mnogo bolj demokratičen način, in sicer s tajnim glasovanjem tako kot je predvideno v statutu, ki smo ga slovenski mladinci sprejeli v Krškem.

Tako smo svoje zaupanje izkazali in jim zadali že naloge, naslednjim mladincem: Bojana Omersel bo kot članica predsedstva vodila komisijo za prostočasovne dejavnosti, Nataša Novak bo vodila svet za družbenopolitični sistem, Frenk Javoršek pa ima dolžnost vodenja centra za mladinsko prostovoljno delo.

Za funkcijo sekretarja smo izvolili Tineta Grošlja, dosedanega člana sekretariata OK ZSMS Domžale. Potem, ko smo sprejeli predlog o spremembi finančnega načrta, se je konferenca razživila. Nekaj mladih nam je poskušalo na bolj objektivni način s svojimi razpravami predstaviti situacijo v ZSMS. V uvodu nam je najprej Milan Balažič predstavil nekatere probleme in videnja mladih. Tudi sicer je spregovoril o tem, kako pomembna je za uspešno delovanje mladinske organizacije aktivnost članov ZSMS. Dotaknil se je tudi vprašanja o odnosih med Zvezo komunistov in ZSMS. Seveda pa ni mogel obiti zanimive teme: dneva mladosti in štafete mladosti. Mladinci se bomo v Sloveniji zavzemali za to, da se štafeta palica ukine, da se dan mladosti praznuje v obliki raznih aktivnosti, obenem pa prireditev v Beogradu ali vsebinsko spremeni ali pa ukine. Obenem pa je še razpravljalo o temah, kot so: odpiranje vojnih arhivov, relacije med vsemi DPO-ji itd. Zanimivo razpravo je imel tudi Jože Lenič, ki je predlagal, da naj se delo mladinske organizacije bolj razširi, tudi na mednarodna področja, in sicer v obliki klubov OZN. Prav tako so se tudi druge razprave dotaknile nekaterih zanimivih točk, kot so: aktivnost mladih, ki

ostajajo na kmetijah, delovanje OO ZSMS v krajevnih skupnostih, mednarodni tabori, ekologija ter še nekatera druga vprašanja. Nekaj misli je podal tudi predsednik OK ZSMS Toni Dragar. Spregovoril je o aktivnostih mladih v Domžalah in tudi o nekaterih zadevah širšega pomena. Tako o nesprejemljivem zakonu o ukinitvi ene pokojnine, ter podprl pobudo mladih iz Slovenije, da se zakon tako hitro ukine kot je bil hitro sprejet. Spregovoril je o trenutnem položaju v naših vodstvenih organih na ravni federacije in predlaga, da se za zvezno mladinsko predsedstvo izglasuje nezaupnica zaradi nesposobnosti, za zadnje čase tako popularni ZIS pa je dejal, da bo kmalu (če že ni) prišel čas, ko jih ne bo potrebno odpoklicati, ampak enostavno odstaviti.

Oglasili so se tudi predstavniki vabljenih gostov in nam povedali nekaj o dosedanem sodelovanju ter nam ga ponudili tudi v bodoče, kar smo seveda z veseljem sprejeli.

Volilno konferenco smo končali z lepimi željami in pobudo za naprej, na nas pa je, da dejanja in besedičenja potrdimo z nadaljnjim delom.

Nataša Velkavrh
COP pri OK ZSMS Domžale

Mladi na letni programsko volilni konferenci.

Predsedstvo mladih na letni programsko volilni konferenci.

Novi sekretar OK ZSMS Domžale

Na volilni konferenci OK ZSMS Domžale, 10. novembra smo izvolili sekretarja OK ZSMS Domžale.

Funkcijo bo v prihodnjem mandatnem obdobju opravljal Tine Grošelj iz Preserj, Kamniška 17. Rojen je 13. 11. 1965 v Ljubljani, trenutno zaposlen v Hidrometalu Menges.

Ze kot predsednik osnovne organizacije ZSMS Preserje, je bil v obdobju 1980—84 član predsedstva OK ZSMS. Lani (1986) je bil imenovan za člana sekretariata pri OK ZSMS Domžale. Trenutno je tudi predsednik osnovne organizacije v DO Hidrometal Menges. Predlagan je za člana predsedstva OK SZDL Domžale in več

koordinacijskih svetov pri občinski konferenci SZDL Domžale.

Imamo svojo »urgenco« ...

Pridobitev — 3 nove prostore, ki bodo služili za nujenje nujne medicinske pomoči so iz lastnih sredstev zgradili sami zdravstveni delavci

Medicinska stroka je pokazala, da je od nujenja nujne medicinske pomoči kasneje nemalokrat odvisen izid, posledica, rezultat poškodbe ali bolezenskega stanja. Praksa je pokazala, da je od te prve pomoči odvisno tudi število kasnejših invalidov. Vse to, so pa še drugi razlogi, so narekovali, da dobimo svojo ambulanto nujne medicinske pomoči. »NMP« pa je bila tudi tema pogovora z našimi domžalskimi zdravniki: dr. Ivom Pevcem, vodjo TOZD SOZV Domžale, dr. Marijo Starbek, namestnico vodje TOZD SOZV, Olgo Pavlin, glavno sestro ter Miranom Kraševcem, tajnikom TOZD.

odločili, da iz lastnih sredstev uresničijo to evidentno potrebo. Eno od ambulant so (3 prostore) v izrednem kratkem času preuredili v prostore za nujno medicinsko pomoč.

Prvi prostor je intervencijski; vhod vanj je zasnovan tako, da omogoča dostop z vozički za poškodovance. V njem so aparature za popolno reanimacijo. Nekatere še manjkajo, saj zanje ni deviznih sredstev.

Drugi prostor je ordinacija zdravnika, kjer bodo opravljene okuistične in otološke intervencije.

Tretji prostor pa je prostor za malo kirurgijo.

tru, bo moč hitreje uveljavljati enotno medicinsko doktorino opravljati kolegijske sestanke in ocenjevati ter načrtovati konkretno delo v luči enotne medicinske doktrine.

Ob vsem, kar smo povedali, pa je vendar še mnogo tega, kar zdravstveni delavci v Zdravstvenem domu Domžale nujno potrebujejo: vzpostavitve normalne funkcije Kardiološke ambulante z obremenitvijo, pogoje za normalno delo ambulante za sladkorne bolne, funkcionalno ureditev dispanzerja za pljučne bolezni, pogoje za delo okulista, novo oz. razširjeno telefonsko centralo, ustrezen dostop s severne strani in drugo. Vse to — v kolikor bomo našli sredstva — pa bo prinesla šele prihodnost.

Dr. Ivo Pevec

Olga Pavlin

M. Brojan

dr. Marija Starbek

Prvi prostor ambulante — nujenje medicinske pomoči za intervencije, reanimacijo in drugo.

poškodb je tudi iz dneva v dan več, saj je samo v teh posegih dela za eno celo ekipo.

Prav tako zdravstveni delavci opažajo iz dneva v dan več akutnih obolenj dihalnega trakta otrok. Če ne bi imeli izurjenega medicinskega kadra, bi že marsikatero akutno obolenje dihalnega trakta imelo dramatične posledice.

Ob vsem povedanem so še mnogi otološki in okulistični primeri, zastrupitve s hrano, insekticidi in drugim, poškodbe pri delu, igrar otrok in podobno.

Iz lastnih sredstev ...

Upoštevaajo te razloge so se zdravstveni delavci kljub slabemu gmotnemu položaju in slabim osebnim dohodkom zdravstvenih delavcev — le-ti

Četrty prostor bo mavčarna, usposobili pa jo bodo šele tedaj, ko bodo pridobili rentgenološke aparature in zaposlili rentgenologa.

To je cenejša varianta ...

Zdravstveni delavci so nam v pogovoru zagotovili, da je NMP — uvedena v domačem kraju, za Občinsko zdravstveno skupnost cenejša, kot pa če se te storitve občani iščejo v Ljubljani, pomeni pa za zdravstvene delavce dodatno obremenitev NMP. Odprta bo za nujne primere 24 ur na dan ob delavnikih, nedeljah in praznikih.

Ti prostori in pogoji za NMP bodo omogočili tudi delo male kirurgije in vse ostalo v zvezi s poškodbami. Vendar ne gre zgolj in predvsem za intervencije v zvezi s poškodbami. Področje dela je širše — široka paleta nujenja nujne medicinske pomoči.

Študijski zdravniški center

Istočasno z ureditvijo prostorov za NMP pa so v kletnih prostorih uredili medicinsko knjižnico, za katero bodo poskusili dobiti vso ustrezno strokovno literaturo, ki jo zdravniško osebje za svoje strokovno izpopolnjevanje potrebuje. Gotovo je, da je usposobljenost priprava in poglobljanje znanja in izkustev bolj izpostavljena delovna nujnost, kot v kateremkoli drugem poklicu. Žal pa se tega dela zdravniku v nobenem primeru ne priznava. So primeri, ko se izpolnjevanje in priprava vključujeta v delavnik ...

V tem nekakšnem, zaenkrat še majhnem študijskem cen-

Novoletne prireditve tudi letos

Tudi letos bodo v Domžalah pripravili več novoletnih prireditev, zagotovili pa so tudi nadaljevanje vsakoletne tradicije — novoletno povorko s sejmom pred Halo Komunalnega centra v Domžalah.

Tako bodo izredno prizadevni turistični delavci TD Domžale, ki te lepe prireditve pripravljajo že nekaj let, tudi letos organizirali dve povorki in sicer:

v nedeljo, 27. decembra 1987, ob 14. uri

v sredo, 30. decembra 1987, ob 19. uri.

Ob tem bodo tudi letos organizirali novoletni sejem na ploščadi pred halo KC — tako kot vsako leto.

Novoletne dneve pa bodo Domžale pričakale tudi novoletno okrašene z jelkami in žarnicami na njih, tako v križišču pri Pošti, v križišču Kamniške, na avtobusni postaji in pred halo KC.

Turistično društvo Domžale vabi domžalske obrtnike, ki so pripravljeni sodelovati na novoletnem sejmu oz. sodelovati med ponudniki blaga na novoletnem sejmu, naj sporočijo svojo pripravljenost na telefon Obrtnega združenja št.: 722 743.

Skupina mažoretk pred prvo predstavitvijo:

Ob novem letu prvič domžalske mažoretke...

Zvedeli smo, da se v naši občini že uresničuje ideja, po kateri bo v okviru Turističnega društva Domžale začela skupina domžalskih mažoretk. Skupino deklic od 8. do 12. leta so izbrali na razpis med deklicami Osnovne šole Šlandrove brigade, ki je za pobudo Turističnega društva Domžale pokazala mnogo razumevanja. Skupina domžalskih mažoretk, ki jih bo vodila znana domžalska telesnokulturna delavka Ela Koširjeva, bo nastopala na raznih prireditvah in slovesnostih kot so novo leto, občinski praznik, krajevni prazniki, turistične in glasbene prireditve, povorko ter druge priložnosti. Nastopala bo ob spremljavi godbe na pihala Domžale.

Turistični delavci TD Domžale zagotavljajo, da bodo v skupini mažoretk poskrbeli za red, delovno vzdušje ter ustrezno vzgojno delo z mladimi dekleti.

Navsezadnje pa so mažoretke nova lepa, estetska priložnost v maloštevilni ponudbi izrabe prostega časa mladih.

B.

Hvala vam, Moravčani!

Ovim pismom želimo, da se oglašimo u vašem opštinskom listu koji i mi u Mesnoj zajednici Mršinci dobijamo i rado čitamo.

Delegacija mesne zajednice Mršinci iz Opštine Čačak boravila je u uzvratnoj poseti mesnoj zajednici Moravče u dane 24. i 25. oktobra 1987. godine.

Od momenta dolaska pa do odlaska iz Moravč mi smo doživeli bezbroj prijatnih i lepih trenutaka koji se nikako neće zaboraviti.

U našoj delegaciji bilo je dosta mladih koji su prvi put bili u bratskoj SR Sloveniji o kojoj sada imaju impresivne utiske, a posebno o mesnoj zajednici Moravče i njenim divnim ljudima koji su učinili sve da nam ovo druženje bude sadržajnije i plodnije.

Zajednički nastup naših KUD-va na pozornici Doma kulture Moravče bila je na najvišem nivou, program kakav bi poželeli i veći gradovi.

Poseban doprinos ovom našem druženju i razvijanju prijateljskih i bratskih odnosa, počev od potpisivanja povelja o bratimljenju dala je drugarica DANICA ZIDARIĆ iz Mengeša.

Drugarica Danica koja je ratnih godina bila u našem kraju kao izgnanik iz Slovenije u Srbiji nije nikad zaboravila brigu i prijem srpskog naroda pa na samo njojz svojstven način doprinosi jačanju bratstva i jedinstva među našim narodima.

Prilikom boravka u Moravčama dogovorili smo se o budućoj saradnji. Konstatovali smo da ima dosta teškoća posebno ekonomske prirode ali da to ne može biti prepreka jačanju međunarodnih veza i širenju bratstva i jedinstva.

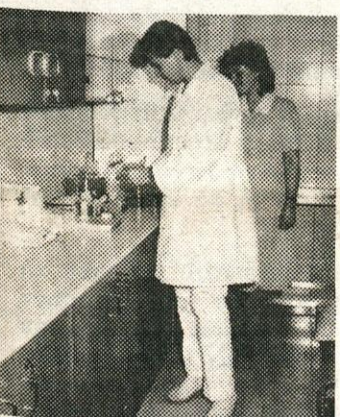
Dragi Moravčani, još jednom hvala za nezaboravan prijem i do sledećeg viđenja u Mršincima leta 1988. godine.

U Mršincima, 5. 11. '87. g.
Mesna zajednica Mršinci
Predsednik,
Radomir Pupavica

Eden od razlogov za odločitev — pridobiti pogoje nujno medicinsko pomoč (NMP) je tudi v tem, da se je teorija o njej bistveno spremenila. Pacienti s srčnim infarktom rabijo takoj infuzijo, reanimacija zahteva strokovno medicinsko nadgradnjo, ki jo v domžalskem TOZD že imajo.

Potrebe narekujejo

V Domžalah imamo več tovarn, ki so v svojem delovnem procesu ukvarjajo tudi z zelo škodljivimi snovmi (cianidi, organskimi topili, težkimi kovinami in podobnim). Cela vrsta zasebnikov opravlja proizvodnjo galvanizacije, ki je zdravstveno v posledicah lahko zelo usodna. Prometnih

Dr. Marko Frangeš s sodelavkama v prostoru za malo kirurgijo.

V spodnjih prostorih zdravstvenega doma (v obratu družbene prehrane) so pred dnevi odprli prvo razstavo del Dore Plestenjak, na fotografiji skrajno desno. Ob njej sta še dr. Ivo Pevec in Tomaž Bole, ki je avtorsko pripravil razstavo.

Turistično društvo Domžale

Objavlja razpis

za oddajo poslovnega prostora »BIFE TURIST« v najem

Objekt »Bife turist«, ki se nahaja za bencinsko črpalko v Domžalah, daje Turistično društvo Domžale v najem najboljšemu ponudniku, ki pa mora imeti izobrazbo gostinske stroke.

Od bodočega najemnika Turistično društvo pričakuje, da bo uporabljal poslovne prostore izključno v gostinske namene, da bo sodeloval v turističnih akcijah ter obveščal goste o turističnih in prenočitvenih zmogljivostih v Domžalah, in okolici. Po oceni teh kriterijev bo komisija izbrala najboljšega ponudnika.

Pisne ponudbe z obsežno obrazložitvijo pošljite priporočeno do 15. decembra 1987 na naslov Turistično društvo 61230 Domžale.

V kletnih prostorih je zdravstveno osebje Zdravstvenega doma Domžale dobilo prepotraben študijski prostor

Zgodba iz ambulante

Nekaj gnilega ni le v deželi Danski. Tudi tu, v moji deželi, na sončni strani Alp, marsikaj usociira na to. Naj v potrditev navedem le primer, ki se mi je pripetil pred nedavnim.

»Končno sem le dočkal dan, ko bom po dolgih letih zopet pričel z rednim popraviljem zob,« sem si mislil in stopil v čakalnico ambulante v Mengšu. Prazna je bila. S stene je zrl vame le krokodil s odprtim gobcem. Verjetno še ena propagandna akcija, da je boljša preventiva, kot pa dolgočasno in boleče saniranje — torej akcija za čiste, zdrave in močne zobe. Res pohvalno.

Hip za tem se odpro vrata ordinacije, ven pa stopi dr. Markovičeva. Ni bila v beli halji, kot si običajno predstavljamo zobozdravnike. Kar v »civilni« obleki je bila.

»Kaj pa vi tukaj?«

»Jaa ... naročen sem za danes!«

»Kaaajj?!?«, ni mogla skriti začudenja.

Ko ji pokažem kartonček, spozna, da je res.

»Počakajte malo!« in zapre vrata. Še pomislil nisem na to, da je tisti dan ne bom več videl.

Cez nekaj časa se vrata zopet odpro, pokliče pa me zobna asistentka. Imela je težko »nalogo«: prepričati me je morala, da nisem prav prišel, da nisem naročen in da zob v Mengšu sploh ne morem popravljati, ker sem pač od drugod ...

»Kako, prosim?«, povzdignem glas.

»Tu vas nimamo zapisanega, poleg tega pa ste še iz druge občine. In čakalna doba je eno leto. Kaj pa mislite ... Še moje mame nisem mogla prijavit preko vrste ...«

»... bomo pa potem vas vzeli!«, je verjetno hotela reči, a ni. Postajal sem besen, vendar pa sem se toliko še zadržal, da sem v mirnem tonu dejal: »Veste kaj ... Najbolje, da vam še enkrat vso zadevo povem lepo po vrsti.« In sem začel:

V lanskem decembru me je pričel boleti zob, zato sem (9. 12. 1986) prišel sem. Tu mi je bližje, pa še preko celega dneva obratujete. Prvo pomoč mi je nudila dr. Markovičeva: odprla mi je zob. Pri tem je seveda ugotovila, da imam še nekaj zob slabih, kar je povsem res. Predlagala je, da bi jih pričel popravljati. To sem z veseljem sprejel. Naročila me je za naslednji pregled — 18. 9. 1987 ob 18. uri. Ta čakalna doba se mi je zdela kar v redu, posebej, če pomislim, da me v domači ambulanti v Vodichah še v vrsto niso hoteli postaviti. Napotila me je še na slikanje zoba, ki je povzročil bolečino in dejala, naj to opravim enkrat do naslednjega pregleda.

Cas je tekkel, ta pa prinese svoje. V juliju letos me je

zopet pričel boleti ta isti (odprti) zob. 3. 7. 1987 sem prišel sem, prvo pomoč mi je nudila dr. Štrosarjeva. Dobro se spominjam, kaj mi je tedaj rekla: da je svojo dolžnost — torej nudenje prve pomoči — opravila, za zdravljenje pa bo že dr. Markovičeva poskrbela, pri kateri sem naročen ...

In sem čakal naprej — vse do danes!

Asistentki rečem: »Poglejte kaj tu piše!« in ji pokažem kartonček. »18. 9. 1987 ob 18. uri. Ali smo danes 18. septembra ob šestih popoldne?«

»Seveda smo.«

»Paa ...«

»Ja. Pri nas niste naročeni. Kar pogledajte v knjigo, da vas nimamo zapisanega!«

»Mene čisto nič ne briga, kaj imate in kaj ne zapisano tu notri, vem le, da sem jaz za zdajle naročen in da sem na to čakal skoraj eno leto!«

In se je zopet sklicevala na knjige, pa drugo občino, čakalno dobo ... Očitno je postajalo, da me ne bo nihče pregledal. Zdravnice že ni bilo več v zdravstvenem domu — ura je bila 18.15 — (le do katere ure ima službo?), asistentka pa je med najinim vse glasnejšim pogovorom prizadevno pospravljala pisalno mizo. Torej je bila tudi ona že na odhodu. Postajala je živčna, saj sem »tečnaril« še naprej. Tako sem lahko slišal celo njeno izjavo, da sta z dr. Markovičevno tako prizadevni, da imata že toliko norme, da bi bili lahko štirinajst dni doma ... (Pa na tem mestu nebi komentiral te izjave, dejal bi le, da se mi zdi več kot sramotna za delavca v zdravstvu!)

Naj to pisanje privedem h koncu. Mene prav nič ne zanima, kdo je kriv, kdo je zagrešil napako in me pozabil vpisati še v »buklo« čakajočih (menda mi je bil datum vpisan le na kartonček), dejstvo je, da sem več kot 10 (deset) mesecev čakal na pregled in ko je prišel pravi dan, sem bil na najbolj banalen in za zdravstvene delavce sramoten način zavrnjen. Namesto, da bi po tolikem čakanju pričeli sanirati zobovje, so mi s »prvo pomočjo« v lanskem decembru naredili še eno luknjo v zobeh več ... Ponovno bom moral neke v vrsto in čakati na zdravljenje celo večnost. Tudi kakšen zob bo v tem času še na novo propadel. In lahko samo upam, da se mi ne bo ponovila zgodba iz Mengša ...

Res je že skrajni čas, da se nekateri pričnejo zavedati, kdo je zaradi koga kje; tudi za zobozdravnike velja, da so oni zaradi pacientov in ne obratno!

»Adijo!«, sem še dejal in za sabo zaprl vrata. V čakalnici so se oči zopet ustavile na krokodilu z odprtim gobcem in krasnimi, ostrimi, belimi in zdravimi zobmi.

»Res je nekaj gnilega v deželi tej,« sem pomislil. »Pa ne le moji zobje ...«

Srečo Merčun

Šinkov turn 42, Vodice

Pripis uredništva: Bomo dočakali tudi stališče prizadetih? Le kaj nam bodo povedali v pojasnilo?

Mladi o razširitvi Heliosa ...

Prav presenečeni smo kako nam je uspelo priti na ta zbor delovnih ljudi in občanov. Namreč te, tako pomembne stvari za naš demokratičen sistem, se verjetno v imenu mladincev že dalj časa nismo udeležili ... Le kaj je z našim obveščanjem v krajevni skupnosti!?

No, še bolj pa smo presenečeni, ko smo ugotovili o kako pomembnih stvareh se bo odločalo za tem zboru. Mar nismo mi mladinci tudi del krajevske skupnosti in predstavniki DPO-ja, ki naj bi deloval kot frontna organizacija. Mar nismo mi tisti, ki po Titovih besedah gradimo bodočnost našega kraja in skupaj sploh celotne domovine? In, ali se ne govori mnogokrat tudi o naši usodi, o stvareh, ki se tičejo nas mladih?

Pred kratkim pa je bil menda tudi sklic krajanov in DPO-jev. Seveda mi o tem nič ne vemo! In tako se nam v glavi porodi misel, češ saj ljudstvo, ki mu kaj prikrivajo, upravičeno slabo misli o svojem vodstvu.

Vir, kraj, v katerem živimo, iz dneva v dan spreminja svojo podobo. Iz majhne vasice je postal industrijsko pomemben kraj, saj tu lahko zasledimo številne industrijske objekte in tovarne, kot so: Tosama, Helios, Papirnica, Oljarna, Žito. Vsi ti posegi v naše okolje so pustili vidne posledice! Kajti vsaj kota bi moralo skrbeti tudi dejstvo, da je v naši občini nadpovprečno obolelih na pljučih, nadpovprečno število rakastih obolenj in drugih tegob.

Po vrhu vsega pa se nam obeta še nekakšno skladišče krompirja oz. škrobarna. Bog vedi ali je kdo med vami pomislil kakšno gostijo si pripravlja vsa zemeljska golazen: miši, podgane!? Že to je dovolj, da lahko v vsakem trenutku pričakujemo eksplozijo, sedaj pa nas bodo ogrožale še razne epidemije in druge vrste bolezni. Hvala lepa za takšno politiko! Kaj mislite, da bomo z mirnimi očmi gledali, ko pred nami umira rodni kraj!?

In sploh kdaj se bo struktura vodstvenih delavcev spremenila v gospodarstvu in družbenopolitičnih organizacijah, da bo upoštevano potrebno znanje, predvsem pa sposobnost ljudi in ne samo govorenje?

Žalostno dediščino boste zapustili rodovom za vami: ekološko opustošen kraj in težke sledove slabega gospodarjenja. Če bi poslušali glas občanov in pa mladih, do česa takega prav gotovo ne bi prišlo. Zavedati se moramo, da je razširitev Heliosa poseg v okolje in bo tudi ta kraj zapečatil za vse večne čase!

Seveda pa to ne pomeni, da smo proti razvoju in napredku gospodarstva, toda naj se upošteva tudi ljubezen do okolja, sočloveka, naših otrok ali vsaj do samega sebe.

Kje je sedaj tista humanost, ko ogrožate celo področje Vira in okolice?

K tej izjavi pristopamo vsi podpisani mladinci, pridružujejo pa se tudi vsi podpisani člani NK Vir.

Ali se iz nas delajo norca?

Voda je, vode ni ...

Ne enkrat, tudi stokrat ne, ampak neke vmes, se zgodi oz. se dogaja (najraje ob koncu tedna), da zmanjka vode. Menda kar na različnih območjih naše občine, menda pravim zato, ker ne vem zanesljivo. Zanesljivo pa jo zelo pogosto zmanjkuje v vaseh Zalag in Kokošnje, kjer so skušali v tej smeri tudi že ukrepati. Brezbriznost, malomarnost, nevednost, morda tudi kakšen tehtnejši razlog, so krivci za to, da vode ni, pa ne le en dan, včasih tudi po več.

Pipe ostajajo suhe, s tako sušo pa niti slučajno ne morejo biti zadovoljni krajanj teh dveh vasi, še manj pa njihova živina, ki ji kar ne morejo in ne morejo dopovedati, da vode ni in da pravzaprav tudi Komunalno podjetje ne ve, ali pa noče vedeti, kam voda v teh »sušnih« dneh izginja. Morda (nepreverjene govornice) tudi kdo zapira ventile ali celo preusmerja to vodo drugam?

Slaba volja pa narašča. Saj za ljudi, ki bi jih nekdo obveščal, da bo voda tega in tega dne zaprta, se že poskrbi, voda se natoči v različne bolj in manj primerne posode, pa se preživi. Bolj kritično je, da vodo nujno potrebuje živina, ki raznoraznih pomanjkanj vode ne more vključiti v svoj življenjski cikel.

Ce je bilo po pripovedovanju nekaterih (nepreverjene govornice) potrebnih kar blizu 10 let, da števila sestankov, razgovorov, prepričevanj ne seštevamo posebej, za vstavitve dveh ventilov, da je voda prišla tudi v enega izmed sosednjih zaselkov, lahko samo upamo, da ne bo prav toliko let potrebnih za pojasnilo krajanom, kaj je ali kaj ni z vodo. Saj pojasnilo so vendarle le besede ... Pa še teh jim — vsaj kar zadeva vod — ne privoščimo ...

Vedno, prijetno in veselo »srečanje«

Dvanajsto srečanje bivših političnih zapornikov, internirancev in izgnancev, ki je bilo v soboto, dne 17. oktobra 1987 v nadvse prijetni dvorani DO TRAK Mengeš, je potekalo izredno razgibano, prijetno in veselo — udeležilo pa se ga je okoli 200 članov občinske organizacije Zveze združenj borcev NOV Domžale.

Srečanje je bilo razdeljeno v dva dela: kulturni program in tovariško srečanje — zabavni del.

To že tradicionalno 12. srečanje je pripravila in izvedla komisija za bivše politične zapornike, internirance in izgnance pri Obč. odboru ZZB NOV Domžale zares z veliko skrbjo za dobro počutje vseh, ki so prišli na tako, resnično lepo srečanje.

V programskem delu srečanja, ki se je začel z »Zdravljico«, ki so jo zapeli bratje Pirnat (moški, izredno znani oktet) resnično doživeto, nakar je navzoče pozdravil predsednik komisije, tovariš Stane Strle in predal besedo slavnostnemu govorniku tovarišu Stanetu Skoku, direktorju DO Napredek Domžale, ki je tudi sam okusil tegobe pregnanega otroka. V slavnostnem govoru je sam poudaril izredno pomembnost takih srečanj — saj je tudi ena izmed pomembnih oblik obujanja tradicij NOB.

Za njim je spregovoril predsednik KO ZB NOV Mengeš Matko Lipovšek. Pozdravil je navzoče v imenu KO ZB NOV Mengeš in Obč. odbora ZZB NOV Domžale.

Gostitelj srečanja, direktor DO TRAK Mengeš in podpredsednik Sob Domžale, tovariš Herman Breznik je zaželel vsem zbranim prijetno počutje ob spremljanju pestrega kulturnega programa, kakor tudi v drugem delu 12. srečanja pri kramljanju in obujanju spominov na težke dni NOB. V govoru je orisal dejavnost tega zelo znanega delovnega kolektiva, katerega delavci so vedno pripravljani sodelovati in pomagati, da bi borci čim lepše preživeli med delavci, mladino in najmlaj-

šimi, ki so tudi tokrat popestrili kulturni program z nastopom učencev Šolskega kulturnega društva OŠ narodnega heroja Matije Blejca-Matevža in Folklorne skupine DPD Svoboda Mengeš.

Program so obogatili s štirimi pesmimi BRATJE PIRNAT, nakar je predsednik Obč. odb. ZZB NOV Domžale, tovariš Avbelj Alfonz-Savo podelil borcem, ki so bili ujeti in nato internirani, priznanja in obenem zaželel navzočim še čim več takih srečanj. Recitatorje OŠ Matije Blejca vodi tovarišica Štefka Mlakar, folklorno skupino pa Franc Jerič.

V drugem delu se je razvil izredno prijetno razpoloženje, za katerega so resnično lepo poskrbeli delavci DO Traka,

posebno pa pridne tovarišice v kuhinji z okusno hrano in pijačo, za kar se jim vsi iz srca zahvaljujemo. Seveda bi vsi, ki so bili deležni tega enkratnega srečanja, zelo veselili, da bi tudi drugo leto imeli priložnost biti med tako prijaznimi ljudmi. Hvala tudi Zvezi kulturne skupnosti za pomoč pri pripravi programa, kakor tudi Slavku Pišku za pomoč pri celotni izvedbi, z ozvočenjem v.d.

Vse udeležence tega srečanja pa vabimo, da se tudi drugo leto udeležijo 13. srečanja, za kar so pripravljene tudi v bodoče sami nositi del stroškov, izrekli pa so tudi željo po čim bolj pogostem srečevanju, saj čas neusmiljeno teče.

Občinskemu odboru ZZB NOV in vsem, ki so kakorkoli doprinesli k srečanju, najlepša hvala.

ing. Miha Pavlič

Teritorialci praznovali:

Priznanje Igorju Kuzmiču in Blažu Leniču

Štab Teritorialne obrambe SRS so ustanovili v teh dneh pred 19 leti. Zato so pripadniki teritorialnih enot v teh dneh tudi določili svoj praznik, ki so ga obeležili z manjšo slovesnostjo. Letos so to svečanost, na kateri so podelili tudi priznanja najprizadevnejšim članom, organizirali v Litiji.

Med drugimi sta bila z bronasto plaketo odlikovana tudi Igor KUZMIČ in Blaž LENIČ iz Domžal, ki sta že več kot deset let profesionalno vključena v raznotere dejavnosti občinskega štaba TO Domžale.

Priznanje, ki jima jih je — enako kot drugim — v imenu komandanta TO Ljubljanske pokrajine general-podpolkovnika Pavšiča izročil njegov namestnik, pomenita vsekakor omenjenima delavcema občinskega štaba TO veliko priznanje, hkrati pa tudi dokaz dobre organiziranosti, strokovnega dela in vsakovrstne uspešne angažiranosti na področju ljudske obrambe in družbene samozaščite v okviru štaba TO občine Domžale.

Bron

Telefoni še v zadnji krajevni skupnosti

Z akcijo — napeljavo telefonov v vasi Zlatenek, Selce, Poljane, Lipa in Češnjice je tudi zadnja KS v demžalski občini (KS Blagovica) pridobila to prepotrebno civilizacijsko infrastrukturno pridobitev.

Pred dnevi so v vasi Zlatenek v KS Blagovica na domačiji enega od lastnikov telefonskega priključka Janeza Avblja pripravili lepo domačijsko svečanost, na katero so povabili predstavnike PTT, SKIS, občine in drugih, ki so tako ali

drugače prispevali k tej za kraje izredno pomembni pridobitvi. V priložnostnem govoru predstavnika PTT je bilo povedano, da so tako izpolnili dolg še do ene od 48 krajevskih skupnosti v Sloveniji, ki doslej še niso imeli telefona. Investicija

Domačin Janez Avbelj je v prvem pogovoru vzpostavil zvezo s Češnjicami.

je veljala 27 milijonov dinarjev, izvedlo pa jo je podjetje za PTT promet TOZD Telekomunikacije Ljubljana.

Tretjino omenjenega denarja je prispeval SKIS Domžale, tretjino sekretariat za SLO in DS, tretjino pa sami občani s prispevki in delom. Sami so izkopali 115 jam za drogove, ki so jih sami tudi prispevali ter opravili še mnoga druga dela. Tako je sedaj za vasi Zlatenek, Selce, Poljane, Lipa in Češnjice na voljo 40 telefonskih priključkov, ki so »povezani« v KATC Trojane.

Ob tem, ko so poudarili to za obe KS (KS Blagovica in KS Češnjice) veliko pridobitev, so poudarili, da v občini še vedno obstajajo vasi brez telefona. Tako bo nujno treba akcijo za napeljavo telefonov nadaljevati tudi za te vasi.

Sicer pa je potreb v sami KS Blagovica še nekaj. Kot je poudaril domačin Janez Avbelj, so ljudje sami pripravljene prispevati tako v materialu kot v delu. Morda je tačas v Blagovici še najpotrebnejša telefonska govornica ob pošti, kjer tak javen telefon nujno potrebujejo ...

M. Brojan

Igor Kuzmič, predsednik Turističnega društva Radomlje prejema za svoj kraj priznanje »Najbolje urejeni mali kraji v Sloveniji.«

Priznanje radomeljskim turističnim delavcem

Radomlje – najbolj urejen majhen kraj v Sloveniji

V Radomljah je bila v gostišču Športn 12. novembra posebna slovesnost, na kateri so predstavniki Turistične zveze Slovenije podelili najbolj urejenim slovenskim krajem priznanja Turistične zveze Slovenije.

Ta zveza vodi vsako leto akcijo »Izbiramo najbolj urejen kraj v Sloveniji«. V kategoriji »manjši turistični kraji« so prvo mesto osvojile Radomlje.

Sicer je bilo podeljenih vsega 12 priznanj v 4 kategorijah.

Predstavnike najbolj urejenih krajev, zmagovalce v akciji, prisotne turistične delavce in druge je uvodoma pozdravil predsednik Turističnega društva Radomlje Igor Kuzmič.

Poudaril je prispevek vseh, ki se v današnjih časih vsakršnjega onesnaževanja trudijo, da bi mi vsi vendarle živeli v lepšem, bolj urejenem, čistem turistično zanimivem okolju.

Istočasno je poudaril, da priznanje, ki so ga Radomljani podelili zavezuje tudi za prihodnje. Najmanj takšno urejenost želijo doseči, kot je sedanja, če ne še boljšo. Uspelo pabo le v primeru, če se bo v raznotere akcije vključilo več občanov, mladine, vseh tistih, ki jim je skupno hotenje živeti v lepem, urejenem, zdravem, ekološko čistem okolju!

Čistoča kraja ni le čistoča ulice, to je čistoča in urejenost okenske police, balkona, zelenice, nasada, prometna urejenost, lokali ... Z odnosom do okolja, do urejenosti skupnih površin se kaže ljubezen do domačega kraja. Te ljubezni v Radomljah po zagotovilu turističnih delavcev ne bo manj!

Tajnik TD Radomlje Edo Špendl je predstavil svoj kraj. Njegov zanimivi prispevek prav tako prinašamo, v nadaljevanju pa so predstavnikom 12 slovenskih krajev podelili priznanja TZS (4 kategorije), spregovoril pa je tudi predsednik Sob Domžale Peter Primožič in izrekel radomeljskim in drugim turističnim delavcem priznanje za vložen trud. Prav bi bilo, da bi zgledu Radomelj sledili tudi drugi kraji, saj nam pogojev za to res ne manjka. Priznanje »Najbolj urejen manjši kraj v Sloveniji« je zagotovo tudi vzgon v bolj zagnano delo turističnih delavcev v vsej občini.

B.

Ekipa domačinov, ki so z lastnim delom, kopanjem, drogovi in njihovo postoritvijo prispevali kar tretjino sredstev.

Deževen dan sicer, pa toliko veselja ob pridobitvi prvih telefonov v KS Blagovica in Češnjice.

Lek Ljubljana TOZD Kemija Mengeš obvešča:

Skrivnost na Želodniku ni skrivnost

POJASNILO K ČLANKU: »Skrivnost na Želodniku« objavljeno v občinskem poročevalcu št. 17 z dne 11. 11. 1987.

Popolnoma se strinjamo z aktualno ugotovitvijo avtorja(ice) omenjenega članka iz prvega odstavka, da je primerno osveščen odnos do problematike našega okolja potrebno razvijati v vsakem od nas, tako na delovnem mestu, kot doma.

Natanko tako smo razmišljali tudi pri nas v Leku in smo zato takoj, ko smo izvedeli za možnost, da se najema skladišče v Želodniku, navezali stike z lastnikom, tovarno FAM iz Kruševca, ter se dogovorili za najem skladiščnih prostorov.

Z najemom omenjenega skladišča smo ustrezneje rešili problem zaradi pomanjkanja skladiščnega prostora na sami lokaciji v Mengšu, kar nam je, tudi po mnenju inšpekcijskih organov, uspelo.

Sedanje skladišče na Želodniku dokončano konec leta 86 je nadomestilo deponijo sodov za proizvodi FAM-a, ki je bila dolga leta na ogled mimoidočim ob magistralni cesti Ljubljana—Maribor.

Vsi pogovori v zvezi z najemom skladišča so potekali z vednostjo in soglasjem »občinskih mož«, ko pa smo 1. 7. 1987 sklenili pogodbo o najemu, smo si skladišče ogledali z občinskim požarnim inšpektorjem in se z njim posvetovali o načinu skladiščenja, zavarovanja in ukrepov v primeru izrednih razmer.

Skladišče na katerem so v dopoldanskem času prisotni naši skladiščniki v popoldanskem in nočnem času kontrolira »VARNOST« na svojih obhodih. Z namenom, da se seznanijo s stanjem v skla-

dišču tudi okoliška gasilska društva je gasilsko društvo Dob organiziralo 25. 7. 1987 ob 19. uri medsektorsko vajo v samem skladišču. Na vaji so sodelovali: GD Dob, IGD Tosama, GD Vir, GD Prevoje in Studenec ter IGD Helios-Količevo. Ker je bila vaja uspešno opravljena so omenjena gasilska društva gotovo tudi malce razočarana, da se o njihovem trudu celo v njihovem lastnem okolju tako zelo malo ve.

Upamo, da je iz vsega zgoraj navedenega jasno, da je strah krajanov, pa tudi domnevna »skrb« neznanega avtorja(ice) v zvezi s skladiščem na Želodniku odveč in da smo, tako vsaj upamo, poskrbeli pa tudi sproti skrbimo za vse ukrepe, ki naj zmanjšajo kakršnekoli možnosti nesreče na najmanjšo možno mero, kar smo pripravljene komurkoli, ki ga to zanima tudi pokazati, prav tako pa smo pripravljene poslušati in upoštevati vse nasvete, strokovne seveda, ki bi pomagali k izboljšanju stanja.

Direktor
TOZD Kemija Mengeš
dr. Miha Kremser

Kranjčan pa kar v Pšato!

Voznikom avtomobilov s kranjsko registracijo je struga Pšata in Razbremenilnika prava past. Kar naprej se kopajo.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE DOMŽALE

Odbor za solidarnost

Na podlagi 79. člena Zakona o stanovanjskem gospodarstvu (Ur. list SRS št. 3/81, 34/83, 24/85, 1/86), 36. člena Zakona o stanovanjskih razmerjih (Ur. list SRS, št. 35/82), 35. člena Družbenega dogovora o skupnih osnovah za zagotavljanje in usklajevanje samoupravnih družbenoekonomskih odnosov na področju stanovanjskega gospodarstva v SRS (Ur. list SRS, št. 15/81, 25/85) in 17. člena Statuta Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale (Ur. vestnik občine Domžale, št. 11/82) ter 15. člena Pravilnika o pogojih za reševanje stanovanjskih vprašanj udeležencev NOV (Ur. vestnik občine Domžale, št. 8/87), Odbor za solidarnost Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale razpisuje

1. JAVNI NATEČAJ ZA PRIDOBITEV STANOVANJSKE PRAVICE UDELEŽENCEV NOV

I. NAMEN

Javni natečaj je namenjen za zbiranje podatkov za sestavo prednostne liste pričakovalcev družbeno najemnih stanovanj, zgrajenih s sredstvi za reševanje stanovanjskih vprašanj udeležencev NOV.

Stanovanja, ki bodo dodeljena upravičencem na podlagi sprejete prednostne liste, so:

— vsa morebitno izpraznjena stanovanja, ki jih uporabljajo udeleženci NOV.

II. UPRAVIČENCI ZA PRIDOBITEV STANOVANJSKE PRAVICE SO:

— udeleženci NOV (borci NOV in kmetje NOV) s stalnim prebivališčem na območju občine Domžale in imajo priznано posebno dobo v dvojnem trajanju oz. v izjemnih primerih v enojnem trajanju,

— vojaški vojni invalidi,
— otroci in vdove padlih ter po vojni umrlih udeležencev NOV in vojaških vojnih invalidov, v kolikor so nesposobni za pridobitno delo, kar dokazujejo z ustreznim zdravstvenim spričevalom.

Za dodelitev stanovanj morajo upravičenci izpolnjevati naslednje pogoje:

— da upravičenec in oseba, ki z njim stalno prebivajo v življenjski ali ekonomski skupnosti, niso imetniki stanovanjske pravice, primerne stanovanja ali lastniki primerne vseljivega stanovanja,

— da imajo upravičenci stalno bivališče na območju občine Domžale,

— da upravičenec oz. kdo od članov njegove družine ali gospodinjstva ni lastnik počitniške hišice,

— da obstoječa stanovanjska površina na člana gospodinjstva ne presega standardov iz tega pravilnika,

— da obstoječe stanovanje ni primerno opremljeno (ni vode, elektrike, ogrevanja) ali ni funkcionalno.

III. LASTNA UDELEŽBA

Upravičenci do družbeno najemnega stanovanja bodo morali prispevati lastno udeležbo, ki znaša od 0—6 % od revalorizirane vrednosti dodeljenega stanovanja. Upokojenci, starejši od 70 let, ne plačajo finančne udeležbe. Osnova za lastno udeležbo prosilca stanovanja je skupni mesečni dohodek na člana gospodinjstva v primerjavi s povprečnim osebnim dohodkom na zaposlenega v SRS v preteklem letu oziroma pred vselitvijo v stanovanje.

Lastna udeležba prosilca je posojilo SSS občine Domžale — sredstva za solidarnost za dobo 10 let po 3 (tri) odstotni obrestni meri od vplačila dalje.

IV. POSTOPEK ZA VLOŽITEV PROŠNJE

Prosilci, ki želi pridobiti stanovanjsko pravico, naj vložijo prošnjo z ustreznimi dokazili na Odbor za solidarnost občine Domžale, Ljubljanska 76, II. nad., Domžale.

K prošnji za stanovanje morajo prosilci priložiti naslednja potrdila:

— dokazilo o udeležbi v NOV oz. potrdilo upravnega organa SO Domžale za varstvo borcev in invalidov,

— potrdilo o številu družinskih članov,

— potrdilo o dohodku prosilca in članov njegove družine,

— izjavo, da upravičenec in oseba, ki z njim stanujejo v življenjski ali gospodinjstvi skupnosti, niso imetniki stanovanjske pravice na primerne stanovanje ali primerne vseljivega stanovanja ali vikend hiše,

— ustrezno potrdilo o stopnji invalidnosti,

— potrdila specialističnih zdravstvenih zavodov o eventualni obolesti prosilca oz. članov njegovega gospodinjstva.

V. OBRAZEC PROŠNJE ZA STANOVANJE

Prosilci dobijo obrazec prošnje za stanovanje pri Razvojnem zavodu Domžale, Ljubljanska 76, II. nad., Domžale.

VI. ROK TRAJANJA NATEČAJA

Prosilci naj dostavijo prošnjo z ustrežno dokumentacijo v 30 dneh od objave v Občinskem poročevalcu, na oglasni deski stanovanjske skupnosti in Občinske zveze združenj borcev NOV, in sicer po pošti ali osebno. Vloge, prispele po zaključnem natečaju, ne bomo upoštevali.

SSS občine Domžale bo prednostno listo objavila v Občinskem poročevalcu, na oglasni deski SSS ter Občinske zveze združenj borcev NOV skupaj s pozivom na 30-dnevno javno razpravo.

POSEBNO OBVESTILO

Prosilci, ki so poslali nekompletno ali komplotno prošnjo do izida 1. javnega natečaja, naj prošnjo v razpisnem roku dopolnijo v skladu z razpisnimi pogoji, sicer njihovih prošenj ne bomo obravnavali.

Povprečni osebni dohodek na zaposlenega v SRS v letu 1986 je znašal 122.460 din.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST
OBČINE DOMŽALE

Predsednica
odбора za solidarnost
Helena KERČ, l.r.

Informiranje o delu Stanovanjske zadruga Domžale:

Organizirana družbena pot v gradnji stanovanj...

Do letošnjega leta je Stanovanjska zadruga Domžale — v okviru katere posluje že 1300 članov — združnikov pridobila od Sklada stavbnih zemljišč — 111 stavbnih parcel v sklopu zazidalnih načrtov Mengeš — Zavrti, Domžale, Vir in Študa — Mačkovič...

Pred dnevi so v Razvojnem zavodu Domžale pripravili tiskovno konferenco katere namen je bil, da posredujejo preko sredstev javnega obveščanja nekaj informacij, ki naj pripomorejo k boljši obveščenosti občanov o tej specifični stanovanjsko-komunalni instituciji za občane, ki si grade stanovanja ali pa se na gradnjo šele pripravljajo. Stanovanjska zadruga je bila ustanovljena leta 1983, v štirih letih pa je bilo že opravljeno nemajhno delo. Le-to obsega zbiranje sredstev članov za gradnjo in nakup stanovanj in stanovanjskih hiš, pridobivanje stanovanjskih zemljišč, organiziranje gradnje in nakupa stanovanj ter stanovanjskih hiš, organiziranje adaptacij, vzdrževalnih del na stanovanjskih hišah, urejanje vprašanj komunalne opreme.

V domžalski stanovanjski zadrugi je 1300 članov, od tega jih 1050 intenzivno gradi. Stanovanjska zadruga je doslej od Sklada za stavbna zemljišča pridobila 57.000 m², tačas pa čaka na pridobitev zemljišča 150 članov.

Člani — združniki naše Stanovanjske zadruga so praviloma naši občani vendar so vanjo vključeni tudi redki posamezniki iz Litije, Zagorja kjer stanovanjske zadruga nima ter nekaj Ljubljancanov. So pa ti posamezniki tako ali drugače povezani z Domžalami (služba, poslovna vključenost ipd.), vendar je teh manj kot desetina.

Strokovni servis

Strokovno tehnične in finančne posle za Stanovanjsko zadrugo Domžale po sklenjenem Sporazumu opravlja DO Razvojni zavod Domžale v ustanavljanju. Samoupravni

sporazum sklepajo letno, opredeljuje pa izvajanje strokovno-tehničnih in administrativnih poslov ter način zagotavljanja in višino sredstev, potrebnih za opravljanje del in nalog. V okviru DO Razvojni zavod Domžale je za opravljanje del in nalog za Stanovanjsko zadrugo Domžale organiziran sektor, ki zaposluje 6 delavcev. Obseg dela Stanovanjske zadruga se stalno povečuje zaradi vse večjega števila graditeljev, rednega in tekočega informiranja združnikov ter intenzivne kontrole na gradbiščih. V prihodnje bodo morali sektor še okrepiti. Kompletno finančno in materialno poslovanje združnikov ter Stano-

vanjske zadruga obdelujejo računalniško. Z računalniško obdelavo je omogočen reden pregled poslovanja, kar daje združnikom še posebno prednost.

To pa še ni vse. Pomembna je tudi opredelitev, da je eden od temeljev tega strokovno tehničnega dela poleg gradnje stanovanjskih objektov tudi gradnja komunalne opreme za svoje člane in sicer v zaključnih področjih. Ob tem gre tudi za pridobivanje lokacijske in gradbene dokumentacije, kar bodo opravljali v perspektivi tudi za člane, ki imajo svoja gradbena zemljišča.

Povezava s trgovskimi delovnimi organizacijami

V Stanovanjski zadrugi so sporazume že sklenili s Metaliko in domžalskim Napredkom, v pripravi pa je še dogovor z Gramexom. Organizirati želijo nabavo gradbenih materialov za več članov. Z nakupom materiala za več stanovanjskih enot bodo pri dobaviteljih dosegli nižje cene materialov, kar danes ni nepomembno.

Manj novogradenj, več prizidkov in adaptacij

V stanovanjski gradnji občine opažajo, da število novo-

gradenj upada, največ morda zaradi tega, ker so dodatne revalorizacijske klavzule zavrlle interes za kredite; brez teh pa se je gradnje sila težko lotiti.

Tako je sedaj odnos med novogradnjami in adaptacijami že 50 : 50.

Večkratna korist

V načinu delovanja Stanovanjske zadruga je moč najti večkratno smotrnost, ki so jo graditelji ob vseh večjih stroških gradenj še kako potrebni, korist pa ima ob tej specifični družbeni organiziranosti v kompleksu celotne stanovanjske graditve tudi družba. S to obliko družba pride do dodatnih stanovanjskih površin, hitreje se razrešujejo stanovanjski problemi kot bi se sicer. Stanovanjska zadruga pomeni tudi kar pomemben aspekt dela za banke, gradbene in trgovske delovne organizacije, za urbanizem se hitreje urejajo večji gradbeni kompleksi, koder je dosežena večja disciplina v gradnjah komunalnih infrastrukturnih objektov in podobno. Ob tem je treba navsezadnje poudariti tudi vlogo Stanovanjske zadruga pri urbanistični obdelavi posameznih področij, saj ta vloga ni majhna.

Planinci vabijo:

Silvestrovanje na Veliki planini

Planinsko društvo Domžale obvešča vse ljubitelje planin, da sprejema rezervacije za silvestrovanje v domu na Veliki planini. Informacije dobite po telefonu 722 385.

Planinski pozdrav!

Stanovanjska zadruga Domžale ima trenutno že več kot 1300 članov. Storitve zanjo opravlja Razvojni zavod Domžale.

razvojni zavod domžale, p.o.
61230 domžale, ljubljanska 76

Pojasnilo v zvezi s tretjim povečanjem stanarin v občini Domžale

Skupščina Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale je na 7. skupni seji — 15. 10. 1987 sprejela sklep:

o tretjem povečanju stanarine v občini Domžale linearno za 55 % s 1. 11. 1987 — v skladu z Družbenim dogovorom o skupnih izhodiščih za oblikovanje stanarine v SRS v letu 1987 (Ur. list SRS, št. 3/87, 6/87, 7/87).

Sklep je objavljen v Uradnem vestniku občine Domžale št. 10 z dne 6. 11. 1987.

Vsi imetniki stanovanjske pravice so poleg obvestila o sklepu Skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale in subvencioniranju stanarine, sprejeli dve položnici za 55 % povečanje znesek obveznosti za stanarino za november in december 1987. Ker so bile položnice za stanarino od julija do decembra 1987, posredovane v juliju 1987, pomenijo v novembru prejete položnice RAZLIKO za novembersko in decembersko obveznost.

Iz tehničnih vzrokov nepravčasno izpisane položnice so bile posredovane naslovnikom 14. 11. 1987. V sled tega je tudi rok za plačilo do 30. 11. 1987 in ne do 15. 11. 1987.

Pojasnilo podajamo zaradi nepopolnega besedila na položnici v namenu nakazila in kasnitve izpisa oz. posredovanja položnic.

Začasni poslovodni organ:
Janez Končan

Sendvič – edina prehrana domžalskih srednješolcev

Kot mladi novinarki in članici COP-a, Centra za organizacijo in propagando, sva dobili nalogo, da obiščeva Srednjo kovinarsko in usnjarsko šolo, za katero sva slišali, da že dalj časa deluje v precej slabih pogojih.

Ze samo pročelje šole nama je dalo slutiti, da mora biti na tem veliko resnice. Najprej sva se napotili k ravnatelju šole, ki nama je povedal nekaj osnovnih podatkov. Iz bivše vajsenske šole, ki je nastala leta 1961, se je v letih 1969/70 šola preimenovala v Poklicno šolo Domžale in Center srednjih šol v Center srednjih šol Domžale. Srednjo kovinarsko in usnjarsko šolo ali na kratko SKUŠ obiskuje 850 učencev, od 120–130 pa se na njej izobražuje ob delu.

Ob vprašanju, ki sva ga zastavili ravnatelju, kako so učenci zadovoljni s pogoji, se nama je le nasmehnil in odgovoril, da ima vsak drugačno mnenje o tej šoli, večinoma pa učenci niso zadovoljni z učnimi in delovnimi prostori. Njihov program obsega 32 ur pouka pri predmetih, ki so predpisani. Zvedeli sva tudi, da veliko prestopov na druge šole ni, če pa so, so v glavnem le zaradi spremembe učne smeri ali zaradi učnega neuspeha.

Povedal nama je tudi, da program ni preveč zahteven, poglobitev v učenje pa je potrebno najbolj v 1. letniku. Na to šolo se vozijo učenci iz Kamnika, Ljubljane, Vrhnike, seveda pa največ iz domače občine.

Na koncu sva se dotaknili še potrebnih sprememb. Ravnatelj nama je povedal, da šola nujno potrebuje nove, svetlejše prostore za praktični pouk in ustrezne kabinete, šola bi morala dobiti svojo telovadnico in — kar je najvažnejše — kuhinjo, v kateri bi lahko pripravljali tople obroke za malico. Glede tega sva se odločili, da vprašava tudi učence. Od njih sva izvedeli, da morajo hoditi po malico v bližnje trgovine in po hitro pripravljene stvari v kioske s hrano in v bistroje. Ob tem sva pomislili, da bi ravno sedaj, v času odrasčanja, ti učenci najbolj potrebovali tople in skrbno pripravljene obroke, ne pa, da se prehranjujejo s tako enolično in v hladno hrano. Prav zato so tudi učenci mnenja, da nujno potrebujejo šolsko kuhinjo, kjer si bodo lahko privoščili še kaj drugega kot hladne sendviče. Prav s tega stališča šola morda vendarle zasluži ime, ki ga uporabljajo občani — Texas, saj so nekateri pogoji, posebno prehranjevanje, res precej kavbojski. Do nadaljnjega pa sendvič ostaja še vedno edina prehrana domžalskih srednješolcev...

Vesna Sivec in Mojca Lubej

Prisluhnite nam!

(razpravi na letni programsko volilni seji na rob)

Iz leta v leto me prijetno presenečajo aktivisti v krajevni skupnosti Vrhpolje-Zalog, pa ne le s primerno udeležbo na sestankih, s konkretnimi aktivnostmi v KS, temveč tudi z vsebino posameznih sej in tako je bilo tudi na letošnji programski volilni seji.

Razprava je bila živahna, pomembno pa je, da niso govorili le o problemih lastnega okolja, temveč so s tehtnimi predlogi skušali opozoriti na probleme naše širše družbenopolitične skupnosti. Tako smo slišali razpravo o samoupravljanju, ki bi moralo pomeniti zaupanje delovnih ljudi in občanov v ljudi, ki nas vodijo. Govorili so o upoštevanju njihovih predlogov, pripomb, mnenj. V KS jih imajo na lastno delo zelo veliko in jih skozi konkretno akcijo tudi skušajo uresničevati. Tudi z »odmevom« z občine so se kar zadovoljni, naprej pa ne gre in ne gre. Zakaj vendar? Saj so to dobri predlogi in pripombe, konkretni, preverjeni v vsakodnevnih življenjski praksi, vendar pa ne vedno napisani v političnem jeziku, okrašenem z ne vem kako učenimi besedami? Pa ne?

Kaj bi s še bolj demokratičnimi volitvami, z idealno zastavljenim sistemom, če kandidator ne poznamo (se niti nihče ne potrudi, da bi nas z njimi seznanil), če nimamo idealnih ljudi, ki bi ta sistem uresničevali. Vsi smo samo ljudje, vsak s svojimi težavami, specifičnostmi, pa tudi napakami. Na odgovorna mesta morajo priti ljudje, ki jim zaupamo, ki so se že doslej izkazali z dobrim in odgovornim delom in če se sprejete naloge na uresničujemo, potem je treba poiskati odgovorne osebe in jim povedati, da tako ne gre in naj gredo oni.

Ob sicer precej pesimistično zastavljeni razpravi, iz katere je vela tudi skrb za jutrišnji dan, pa je vplivalo zaupanje prepričanje, pa tudi nekatere izkušnje, da vse vendarle ni tako slabo in da smo naredili marsikaj pozitivnega, ki je včasih na račun slabega kar preveč v senci. »Še se bo treba boriti,« je rekel nekdo, »še bo potrebno povzdigniti glas, opozoriti na nepravilnosti. Če ne bo šlo prvič, bomo drugič glasnejši, tretjič še glasnejši in nekoč nas bodo morali slišati, pa ne le slišati tudi upoštevati.« Upam lahko le, da bo to čimprej!!

V.

Feljton Staneta Stražarja:

Dobsko kulturno življenje skozi zgodovino...

Za konec sezone 1936/1937 še opereta Adam Ravbar:

Zvedeli smo, da znani domžalski pisatelj — kronist pripravljaja poleg nove knjige Ob bregovih Bistrice tudi feljton v katerem bo ovrednotil kulturno delovanje Doba in bližnje okolice. Feljton in podatki, ki so v njem, doslej še ni bil objavljen, zato smo se odločili, da ga v nekaj nadaljevanjih objavimo v našem Občinskem poročevalcu.

Dramo Trije kralji, ki so jo igrali 10. januarja 1937, si je ogledalo okrog 300 ljudi.

Delavci Kocjančičeve tovarne z Virra so 24. januarja 1937 v dobski dvorani uprizorili Vombbergerjevo dramo Vrtnice. Dohodek so dali za svoje nezaposlene delavce.

Na pustno nedeljo, 7. februarja 1937 domači igralci pri polni dvorani uprizorili burko Lesena peč. Nastopila sta tudi tamburaški in pevski zbor.

V zimskem času so naštuđirali opereto Josipa Lavtičarja Adam Ravbar. Vlogo Adama Ravbarja (bas) je pel Slavko Abe z Virra za njegovo ženo Katarino je pela (alt) in igrala Kati Orehek-Dragonarjeva z Virra, v vlogi grajskega oskrbnika Jošta je nastopil Alojz Svetlin-Dimčev z Virra, v vlogi Pavle, služkinje na Krumpkeru (alt) Minka Novak, poročena Breznik. Hlapci Janez, Jože (tenor) Tine in Tone (bas) so bili Matija Pirnat-Ogrinc iz Krtine, Tine in Lovrenc Breznik z Virra ter Miha Luteršek iz Česenika, Dečka iz

Ljubljane je pel Emil Nemeč. Vlogo Ambroža Turna (bariton), kranjskega deželnega glavarja je odlično odigral in zapel Franc Prenar iz Krtine. Prvi mestni svetovalec je bil Franc Limoni (tenor) z Želodnika, drugi svetovalec je bil Johan Pirnat-Matiček iz Krtine, tretjega svetovaleca je predstavil njegov brat Maks Pirnat (bas), četrtega pa Karel Štrukelj-Vdančkov iz Doba. Grofa Andreja Turjaškega, poveljnika v Sisku je pel (bariton) in igral Andrej Nemeč-Goltnar iz Doba, Tomaž Erdedi, hrvaški ban je bil Joško Vidergar-Vesovčev (tenor) z Želodnika, vojskovodjo Rupeta Eggenberga je predstavil Vinko Pučko z Virra, Mateja Pisanca, župnika v Dobu pa Pavle Kepec-Rpovčev (bariton) z Gorjuše, vlogo vedeževalke Anke je pela in igrala Ančka Orehek-Dragonarjeva z Virra.

Avtor je zajel zanimivo snov iz domače krajevne zgodovine iz časov turških vpadov. Zbor, ki je slovel daleč naokoli, je imel dobre soliste in igralce. Petje je učil zelo sposoben zborovodja Ivan Grošelj, ki je nastopil tudi sam spremljal s harmonijem. Režijo je prevzel Franc Starbek. Opereto so uprizorili 19. in 21. marca 1937. Gledalci so obakrat napolnili dvorano. Pred predstavama je tamburaški zbor zaigral Na obali Save, Triglav in Venček koroških narodnih.

Na slovesnosti v društveni dvorani 10. maja so poleg petja, tamburanja in športnih nastopov v program uvrstili četrto dejanje operete Adam Ravbar.

Proslavo ob materinskem dnevu so pridelili 25. aprila 1937. Nastopili so otroški pevski zbor, šolarji z otroško igro Naočniki, recitatorji, telovadci, dekleta z gimnastičnimi vajami, članice pa so uprizorile igrico Perice.

Uspešno so dobski pevci pod Grošljevimi vodstvom postavili na oder tudi spevoigro Mežnarjeva Lizika. Vlogo Lizike je pela in igrala Francka Srša-Pavrova iz Doba, njen oče Mežnar pa je bil Franc Prenar iz Krtine. Prav tako uspešno so bili s spevoigro Kovačev študent.

Finžarjevo dramo Divji lovec s petjem so naštuđirali pozimi in jo igrali 11. aprila 1937. Tamburaški zbor je pred predstavo zaigral polko iz operete Ptičar in Hej

Mongolci v Domžalah

Na Srednji kovinarski in usnjarski šoli se to jesen dogaja precej zanimivega. V galanterijskih delavnicah se je usposabljal skupina Mongolcev za delo v tovarni, ki jo v daljni azijski deželi gradijo naša podjetja.

Kot kaže, se bodo tudi prostorske razmere na naši šoli začele urejati. V potrditev upanja naj služi slika z gradnje novih delavnic in učilnic za praktični pouk, ki bodo stale med starimi delavnicami in vrtcem na Kidričevi cesti.

(Besedilo in foto: 03-07)

Romantično spevoigro Darinka so dobski pevci in igralci naštuđirali pod vodstvom zborovodje Ivana Grošlja in jo 2. aprila 1939 uspešno postavili na oder.

V nedeljo popoldne 17. decembra 1939 so skoraj sami novigralski igralci uprizorili igro Logajeva slonova. Zvečer 24. decembra pa so pevci ponovno uprizorili spevoigro Slovenski božič.

Pri Vombbergerjevi kmečki komediji Voda, 28. januarja 1940, je tudi nastopilo več novih igralcev.

Pevski zbori so nazadnje nastopili na materinski proslavi 31. marca 1940. Mešani zbor je zapel Materam, ženski zbor Na tujih tleh in Oj, zato, mladinski pa Naša dobra mamica, Vanček in Marijina sem hči.

Mladinski pevski zbor je pod Grošljevimi vodstvom 26. maja 1940 uprizoril otroško igrico Grudica.

V nedeljo, 15. decembra 1940 je imelo dobsko prosvetno društvo svoj 25. redni in obenem zadnji občni zbor.

Otroško igro Peterčkove poslednje sanje so Dobljani igrali 28. decembra 1940 za otroke in naslednji dan za odrasle. Dne 12. januarja 1941 so se igralci predstavili z veseloigro Knjižničar. Obe režiral mlad režiser Vinko Pučko.

Komedija Pričarani ženin je bila zadnja igra, ki so jo igralci dobskega prosvetnega društva postavili na oder pred drugo svetovno vojno. Igrali so jo trikrat, 16. februarja 1941 dvakrat in 25. februarja. Društveni dom je služil svojemu namenu do druge svetovne vojne. V dvajsetih letih se je v njem zvrstilo mnogo dramskih predstav, pevskih in tamburaških koncertov in nastopov, tu so bile vedno dobro obiskane materinske proslave, številne šolske prireditve in proslave, miklavževanja, ki so se jih veselili otroci in odrasli, zvrstile so se številne telovadne akademije na orodju in proste vaje. Veliko je bilo pomembnih prosvetnih in strokovnih predavanj in drugega.

V noči od 19. na 20. december 1943. so partizani društveni dom požgali. Po drugi svetovni vojni ga žal niso obnovili.

OBČINSKI ODBOR ZZZB NOV DOMŽALE razpisuje dela in naloge TAJNICE Občinskega odbora ZZZB NOV Domžale.

Pogoji: — srednja izobrazba ekonomske ali administrativne smeri — 5 let delovnih izkušenj — obvezno znanje strojepisja — poznavanje blagajniškega poslovanja — trimesečno poskusno delo

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev ter kratkim opisom dosedanjega dela naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi na naslov: Občinski odbor ZZZB NOV Domžale, Ljubljanska c. 70.

Spomin na stare čase:

Ljudske pripovedke v našem kraju še živijo...

Nekega dne sem se odpravila na teren, da bi ugotovila, kako je z dobro staro ljudsko pripovedko v našem kraju. Pozvonila sem pri 59-letni MIMI KAPLJA, upokojenki iz Radomelj. Ujela sem jo pri gledanju televizije in ji takoj zastavila nekaj vprašanj, na katera mi je rada odgovorila.

- Od kdaj se spominjate ljudskih pripovedk v našem kraju? — Spominjam se jih od malih nog. — Kako so se pripovedke prenašale? — Te pripovedke so se največ prenašale po ustnem izročilu. Spominjam se, da mi jih je pripovedovala stara mama. Nekaj sem jih tudi zapisala in poslala na radio. — Zaradi česa so nastajale? — Mislim, da so nastale zaradi otrok. — O kom so največkrat govorile? — Največkrat so govorile o kraljevcih in kraljicah, o dobroti in zlu in podobnem. — Katere pripovedke se najbolj spominjate? — Najbolj se spominjam pripovedke o selnem možu. Nek kmet je imel veliko otrok, a jih ni mogel prehranjevati, ker ni imel denarja. Ni vedel, kaj bi naredil. Nekega dne se mu je prikazal zelen nožiček in mu rekel: Če mi v treh dneh poveš, kako mi je ime, dobiš koš kmeta. Možak premišljuje in premišljuje in naposled se nečesa spomni. Ko je minil drugi dan in se je začel delati že petji, se skrjuje pod drevo in čaka. Naenkrat se prikaže zeleni nožiček. Poglela okoli sebe in vidi, da kmeta ni nikjer ter zapoje: To je dobro

zame, da kmetič ne ve, da je meni Špicparkelj ime... Možak skoči izza drevesa in mu reče: Aha, že vem! Špicparkelj ti je ime... Uganil si! mu pravi Špicparkelj in jadno izgine. V hipu se zatrese zemlja in kmetu pade pred noge poln koš zlata. Od takrat naprej so pri sistem kmetu srečno živeli do konca dni in nikoli jim ni zmanjkalo denarja... — Ali mislite, da je v teh pripovedkah kaj resničnega ali pa je vse izmišljeno? — Ne vem. Vsakič so ljudje bolj verovali v to. Pri hiši je bilo veliko več otrok kot v današnjih časih, in pripovedke so jim dajale upanje na boljše dni... Mojca Lubej

Obisk novinarke na naši šoli

V četrtek, 5. novembra 1987, nas je obiskala radijska novinarka, če povem natančneje, bila je Helena Giacomelli, radiotehničarka RTV Ljubljana. Obiskala nas je zato, da bi z nami opravila kratki pogovor o našem glasilu oz. literarnonovinarskem krožku. Ta pogovor je seveda tudi posnela.

Naša mentorica, tov. Lidija Leban, nas je presenetila s to novico in določila pet deklet, ki naj bi sodelovale v tem pogovoru. To smo bile: Klavdija, Lili, Mojca, Neža in jaz; vse smo pri šolskem literarnonovinarskem krožku in pomagamo urejati šolsko glasillo in seveda pisemo tudi.

Novinarka se nam je najprej predstavila in nam povedala razlog svojega obiska. Povedala je, da ima vsaka šola svojo posebnost in da ima naša šola uspešno in zanimivo šolsko glasillo. Z veseljem si ga je ogledala. Spravevala nas je o našem novinarskem in uredniškem delu, pa to, če rade pišemo, kako in zakaj pišemo, kako naša mentorica sprejema naše mnenje o pisanju in še mnogokaj. Me smo ji rade odgovarjale. Nato smo brale najboljše prispevke iz našega glasilila s podnaslovom Prijateljstvo. Vsega je bilo dovolj: splov, tako razmišljujočih kot doživljajskih, pesmic, rekov in tudi

mini anketa nam je prišla prav. Pa še nekaj jo je zanimalo: kako smo se odločile za nadaljnje šolanje oz. kakšna so naša razmišljanja glede tega. Vse smo namreč v 8. razredu in se nam že bližajo dnevi — počasi a vztrajno — ko se bomo morale dokončno odločiti. O tem smo bile najrazličnejših mnenj in želja.

Spravevala nas je in hkrati tudi posnela. Gradiva je bilo dovolj in kasetofon je lahko izključila. Naprej smo jo spravevale me. Zanimalo nas je mnogo stvari, med drugim tudi to, kako se je za ta poklic odločila, kako ji je všeč, kakšne šole je opravljala, s kom vse je delala takšne prispevke, kot je tega z nami. Se bi lahko pisala, kaj vse smo jo spravevale. Rada nam je odgovorila prav na vsa vprašanja.

Za konec nam je povedala še to, pri kateri mladinski oddaji bomo lahko poslušale svoje odgovore (Mladi mostovi), kdaj pa bomo izvedele kasneje.

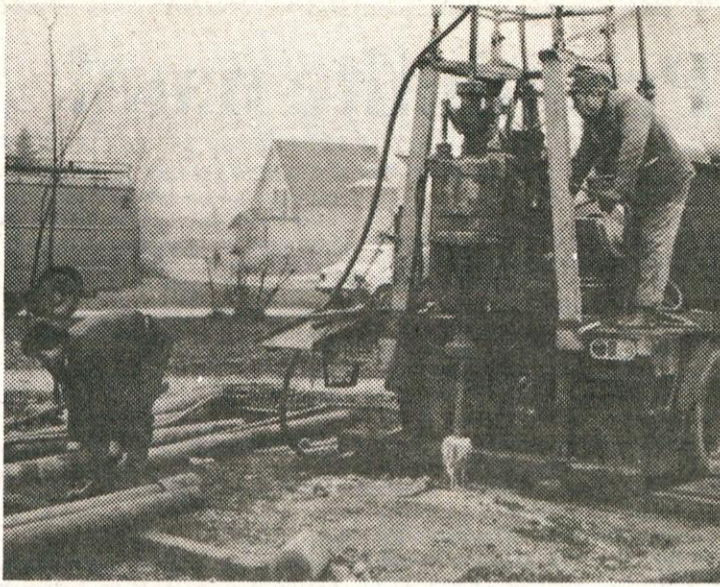
Zazelela nam je še mnogo uspeha pri šolskem glasilu, za katerega je ocenila, da je dobro in da ji je všeč. Pohvali smo bile vsebo in da ji je všeč. Pohvali smo bile vsebo in, pa tudi naša tovarišica-mentorica.

Jana Rems, 8. b Literarno-novinarski krožek OŠ Martin Koželj, Dob

Pozor, plin prihaja!

O načrtovani gradnji plinovoda za družbene objekte in tovarne v Domžalah smo že pisali.

Ob Kamniški Bistrici v bližini pešpoti že potekajo intenzivna dela.

Napeljati bo treba mnogo takih cevi plinovoda, kot so videti te na fotografiji.

Inovacijski centri – gibalo inovacijske dejavnosti

V svetu so dolgo časa iskali najprimernejše oblike za razvoj inovacijske dejavnosti. Problem majhnega dela realiziranih invencij – idejnih rešitev v praksi je pokazal, da so osnovni vzroki za to:

- slab pretok informacij o novih idejah
- premalo znanja in obvladanja celotnega poslovnega procesa nosilcev idej
- slabo organizirana družbena (državna) pomoč pri vzpodbujanju in v prvi stopnji razvoja inovacij
- pomanjkanje, razdrobljenost in neorganiziranost rizičnega kapitala
- premalo vzpodbude vseh aktivnih udeležencev v inovacijskem procesu.

Hkrati so v analizi upoštevali poznane tržne prednosti novih izdelkov, tehnologij in drugih znanj, kot so lažje uveljavljanje na trgu, cenovne možnosti, večja konkurenčnost, večanje zaposlenosti in novo ustvarjanje dohodka.

Nova majhna podjetja, zasnovana na inovativni proizvodnji, uspevajo v povprečju kar v 80 odstotkih primerov ustvarjati in uspešno poslovati 4 leta, medtem, ko to dobo preživijo le 20 odstotkov novih podjetij, zasnovanih na poznani tehnologiji ali standardnih izdelkih.

Naraščanje nezaposlenosti, zasičenost trga in vse večje tveganje za vlaganje kapitala v standardne izdelke in poznane tehnologije, je inovacijsko gibanje postavilo na prvo mesto poslovanja v razvojnem gospodarstvu razvitih držav.

Medtem ko so na zahodu organizirali in vzpodbudili razvoj inovacijske dejavnosti na privatni iniciativi in ob državni podpori inovacijske infrastrukture (informacijski sistemi, rizični kapital, strokovno svetovanje), so na vzhodu organizirali vse v okvirih države. Pri nas pa smo razvoj te aktivnosti prepustili sindikatu, društvom in privrženim posameznikom. Tako so v svetu po osemdesetih letih nastale mreže inovacijskih centrov, ki so po svojem delovanju prilagojeni posameznim gospodarstvom in okoljem.

Osnovne naloge in cilji inovacijskih mrež, verig, poolov so povsod enaki:

- povezan informacijski sistem ponudbe in povpraševanja po inovacijah,
- vključevanje v mednarodne banke podatkov na področju industrijske lastnine in poslovno-tržnih informacij in organiziran servis obdelave teh podatkov,
- povezovanje poslovnih interesov med lastniki kapitala (državo, bankami), znanja (univerzami, inštituti) in poslovnih aktivnosti (zbornice, poslovna združenja, podjetja).

Poslovne enote – inovacijski centri so prevzeli praktično izvedbo del v inovacijskem procesu. Inovatorjem nudijo možnosti za prodajo in realizacijo tako invencij – idejnih rešitev, kot ostalih inovacijskih rešitev višje kvalitete (patenti, modeli, inovacijski sistemi) in stopnje razvoja (teoretično, laboratorijsko, polproizvodno, prototipno ali izvedbeno).

Osnovne aktivnosti inovacijskih centrov so:

- brezplačno strokovno svetovanje inovatorjem in inovacijskim

skupinam pri preverjanju ocenjevanju in iskanju poslovnega interesa za inovacijo,

- brezplačen administrativni servis v začetni fazi iskanja kupca inovacije,

- organiziranje in možnost strokovnega in tehnično-tehnološkega preverjanja izvedbe in realizacije inovacije

- izobraževanje poslovnih aktivnosti vodenja malih podjetij.

Poslovne naloge inovacijskih centrov, ki nastanejo na osnovi tržno – poslovnega interesa in poznane zainteresenta za inovacijo pa so:

- ocena in organizacija zaščite industrijske lastnine,

- raziskava in ocena tržne perspektivnosti,

- struktura in izvedba financiranja inovacije (deleži interesentov),

- nudenje administrativnega in proizvodnega servisa in prostorov v začetni fazi realizacije,

- udeležba inovacijskega centra z rizičnim kapitalom,

- organizacija in pomoč pri ustanavljanju novih, majhnih podjetij,

- zagotavljanje ugodnih pogojev poslovanja (posebni krediti, manjše obdavčitve),

- poslovno sodelovanje z domačimi in tujimi partnerji,

- možnost nadaljnjega razvoja inovacije.

Inovacijski centri poslujejo na osnovi naslednjih kriterijev:

- tržni interes za inovacijo

- strokovna ocena novosti inovacije

- ocena možnosti proizvodnje realizacije nove rešitve

- ocena stroškov realizacije in vlaganj

- ocena vrednosti realizacije in dohodkov

- finančna konstrukcija realizacije.

Inovacija, ki v celoti ali delno pozitivno izpolnjuje (vsaj tržno in izvedbeno), navedene pogoje, ima ugodnejše finančne pogoje, ki so lahko:

- stara tehnologija – nov proizvod (do 50 odstotkov rizičnega kapitala)

- nova tehnologija – star proizvod (do 30 odstotkov rizičnega kapitala).

Inovacijski centri so običajno specializirani po panogah gospodarstva, ki so na tem področju najbolj razvite (ne pa najmanj, kot snumemo običajno pri nas).

Kadrovsko sestavljajo ekipo petih strokovnjakov: poslovneža, komercialista, ekonomista, pravnika in enega ali dva administrativno poslovna delavca. Inovacijski centri so direktno povezani z gospodarskimi zbornicami, inštituti, univerzami in informacijskimi centri. Razpolagajo s svojimi poslovnimi prostori s sodobno administrativno, telekomunikacijsko in računalniško opremo. Večji in bogatejši centri imajo svojo najodobnejšo opremo na specializiranih področjih. Drugi centri pa imajo to organizirano v okviru inštitutov, delavnic obrtnikov in podjetij.

Centri razpolagajo z lastnimi rizičnimi skladi, ki jih vlagajo v najbolj perspektivne inovacije in z dobičkom bogatijo svoje rizične sklade. Njihove ocene, ki jih pripravljajo s skupnimi analizami zbornic, inštitutov in specializiranih poslovnih organizacij, so bankam osnova za pogoje financiranja in kreditiranja inovacij iz bančnih in državnih rizičnih in razvojnih skladov.

Poslovne aktivnosti vzbudi le tržno zanimiva inovacija. Inovacija ima le tržni in ekonomsko vsebinski pomen, ta pa je, da jo prizna kupec, ki jo odkupi in da prinaša dobiček ali izboljšuje rezultate in pogoje obstoječega poslovanja.

Tako v ZDA deluje veriga preko tisoč inovacijskih centrov, ki ustanovijo letno preko 19500 novih podjetij in zaposlijo več kot 300 tisoč delavcev. Življenjska doba teh podjetij je 2 do 6 let, povprečno 4 leta, povprečno razmerje med vloženimi sredstvi in dohodkom je 1 : 3 v korist ustvarjenega dohodka. Z ustanovitvijo inovacijskih centrov se je povečalo število inovacij, ki so našle interesente, iz 15 do 18 odstotkov na 65 do 72 odstotkov in število poslovno in dohodkovno uspešnih inovacij od 10 do 22 na 45 do 85 odstotkov v posameznih panogah. Pogoj za ugodnejše pogoje poslovanja v okviru teh centrov je, da mora inovacija izpolnjevati vsaj en element novosti na področju industrijske lastnine ali ekonomskih kategorij.

V Evropi je bila na pobudo in s finančno podporo Evropske gospodarske skupnosti leta 1984 osnovana mreža inovacijskih centrov, imenovana EBN – European business and innovation centres network, ki povezuje sedaj že preko dvesto inovacijskih centrov pod imenom BIC – Business and Innovation Centres, v 18 državah. Pogoj za aktivno članstvo v tej verigi je lasten informacijski sistem inovacij, ki se mora vključiti v mrežo, letno ustanoviti vsaj 10 novih, malih podjetij na osnovi inovacij, obvezna ponudba in povpraševanje ter izmenjava poslovnih povezav BIC-a z državnimi, bančnimi in poslovno podjetniškimi sistemi v svojem okolju. Tako je v evropski mreži že preko 60 različnih vladnih ustanov, zbornic in združenj, 120 bančnih ustanov, 136 inštitutov in preko 2200 podjetij. Za mednarodno zanimive projekte inovacij je organizirano evropsko združenje rizičnega kapitala – EVCA – European Venture Capital Association. V zadnjih dveh letih so ti centri osnovali 1380 novih majhnih pod-

jetij in zaposlili 30.000 visoko kvalificiranih delavcev in strokovnjakov. Število uspešnih inovacij, ki prinašajo dobiček, je doseglo že 40 % začelih inovacij. Razmerje med vloženim kapitalom in dohodkom znaša 1 : 6 v korist dohodka.

Tudi naši sosede so se krepko vključili v razvoj inovacijske dejavnosti. Tako so v Avstriji osnovali že sedem centrov, v Italiji pa 12. Nam je najbližji Technova v Gradcu in BIC v Trstu, s katerima skušajo navezati poslovne stike tudi nekatere naše organizacije in inštitute.

V Jugoslaviji je inovacijsko delovanje še zelo slabo organizirano, nepovezano, stihijsko in prepuščeno predvsem posameznim manjšim organizacijam in društvom izumiteljev, ponekod posebnim službam v bankah. Vendar gre v večini teh primerov le za realizacijo že izvedenih inovacij. V danih pogojih seveda ni moč organizirati pravih pogojev za razvoj inovacij. Inovatorji pa imajo običajno več težav kot pomoči.

Večina organizacij, ki delujejo na področju prodaje inovacij, ne more financirati vseh dejavnosti, potrebnih za realizacijo in prodajo inovacij, še manj pa zagotoviti brezplačne začetne aktivnosti in rizičnih skladov. Prvi poskusi so tudi že v posameznih republikah, čeprav so v večini še prav na začetku, bolj amaterske kot poslovne aktivnosti. Tako npr. v Makedoniji Stopanska banka prireja brezplačne razstave in financira raziskave inovacij. V Srbiji je ta dejavnost organizirana le v Beogradu in poteka večinoma v okviru poslovnih zvez. V Bosni poizkušajo organizirati inovacijsko dejavnost v okviru večjih poslovnih sistemov in zbornice. Na Hrvaškem pa so že pričeli z organizirano akcijo na področju informatike in povezovanja s tujino, preko agencij ZN pa so dobili osnovne programe za računalniško obdelavo in vključevanje v UNIDO projekte. Prav tako pričenjajo vrsto aktivnosti na področju izobraževanja in povezovanja raziskovalnih organizacij, inštitutov in delovnih organizacij. Prirejajo razstave in strokovna srečanja preko društev izumiteljev in zbornic. Prav tako kot povsod po Jugoslaviji pa manjka organizirana mreža poslovnih aktivnosti in predvsem kapitala za vzpodbujanje inovacij. Največ aktivnosti je v nekaterih razvojno aktivnih delovnih organizacijah, kjer pa deluje zaprt inovacijski trg, ki posluje na osnovi razpoložljivih sredstev delovnih organizacij in raziskovalnih skupnosti. Ker to velja v večini za manj tvegane inovacije, je seveda njihovo število majhno. Prav povsod pa se razvija uporaba raznih drobnih izboljšav v delovnih okoljih, ki je večkrat bolj posledica reševanja tekočih proizvodnih problemov, kot pa novih proizvodov. Prav tako stanje in padež, da razen v Sloveniji, inovacije še vedno obdavičujejo, seveda onemogoča preboj inovacijske dejavnosti v jugoslovansko gospodarstvo. Žal pa korenitih sprememb ni pričakovati brez posnemanja tujih pristopov pri vzpodbujanju inovacijskega gibanja. To pa brez tržnega gospodarstva ni niti najmanj moč pričako-

vati, ker je v sedanjih pogojih gospodarjenja za večino delovnih organizacij inovacija večkrat bolj breme kakor prednost.

Pri nas v Sloveniji žal tako daleč kot v svetu še nismo, čeprav je treba priznati, da se premikajo stvari na bolje. Pionirsko delo, ki so ga opravili sindikati, društva izumiteljev in NOVUM, kot prvi zametek inovacijskih centrov pri nas, dobivajo posnemalce. Tako nastaja v sodelovanju in na osnovi samoupravnega sporazuma med Gospodarsko zbornico Slovenije in Inštitutom za trženje, ekonomiko in organizacijo – ITEO-jem enotno evidentiranje vseh inovacij v Sloveniji. Ta je zgradil računalniško podprto banko podatkov o inovacijah. Prijavljanje in posredovanje osnovnih podatkov nudi Inštitut inovatorjem in gospodarstvu brezplačno. ITEO pa je dejavnost razvil še poslovno kot odprt sistem računalniške borze inovacij, kar pomeni zasnovano poslovnega sistema ponudbe in povpraševanja po inovacijah na jugoslovanskem in tujem trgu in zagotavlja organiziran poslovni servis vseh aktivnosti, potrebnih za realizacijo in prodajo inovacij. Ta temelji na povezavi z drugimi inštituti in organizacijami v Sloveniji, povezovanju na informacijskem in izobraževalnem področju, s tujimi bankami podatkov in centri.

Aktivno pa se poslovno vključujejo v inovacijsko dejavnost tudi nekatere raziskovalne in svetovne organizacije pri nas, kar je razveseljivo, saj bo le tako mogoče zagotoviti dobro ponudbo, servis in konkurenčnost na področju

inovacij. Žal pa ni uspeha na področju združevanja sredstev za rizični inovacijski sklad.

Prav tako ni sredstev za brezplačne usluge inovatorjem in majhnim inovativnim podjetjem začetku razvoja inovacijskega procesa. Brez tega pa si pravega inovacijskega gibanja ni moč zamisliti, še manj pa realizirati. Zato bodo morale organizacije, ki se poslovno vključujejo v inovacijske aktivnosti dobiti pomoč iz sredstev družbenih skupnosti, zbornic raziskovalnih skupnosti s posvetno novo vsebinsko obliko financiranja, saj same ne bodo zmogle ustvariti pogojev, ki so potrebni za njih – ne brez računice – razviti v svetu.

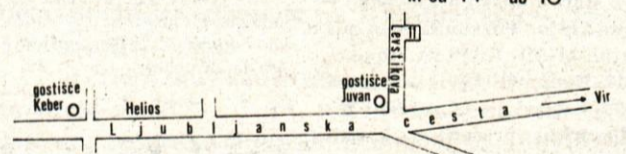
Nujna bo povezava s svetom in vključevanje v že omenjene mreže, saj brez izmenjave informacijskih podatkov, mednarodne poslovne povezave in izmenjave izkušenj in izobraževanja, ne bomo uspešni na tem področju.

Osnovne pogoje za ustanovitev inovacijskih centrov že imamo: informacijski sistem, banko podatkov, poslovne, raziskovalne in svetovne organizacije in inštitute, hkrati jih je treba le tesneje povezati. Pri tem je treba le tesneje povezati inštitute, potrebne za zagotovitev finančnih sredstev za delovanje in rizičnega inovacijske sklade ter ugodnejše pogoje poslovanja. V tako izboljšanih pogojih pa bi, morda preostojih obrtnih združenj, brez izgube časa za ustanavljanje novih organizacijskih oblik poslovanja hitro in učinkovito izpeljali naš centre.

Popravila pralnih strojev

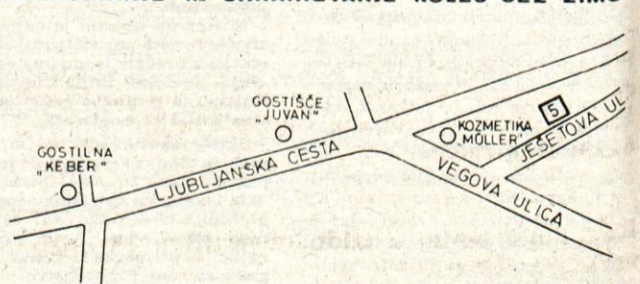
ZALEZINA IZTOK Levstikova 11, Domžale
SPREJEM NAROČIL: vsak delovnik od 700 do 1000
in od 14,00 do 16,00

SERVIS KOLES ERDANI MATJAŽ JEŠETOVA 5 DOMŽALE

BARVANJE IN OBNAVILANJE STARIH KOLES
SERVISIRANJE IN VSA POPRAVILA
KONZERVIRANJE IN SHRANJEVANJE KOLES ČEZ ZIMO

Nova delikatesa v Mengšu je velika pridobitev za preskrbo tega kraja.

Izboljšana preskrba:

Nova Napredkova trgovina! Delikatesa v Mengšu

V Mengšu je domžalski Napredek 1. oktobra odprl poleg hrama Rožice prvo svojo posebno delikatesno trgovino v občini. Tako se je ne ravno bleščeča preskrba v Mengšu vsaj nekoliko izboljšala, veliko tudi po zaslugi izredno prizadevne in prijazne trgovke Rože Lukač-Kristan, ki v delikatesi prodaja in z vsem srcem skrbi, da bi bili potrošniki zadovoljni. Ker gre za prvo tovrstno trgovino v občini, ji namenimo nekaj več pozornosti, pa tudi zato, da bi jo vsi občani spoznali поблиže. V začetku menda niti vsi sosedje niso vedeli, kaj je v bivši Šunkarjevi mesariji.

Najprej nekaj besed o prodajnici Roži Lukač-Kristan, ki ima sabo že petindvajset let delovne dobe, zadnjih šest let v Napredku. Roža se je izučila za mesarico in to delo tudi opravlja, čeprav se ji je prebrat ljudje čudilo, zakaj se je odločila za poklic, ki je bil več ali manj rezerviran samo za moške. Zanimivo se zdi tudi to, da je začela prodajati v delikatesi istega dne, kot se je začela tam učiti, mes pa je preteklo 28 let. Prve dni niti vsi najbližji niso vedeli, da je v Mengšu nova delikatesa, v teh dveh mesecih pa so se seznavljali že dobro navadili nanjo. Stavljajo pa se tudi mimoidoči in tisti, ki prihajajo v hram Rožice, spotoma pa še kupijo najnujnejše, od kruha in mleka naprej. Delikatesa je resnično na prvi

točki, zato ni nič čudnega, da je prometa vsak dan več in da je morala Roža že kmalu po odprtju podaljšati kakšne pol ure in tudi več. Trgovinica je odprta vsak dan od osmih do treh popoldne, ob sobotah pa samo do dvanajstih.

In zdaj k podrobnejši predstavitvi, kaj vse se dobi v menški delikatesi. Roža Lukač-Kristan je pripravila kar popoln spisek, s katero naj omenim vsaj nekaj podrobnosti, oziroma delikates. Potrošnik lahko dobi več vrst pršuta in tudi druge primorske mesne specialitete, trgovinica je bogato založena z različnimi vrstami salame, od poltrajnih do trajnih in posebnih, dnevno dobiva sveže kravice, pečenice in hrenovke, ima izredno veliko izbiro sirov, ki se močno razlikujejo med seboj tudi

po ceni, ne samo po kvaliteti, v delikatesi lahko dobite tudi najrazličnejše konzerve z mesnimi izdelki, prav tako pa sladkarije najrazličnejših vrst, dobijo pa se tudi vse tiste pijske, ki nimajo vračljive embalaže, kar pomeni buteljčna vina in žgane pijske, prav tako pa so tu tudi brezalkoholne pijske. Imajo tudi dve vrsti kruha in sicer lahko izbirate med trzinskimi in grosupeljskimi. Potrošniki se menda bolj odločajo za slednjega, ker je boljše kakovosti. Seveda pa so tu tudi žemlje, štručke in trajni kruh.

Zanimivo za vsa društva, delovne organizacije in tudi posameznike je gotovo tudi to, da lahko v delikatesi naročite večje število sendvičev, narezek ali podobne jestvine, ki vam jih Roža pripravi po želji, cena pa je seveda ista, kot če bi posebej prodala na primer salamo in žemljo. Tudi mlečnih izdelkov je vedno dovolj na zalogi, tako da je hladna malica hitro pri roki.

In kaj pravi Roža Lukač-Kristan, ko jo vprašamo za želje v prihodnje? Rada bi zdrava delala prav tu, sto metrov od doma, do upokojitve, rada bi si pridobila še več potrošnikov in rada bi videla, da bi bili vsi zadovoljni z njo. Polica za boljše razporeditev delikatese ji bodo v kratkem montirali, hladilnica dela brezhibno, prav tako pa je zadovoljna tudi z dostavo iz svoje matične organizacije Napredek, tako da se potrošnikom v Mengšu in okolici tudi vnaprej obeta izboljšana preskrba, seveda če bomo sploh imeli še kaj denarja za delikatese.

I. Sivec

Bralci pišejo...

Sem vaša redna bralka, zato čutim nekakšno odgovornost, da vam sporočim, kako imamo v Mengšu lepe vozne rede. Integral zares lepo skrbi zanje. Predlagam, da tistemu, ki je vozne rede tako lepo napisal, »pripnete« turistični nagelj oz. Zlati slamnik občine Domžale. Zdej, ko je nov vozni red tudi na menških avtobusnih postajah, se tudi mi upokojenci, ki avtobus sicer bolj malo uporabljamo, ne bomo zbegano ozirali s katere strani in kdaj bo pripeljal avtobus — zdej vse to lepo (zares) lepo piše.

Mislím, da je to lep prispevek k lepšemu izgledu kraja, zato predlagam, da piscu, ki je tako lepo izpisal vse prihode in odhode avtobusov, podelite Zlati slamnik. Naj mu bo to za zahvalo, pohvalo in spodbudo za naprej.

Če mi ne verjamete, pa pridite in si sami oglejte.

Lepo vas pozdravlja vaša bralka Marija.

**SERVIS IN MONTAŽA
OLJNIH GORILNIKOV
CTC, Lamborghini Thyssen
Itd.**

**Rajko AVGUSTIN
Kozeljevo nabrežje 2
Mengeš
Tel.: 737 136**

Pismo iz JLA:

Vsem bralcem Občinskega poročevalca lep pozdrav!

Oglaš se vam vojak Simon iz Beograda, kjer sem komaj dobro zakoračil na enoletno pot služenja domovini. Tako bom, tako kot tudi veliko drugih fantov naše občine, naslednje leto dni preživel v uniformi, za katero pravijo, da iz vsakega fanta naredi moža. Lahko rečem, da sem se o tem sedaj tudi sam prepričal, kljub temu pa mi je prvi mesec bivanja v Beogradu hitro in začudno, dokaj lepo minil.

Odhod v vojsko je za vsakega fanta in njegove najbližje velik dogodek in že kar nekako sestavni del kulture slovenskega naroda, saj so z njim povezani tudi nekateri običaji. Kako vse to poteka, verjetno najbolje vemo vsi mi, ki smo septembra zapustili starše, sestre, brate, prijatelje, dekleta... in se podali v povsem novo okolje, ki so bila za nas popolna neznanca. No, nekaj smo že vedeli o tem, kaj nas čaka, saj so nam o tem veliko pripovedovali, »starejši borci«, ki so se že vrnili iz vojske. Prav zato smo kar malo s strahom pričakovali prvo srečanje s kasarno, staršinami, stariji vojaki... Nekateri upravičeno, nekateri manj in med slednje, k sreči, spadam tudi jaz.

Že takoj ob prihodu v kasarno sem ugotovil, da je zelo lepo urejena in na prvi pogled prijetna. Tudi sprejeli so nas lepo in nam pomagali, da smo se znašli v za nas povsem novih razmerah. Tako sem se kmalu znašel v SMB uniformi z vso svojo opremo in puško na rami, ter tako postal vojak. In to čisto »ta pravi«.

Prvi dnevi minevajo, kot bi mignil, saj si poln vtisov od doma in odhoda, zraven pa z velikimi očmi hodiš naokoli in spoznaš novo okolje, ljudi, ter

nova pravila življenja in dela, ki tukaj veljajo. Obstajata dve vrsti pravil: uradna in tista manj uradna, ki jih krojijo vojaki sami (gre za znano delitev na »gušterje« in »dombe«) in ki dajejo življenju v kasarni poseben značaj.

Ob prihodu v kasarno so nas razdelili po rodovih in tako sem prišel v »inžinjerijsko« četo, ki je v tej kasarni (kasarna Vasa Čarapić) le pomožna enota tankovskim enotam. Prav zato ni tista »prava« inžinjerija, ki gradi mostove, ceste...

Že po prvih nekaj dnevih »obuke« in po pripovedovanju starih vojakov sem spoznal, da bo delo zanimivo in da bom veliko novega videl ter doživel. Delo je povezano predvsem z eksplozivni in minami, pri katerih je zares potrebno veliko znanja in usposobljenosti, preden začneš rokovati z njimi. Prav zato smo se dela lotili z veliko resnostjo in zagnanostjo.

Tudi sicer se v četi vsi dobro razumemo in smo dobri prijatelji. Tako drug drugemu pomagamo premagovati domotožje, ter spomine na vse ljubljene osebe, ki so daleč od nas. Edina stvar, ki nas veže nanje so številna pisma, ki jih dobivamo in spomini, ki se nam kot slike vrtijo v glavi. V sobi imamo rekorderja, ki na dan povprečno prejme 8 pisem in jih tako komajda utegne vse prebrati in na vse odgovoriti. Fant se je znašel in pisma, ki jih piše, preslika, saj mu drugega ne preostane.

Res je lep občutek, ko dobiš v roke pismo, ki ga z velikim pričakovanjem odpreš, saj veš, da je v njem delček doma in si tako vsaj nekaj trenutkov s svojimi. Jaz imam to srečo, da mi z uredništva Občinskega poročevalca pošiljajo tudi tega, za kar sem jim zelo hvaležen.

Poročevalec mi lepo zapolnjuje trenutke prostega časa, saj lahko spoznam, kaj se novega dogaja v Domžalah in okolici, preberem kaj o domačem kraju... Vaše občinsko

glasilo sem pokazal tudi prijateljem in vsem je bil po obliki in vsebini zelo všeč. Kmalu so vsi pisali odmov, da naj jim pošiljajo njihova občinska ali podobna glasila in zato prihaja sedaj redno v našo četo kar nekaj časnikov. Zanimivo je včasih prelistati po njih in spoznati, kako živijo ljudje drugje.

Bilo je tudi nekaj takih trenutkov, ko smo preživeli dolge pohode in velike psihološke napore, ki včasih od človeka zahtevajo veliko potrpežljivosti. Toda takrat se potolažiš s tem, da bo kmalu bolje. Tudi hrana je standardna: danes zelje, jutri pasulj, pa spet nekaj dni zelje in vmes morda kdaj »avionska nesreča« (beri bosanski lonec). A kaj hočemo, nekaj moraš jesti.

Tako sem vam na kratko opisal nekaj vtisov in občutij o življenju v vojski, o katerih bi lahko pisal in pripovedoval vsak vojak. Ko bom spet imel malo več prostega časa, bom spet kaj novega napisal. Takrat bom poskušal opisati nekatere zanimive in tudi smešne dogodke, ki sem jih že preživel in, ki mi bodo vedno ostali v spominu. Zdej pa pošiljam lepe pozdrave uredništvu OP, ki mu želim še naprej uspešno delo, vsem vojakom, ki to morda berejo, prijateljem in prijateljicam, skratka vsem bralcem našega Občinskega poročevalca. In čisto na koncu izkoriščam prilžnost da pozdravim tudi vse domače. Vsem skupaj lep pozdrav!

**Vojak: Simon Mavsar
V. P. 9845/10
11002 Beograd**

Vojak piše!

Pred dnevi smo prejeli pismo vojaka Cirila Zupančiča, ki služi vojaški rok v Bileči. Tu je njegovo sporočilo:

Prejmite lepe pozdrave s službenja vojaškega roka v Bileči, obenem se tudi zahvaljujem za redno pošiljanje Občinskega poročevalca. Človek takrat, ko je daleč od doma, spozna, kaj pomeni domača beseda. Zato še enkrat hvala za to obliko informiranja, obenem pa vam želim obilo uspehov in seveda naj časopis ostane tak, kot je. pitomac Ciril Zupančič

Biti rezervni vojaški starešina je lahko tudi lepo

Rezervni vojaški starešina v krajevni organizaciji ZRVS je vsakodnevno tako postavljen pred težke naloge kot tudi v zasebnem življenju. Vse težave, problemi, reševanje situacij takšnih in drugačnih, zapletenih in enostavnih, vse to je postavljeno pred slehernega občana dan za dnem.

Kot vojaške starešine pa smo dolžni poleg teh običajnih nalog uresničevati še naloge, ki nam jih narekuje domovina. To je, da jo branimo in da spoštovanje do nje prenašamo na mlajše generacije. Kajti le z ljubeznijo do domovine smo nepremagljivi in jo lahko ohranimo tako, kot je: »svobodno«.

Poleg zavesti in ponosa, da nam je zaupano braniti domovino, pa seveda ne moremo mimo znanja na tem področju. V ta namen je preko občinske konference ZRVS vsako leto organizirano precej obliki izpopolnjevanja. Na voljo imamo razna predavanja, orientacijske pohode, seminarje in podobno. Mnogokrat smo pričevali neresnega pristopa in slabe udeležbe na teh oblikah izobraževanja. Vprašam se, ali je res treba pristopiti k uradnemu »vijaku«, to je pozivu in kasneje h kazni za neudeležbo? Mnogokrat pa je le še kakšna možnost, da bi se vsem

tistim, katerim je namenjena ta graja, le povrnilo domoljubno dostojanstvo in da se kot rezervne vojaške starešine brez oklevanja odzovejo domovini tudi na navadno vabilo.

Sem član Krajevne organizacije ZRVS Radomlje. Tako kot povsod drugod, tako smo tudi mi na eni izmed sej sekretariata ZRVS ugotovljali, koliko znamo, koliko smo zmožni, močni in na koncu koliko smo tudi, takšni, kakršni smo, koristni pri čuvanju domovine pred sovražnikom. Sklenili smo, da organiziramo na našem terenu interno izobraževalno obliko. Odločili smo se za pohod po bližnji okolici našega območja krajevne organizacije ZRVS. Napisali smo vabila za vse člane s terena. Nismo jih pozivali z obratno pošto, poslali smo jim prijazno vabilo, kot ga pošlje prijatelj tovarišu. Odziv sicer ni bil briljanten, toda vsak, ki se je pohoda udeležil, je dokazal, da je predan stvari in da čuti v sebi dolžnost do domovine in spoštovanje do sotovariša, ki mu bo nekoč lahko tudi soborec.

Kot temu izobraževanja na tem pohodu smo se odločili za opis, uporabo in namen kompasa. Med nami je bil namreč tov. Jerman, ki je poleg RVS

tudi tabornik in je odlično poznavalec orientacije. Orisal nam je kompas iz vseh zornih kotov tako, da smo na koncu že kar tekmovali, kdo bo hitreje izračunal to ali ono operacijo. Najvažnejše je to, da smo v lastni režiji, to se pravi iz lastnih vrst potiskali tudi pedagoga, ki nam je obljubil, da nas bo na enem od naslednjih srečanj seznanil še s streljanjem z lokom. Sam se namreč ukvarjam tudi s tem strelnim orožjem, če ga lahko tako imenujem. Kot bi trenil je minila pot od Radomelj—Rudnika preko Kolovca na Rova, kjer je med tem časom posebna ekipa pripravila strelišče, intendantska enota pa okrepčilo. Streljali smo z malokalibrsko puško. Izstrelili smo vsak po 3 naboje za poizkus, nato pa še po 5 nabojev za rezultat. Moram reči, da so bili doseženi rezultati zelo izenačeni. Med vsemi pa je bil najboljši tov. Marinišek, ki pa je bil od vseh za razred boljši. Sonce se je dvignilo visoko na zenit, mi pa smo se ob šilčku domačega žganja in okusnih klobasah, ki jih je priskrbel naš intendant tov. Zor, počutili kot naši partizani po končani in dobljeni bitki nad sovražnikom. Tudi mi smo namreč premagali ta dan enega od sovražnikov — kompas in čutili smo, da smo močnejši kot prej. Škoda le da niso tega doživeli vsi, ki smo jih povabili. Upam, da bo drugič boljše, da bodo stopili v naše vrste še tisti, ki to pot iz takih ali drugačnih razlogov niso mogli priti.

Janez Hafner

razvojni zavod domžale, p.o.

DO RAZVOJNI ZAVOD DOMŽALE
v ustanavljanju

objavlja prosta dela in naloge:

1. Izvajanje računovodskih nalog za DO
2. Čiščenje poslovnih prostorov

Od prijavljenih kandidatov pričakujemo pod 1. najmanj V. stopnjo strokovne izobrazbe ekonomske smeri in 3 leta ustreznih delovnih izkušenj ter poznavanje računovodskega poslovanja in pod 2. I. stopnjo strokovne izobrazbe in 1/4 leta ustreznih delovnih izkušenj.

Delovno razmerje sklenemo za nedoločen čas s polnim delovnim časom in pod točko 1 dvomesečnim in pod točko 2 enomesečnim poskusnim delom.

Pismene prijave z zahtevanimi dokazili naj kandidati pošljejo v 8 dneh po objavi na naslov: DO Razvojni zavod v ustanavljanju, Ljubljanska 76/II., 61230 Domžale.

Kandidate bomo o izidu obvestili v 15 dneh po opravljeni izbiri.

V NAŠIH PRODAJALNAH NA
DUPLICI IN V ČRNUČAH VAM
PRIPOROČAMO UGODEN NAKUP
JEDILNIH JAJC, NUDIMO PA
VAM TUDI MESO PIŠČANCEV
IN VELIKO IZBIRO KVALITETNIH
IZDELKOV IZ PERUTNINSKEGA
MESA

vsem poslovnim partnerjem, delovnim kolektivom in občanom
čestitamo za praznik!

PRIPOROČAMO SVOJE IZDELKE!

Mlinostroji p.o.

Tovarna strojev Domžale

Vsem občanom čestitamo za 29. november — Dan republike!

komunalno podjetje domžale n. sol. o.
61230 Domžale, Ljube Šercerja 4

Vsem porabnikom naših storitev, poslovnim prijateljem, delovnim
kolektivom in občanom čestitamo za dan republike.

**INDUSTRIJA PLATNENIH IZDELKOV
INDUPLATI** r.o. JARŠE,
p. DOMŽALE

**DELOVNA ORGANIZACIJA INDUPLATI VAM
ČESTITA K PRAZNIKU!**

KOVINSKO IN STROJNO PODJETJE

hidrometal

MENGEŠ, GORENJSKA CESTA

nudi svoje proizvode in kvalitetne usluge:

- izdelava in montaža opreme za čistilne naprave komunalnih in industrijskih odpadnih voda,
- izdelava in montaža opreme za pripravo pitne in tehnološke vode,
- izdelava in montaža opreme za obdelavo blata.

IN ČESTITA OB PRAZNIKU!

**UREDIMO VAM KVALITETNO OPREMO ZA
TRGOVSKE LOKALE, HOTELE IN GOSTINSKE
OBRATE**

se priporočamo in čestitamo ob prazniku republike.

TOVARNA TRAKOV IN ELASTIKE

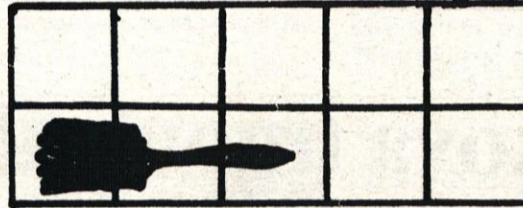

p. o.

61234 **MENGEŠ**, Glavni trg 18

Strankam, poslovnim partnerjem ter delovnim ljudem in občanom
čestitamo ob prazniku republike in jim želimo nadaljnjih uspehov v
prihodnje.

HELIOS HELIOS

**OB PRAZNIKU ŽELIMO VEM DELOVNIM
LJUDEM IN OBČANOM DOMŽAL VELIKO DELOV-
NIH USPEHOV!**

**TOZD PREHRANA
TOZD OPREMOTEHNA
TOZD GOSTINSTVO,
SLAŠČIČARSTVO IN TURIZEM
TOZD GROSIST
DELOVNA SKUPNOST
SKUPNIH SLUŽB**

Delavci Napredka čestitajo za dan republike vem svojim strankam
in gostom ter priporočajo obiske in nakupe v svojih poslovnih enotah!

Ortno združenje Domžale

Vir, Šaranovičeva 21 a

**VSEM LJUDEM IN OBČANOM ČESTITAMO ZA
DAN REPUBLIKE — 29. NOVEMBER.**

**Splošna gradbena dejavnost
BETON — Zagorje ob Savi n. sol. o.
TOZD GRADNJE DOMŽALE
Ljubljanska 72a**

Priporoča svoje storitve in čestita k prazniku!

**TOZD INŽENIRING SBP
TRGOVINA Z GRADBENIM MATERIALOM
MENGEŠ, ROPRETOVA POT 16 — tel.: 737-359**

Čenjenim kupcem, poslovnim strankam in občanom čestitamo za
dan republike 29. november.

Po ugodnih cenah nudimo vse vrste gradbenih materialov.
Delovni čas od 7.—15. ure in vse sobote od 7.—12. ure.
ZA OBISK SE PRIPOROČAMO!

čestitamo za dan republike

»SEMESADIKE« MENGEŠ

izvozno-uvozno podjetje

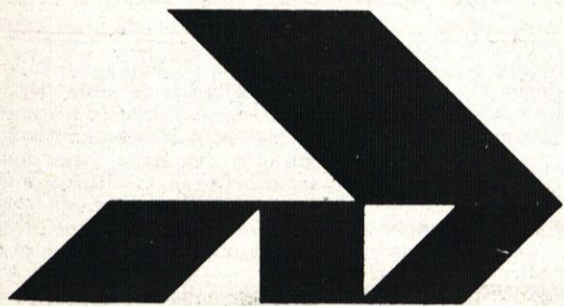
nudi poceni kvalitetno seme, sadike za pogozdovanje, parke in arevo-rede.

Čestitamo za 29. november — Dan republike.

RUDARSKO PODJETJE KREMENOVH PESKOV IN OPLEMENITENJE NEKOVIN n. sol. o.
Ljubljanska cesta 18, Slovenija

Čestitamo za praznik in želimo obilo delovnih uspehov!

razvojni zavod domžale

vam ob uspešnem poslovnem sodelovanju pri
— izdelavi strokovnih podlag za pripravo prostorskih izveden aktov in opravljanjem tehnično-strokovnih nalog v zvezi z urbanističnim načrtovanjem in drugimi posegi v prostor,
— svetovalnem inženiringu na področju stanovanjskega, komunalnega, cestnega, energetskega gospodarstva in stanovanjskega združenja ter družbenih dejavnosti in za potrebe organizacij združenega dela in občanov regije ter drobnega gospodarstva in
— ekonomskih, organizacijskih in tehnoloških storitev s področja konzultantskih dejavnosti ter ostalih študij analiz in razvojno raziskovalnim nalog

čestita ob DNEVU REPUBLIKE.

Slovenijales lesna in pohištvena industrija
RADOMLJE

- visoko kvalitetno sedežno pohištvo za izvoz in domači trg
- usnjene počivalnike in sedežne garniture
- žagan les
- viseče stropove

ČESTITAMO ZA PRAZNIK VSEM OBČANOM DOMŽALSKE OBČINE!

TEKSTIL TOZD **filc mengeš** o. sol. o.

izdelujemo in prodajamo tehnične, valjane in iglane filce ter končne izdelke iz filca.

Delovni kolektiv želi veliko delovnih uspehov vsem občanom in čestita za 29. november — Dan republike.

OBRTNA ZADRUGA PREVOZ PE DOMŽALE, Metelkova 2
tel.: 721-452

ČESTITA VSEM DELOVNIM PARTNERJEM IN OBČANOM ZA PRAZNIK!

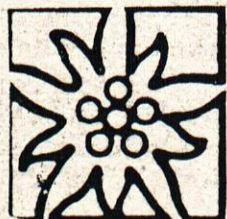
Se priporočamo!

ZORA DOMŽALE p.o.

Obrtna zadruga Domžale Mengeš, Prešernova 33

Kooperantom, poslovnim partnerjem ter vsem delovnim ljudem in občanom čestitamo ob prazniku republike.

INDUSTRIJSKI KOMBINAT »PLANIKA« KRANJ
TOZD TOVARNA OBUTVE »MOJCA« LUKOVICA

Čestita za praznik — Dan republike!

kmetijska zadruga emona

61230 Domžale

SE PRIPOROČA IN ČESTITA ZA PRAZNIK!

SPECIALNI KEMIČNI IZDELKI IN TEHNOLOŠKE STORITVE

Preserje, Kajuhova 4

ČESTITAMO VSEM OBČANOM OB PRAZNIKU REPUBLIKE!

Vsem svojim poslovnim partnerjem, delovnim ljudem in občanom čestitamo za praznik republike 29. november.

PRIPOROČAMO SVOJE IZDELKE IN STORITVE.

TOZD MLINI DE Domžale

Jože Lenič

»Zelo rad potujem in morda tudi ni čudno, da sem bil kot član predsedstva OK ZSMS Domžale tudi zadolžen za tuje brigadirje na delovnem taboru Krumperk '87,« mi je povedal 22-letni študent 3. letnika smeri geografija in geologija. Za koga pravzaprav gre? Oseba, o kateri tukaj pišemo, je Jože Lenič iz Ihaná.

Jože, prepotoval si že vso Evropo, del Afrike, pred kratkim si se vrnil tudi iz Amerike. V čem je razlog teh tvojih potovanj?

Prvič sem se odpravil na pravo potovanje, ko sem dopolnil 15. leto. Odšel sem v Avstrijo, ČSSR in Madžarsko. Verjetno sem prav na tem potovanju prvič spoznal, da je svet velik in da je tako Slovenija kot Jugoslavija le delček zapletene nega svetovnega mozaika. Bil sem popolnoma neizkušen; prav dobro se spominjam, kako sem v tistem času z občudovanjem opazoval Američane, Kanadčane in še mnoge druge, ki so spoznavali in odkrivali Evropo ter ostali svet. Porodila se mi je tiha želja oziroma potreba po spoznavanju nepoznanega. Morda me je prav ta radovednost izvajala na potovanje v tujino. Sčasoma so postala moja potovanja mnogo bolj vsebinska. Kljub vsemu pa se rad spominjam prvih potepanj po Evropi kot nekaj spontanega, neprisiljenega in lepega...

V Ameriki si preživel kar tri mesece. Ali je ta dežela izpolnila vsa tvoja pričakovanja?

Na to pot sem se zelo dobro pripravil. Že pred potovanjem sem preko knjig in nekaterih ameriških prijateljev izvedel marsikaj zanimivega o tej deželi. Kljub vsemu pa so mi ostale nekatere stvari še neznane ter nepreverjene. Ob prihodu v to deželo sem si prizadeval odkriti in razumeti miselnost tamkajšnjih ljudi, predvsem pa njihovih vrstnikov. Amerika je nova dežela in je ne ovira neka tradicija oz. zgodovina razvoja. Prav to vpliva na miselnost ljudi, ki je povsem drugačna od miselnosti na primer nekega Evropejca. Ravno zato lahko rečem, da so Američani nekako drugačni od nas. Menim, da so prav zaradi te neobremenjenosti v prednosti pri uresničevanju svojih projektov. S tem nisem hotel reči, da je z njimi neko sodelovanje nemogoče. Mislim celo, da bo uresničevanje nekaterih skupnih ciljev, tako med Američani kot Evropejci ter seveda ostalim svetom v prihodnjem doseglo še bolj pomembno točko. Kajti hiter razvoj komunikacijskih sredstev nas je povezal v celoto. Svet mora spoznati drug drugega in kljub svoji različnosti poiskati skupne točke, ki nas bodo povezovale. Primer takega sodelovanja, ki je enostav-

no, toda zelo zanimivo je usklajenost organizacije PLUW (Peale, Love, Undersanding, Worlwide Youth Association). Z Mr. Robertom Forestom iz Kanade, katerega sem spoznal na delovnem taboru Krumperk '87, sva si zadala nalogo, da poveževa skupine mladih iz posameznih držav. Tako naj bi se v začetku skupine spoznale preko pisem, kasneje pa bi lahko to sodelovanje razširili! Na našem področju je vse premalo takovrstnih mednarodnih povezav. Prav zato podpiram takšen delovni tabor kot je bil Krumperk '87. Ravno tu se izkaže, da je takšno sodelovanje med mladimi močno pogrešano...

Udeležil si se tudi mednarodnega tabora v ZDA. Ali morda lahko potegneš neke vzporednice z delovnim taborom, ki je bil v naši občini?

Mislím, da je bil delovni tabor Krumperk '87 organiziran v nekakšnem zahodnjaškem sistemu. Na splošno je bil v nekem smislu tudi podoben delavnemu taboru, ki sem se ga udeležil v državi Maine. Menim, da je potrebno pri organizaciji delovnega tabora pri nas število brigadirjev močno zmanjšati. Kajti pravo razmerje življenja skupnosti in spoznavanje pravih prijateljev je možno le v manjšem številu ljudi. Na delovnem taboru v ZDA nas je bilo v skupini le 11 brigadirjev, ki smo bili zelo samostojni; tako kar se tiče financ, kakor tudi same organizacije dela. Za same organizatorje delovnega tabora je bilo pomembno le to, da smo nalogo, ki so nam jo zadali v začetku, uspešno zaključili. Na splošno se človek v manjših skupinah počuti veliko bolj ustvarjalnega. Pobude in navodila, ki prihajajo iz vrha in je največkrat zgolj administrativnega značaja, naj se prelivajo v kreativno in pa samoiniciativno razmišljanje pri uresničevanju dela znotraj skupine same. Kljub zahodnjaškosti, ki smo jo tako poudarjali na delovnem taboru Krumperk '87, imam občutek, da je bilo še vedno marsikaj organizirano v smislu velikopoteznega socializma, kar pa mislim, da ni najboljša. Naj še priporočim tole: vsi mladi, ki se radi potepate in vas zanimajo mednarodni tabori v tujini oglasite se na OK ZSMS Domžale.

Omenil si, da si se želel povezati in seznaniti predvsem z mlado generacijo. Kakšne razlike in podrobnosti si našel med njo in seboj?

Ker imajo vsi mladi skupne želje in zelo podobna nagnenja, menim, da neka večja razlika ne obstoja. Res pa je, da so mladi Američani produkt družbe, v kateri je »biznis« najpomembnejša stvar na svetu. Predvsem pa so politično in sistemsko voliko manj obremenjeni kot mladi Slovenci, saj tam ne obstoja neka organizacija, podobna ZSMS. Tako so mladi vključujejo v nekakšne prostovoljne organizacije kot je na primer Volunteers for peace. Zaradi dejstva, da živijo v Ameriki, pa je med njimi vedno prisotna misel, da imajo možnost resnične afirmacije tako na svetovnem kot domačem področju. Kljub vsemu pa se mi zdijo v primerjavi z Evropejci preveč »vase zaljubljeni« in premalo odprti za izvrševanje izvenameriških problemov.

Kako pa kot študent Ljubljanske univerze gledaš na tamkajšnji način študija?

Obiskal sem univerzi v Montrealu (Kanada) in Santa-Barbari (Kaliforniji), kjer me je najbolj zanimalo, glede na mojo usmeritev študija, kako se ukvarjajo z okoljem in prostorom. Lahko rečem, da Američani že v svojih šolskih programih mnogo bolj poudarjajo prostor kot komponento, ki je zelo pomembna v družbeno-gospodarskem razvoju. Slovenci imamo odnos do prostora zelo slabo razvit. Z njim dobesedno svinjamo in mogoče je prav to vzrok, da je približno tretjina slovenskega prostora v izumiranju (populacijskem in ekološkem). Glavno besedo pri odpravljanju problemov, ki so se pojavili pri zelo nagli urbanizaciji ameriškega prostora,

so imeli ravno strokovnjaki, ki se ukvarjajo s tovrstnimi težavami.

Kaj pa tvoja pot po Ameriki? Začel sem v New Yorku, nato pa sem preko Nove Anglije odšel v Kanado, kjer sem si ogledal velika mesta kot so: Quebec City, Montreal, Toronto. Iz Kanade sem se odpravil na območje Velikih jezer, kjer sem se delno seznanil tudi s problemom slovenske, ekonomske in politične migracije. Potem sem jo mahnil proti Divjemu zahodu kot velik ljubitelj narave in divjine. Nato sem mesec dni ostal na področju Rocky Mountains New Meksico, Colorado, Wyoming Wah. Tudi Kalifornijo, znano kot najbolj noro deželo, nisem izpuštil. Nazaj grede pa sem jo ubral po južni strani in sicer preko Teksasa in Floride. Ogledal sem si veliko ameriških velemest in z nahrbtnikom prehodil zelo zanimive nacionalne parke, ki so zares edinstveni na svetu. Kogar zanima še kaj več, lahko podrobno spozna, na predavanjih ob diapozitivih, ki jih bom organiziral v prihodnjih mesecih.

Kakšni pa so tvoji načrti za v prihodnje?

V današnji gospodarski situaciji je to zelo težko in je bolj ali manj neuresničljivo. Toda zelo vesel bi bil, če bi po uspešno opravljeni diplomii dobil finančno pomoč v obliki štipendije, ki bi mi omogočila kakšno leto študija v inozemstvu. Potovalno pa imam si cilju, da si ogledam še Azijo in sicer name-ravam »potep« v razburljivo Indijo.

Jože, naj ti zaželim, da se ti vse te tvoje želje izpolnijo in ti ostanejo vsi tvoji vtisi iz potovanj v lepem spominu. Vas bralce pa vse skupaj še enkrat vabim, da si pridete ogledat Jožetove diapozitive in pa prisluhnete njegovi razpravi. Verjemite, resnično je zgodoren...

Nataša Velkavrh
COP pri OK ZSMS Domžale

Kulturni dogodek v KS Vrhpolje:

Kulturni dogodek v KS Vrhpolje:

O KS Vrhpolje, njeni okolici in njenih prebivalcih, je tov. Jože Novak stalni dopisnik Občinskega poročevalca, napisal že toliko, da jaz res nimam več kaj dodati. Rada pa bi vam povedala nekaj drugega. V soboto, 14. novembra 1987 je bil v gasilskem domu, ki je bil dograjen letos, tudi o tem se je veliko pisalo, kulturni dogodek. Res dogodek za tako majhno KS in kdor je to zamudil, mu je resnično lahko žal.

V prijetni dvorani GD se je zbralo lepo število gledalcev in nastopajočih.

Vabilu se je prijazno odzvala Folklorna skupina delavsko kulturnega društva Svoboda iz Mengša, ki je res uspešno vodil tov. Franc Jerič.

Uspešno nastopa v domačem kraju, občini, na srečanju Folklornih skupin Gorenjske. Našo občino so že zastopali v pobrateni občini

Koprivnica. V Zagrebu so sodelovali na Mednarodni smotri folklore kot predstavniki Slovenije, letos pa na Univerziadi. Nastopali pa so tudi pri naših zdomcih v tujini. Skupaj so že 13 let.

Prijetno so razgledi gledalce s plesi in muzikantom Francem.

Predstavili so nam štiri skupine plesov in sicer Štajerske, Poljanske, Gorenjske s Ta potrkano, za konec pa še Mengeške ples. Ni treba posebej poudariti, da so si za vsako skupino plesov nadeli ustrezno narodno nošo. Enkratno, prijetno za oko in uho. Aplavza kar ni hotelo biti konca. Tudi Moravčani niso od muh. Imajo svoje kulturno društvo Tine Kos v katerem so godba pod vodstvom Mira Capudra, moški pevski zbor pod vodstvom tov. Capudra, dekliški pevski zbor pod vodstvom Milana Kalkalja, mažoretke pod vodstvom Marjane Capuder in dramska

Kako deluje naša avto šola:

Strogo ocenjevanje za varno vožnjo...

Po nekajletnem zatišju se je ponovno povečal pritisk novih kandidatov za voznike v avto šolah. Izpitna komisija, ki ocenjuje vozniško sposobnost bodočih voznikov v naši in sosednji občini Kamnik, dela od lanskega decembra v nekoliko spremenjeni zasedbi.

Da se motorizacija v naši občini izredno hitro razvija, ni nobenega dvoma, zato je tudi prigrasitev novih kandidatov za vozniški izpit vedno več. Letos se je tako povečal čakalni čas po opravljenem teoretičnem izpitu na praktično vožnjo na dva meseca in več.

V sedanjem času se je gostota prometa na slovenskih cestah izredno povečala navkljub stalnim podražitvam avtomobilov in goriva zanje. Temu pa ne sledi tudi prometna infrastruktura in zato je tudi varnost na naših cestah vse slabša. K varnosti v prometu pa pripomorejo tudi in predvsem pravilno zastavljeni prvi koraki v prometni vzgoji. Izredno pomembna je priprava na vozniški izpit, ki se sestoji iz teoretičnega in praktičnega dela.

Kandidat za voznika mora v vožnji obvladati program za učenje z motornimi vozili, ki obsega 16 vaj. Po mnenju njegovega inštruktorja in po uspešno upravljenem društvenem izpitu kandidat lahko pristopi k praktičnemu delu vozniškega izpita pod nadzorstvom izpitne komisije. Po opravljenem teoretičnem izpitu iz CPP ima kandidat v naslednjih šestih mesecih možnost do štirih poizkusov v praktični vožnji, v kolikor seveda ni že prvič oziroma v naslednjih dveh poizkusih uspešno zaključil izpita.

Izpitna komisija za voznike motornih vozil se je, odkar dela profesionalno, nekoliko spremenila in pomladila. Izpiti se opravljajo od slej v dopoldanskem in popoldan-

skem času po želji kandidata. Izpitna komisija je sestavljena iz štirih članov, predsednik je ing. Marjan Peljhan, sekretar Alojz Cijan in še dva člana, Janez Kodrater Jože Čokan, ki združujeta delo honorarno. V ocenjevanju vožnje pri posameznih čilih ne prihaja do kakšnih bistvenih razlik in njihov kriterij je še dokaj enoten. Včasih pride tudi do pripomb inštruktorjev in kandidatov, vendar so to redki primeri. Razlika je vendar v tem, da inštruktor dobro pozna sposobnosti kandidata katerega poučuje, član komisije pa se sezna ni z vožnjo bodočega voznika le na izpitu ter ocenjuje njegovo znanje in vozniške sposobnosti po prikazani vožnji. Seveda se izpitna vožnja, kljub dobri pripravljenosti kandidata, lahko zaradi različnih okoliščin (pri mnogih je prisotna trema ali splošno počutje določene dne), prikaže mnogo slabše kot med samim učenjem. Opravljanje izpita se sedaj precej razlikuje od tistega, na kakršnega smo bili navajeni v preteklosti. Medtem, ko je bil v preteklosti poudarek predvsem v mestni vožnji, je sedaj bistveni poudarek predvsem v vsakdanjem prometu in prilaganju nanj tudi na odprti cesti. Čas izpitne vožnje je tako daljši, ocenjevanje pa bolj realno glede na okoliščine.

Seveda se morajo novi vozniki še naprej zavedati, da se učenje vožnje z motornim vozilom ne konča z izpitom, kjer je podanc predvsem osnovno znanje za samostojno vožnjo. Nadaljne prepotrebne izkušnje pa voznik pridobi s previdno vožnjo, ki ne sme biti prepočasna, še manj pa precejena za njegove sposobnosti. Vsekakor je v začetku priporočljiva tudi prisotnost izkušenega voznika.

Letos smo bili pričta tudi izrednemu povečanju nesreč v prometu na slovenskih cestah. Visok krvni davek na cestah je še predvsem med mladimi in na žalost tudi v naši občini. Zato ne precenjujmo svojih voznških sposobnosti in se raje dosledno držimo cestno prometnih predpisov, da ne bomo ogrožali sebe kot tudi vseh ostalih udeležencev v prometu. Predvsem pa bodimo strpni do manj izkušenih voznikov in predvsem do kandidatov med njihovo vožnjo.

Srečno vožnjo izkušnim in novopečenim voznikom v želji za varnost vseh udeležencev v prometu.

Veronika

S. B.

December – mesec nakupov in obdarovanj

Cenjene stranke obveščamo, da smo čas prodaje svojih izdelkov v mesecu decembru podaljšali in sicer vas pričakujemo med 8. in 19. uro od ponedeljka do sobote.

Za bližajoče praznike smo vam zopet pripravljene naše izdelke brezplačno lično aranžirati, pripravili pa smo tudi že narejena darila.

Pri nas lahko izberete: šampone, peneče kopeli, razne dišave, pogrinjke, prte, podstavke in za najmlajše igrače oziroma družabne igre.

**NAJVAŽNEJŠE
VSE KUPITE PO PROIZVODNIH CENAH KAR JE TUDI DO
40% CENEJE**

**Prijazno vas bomo sprejeli pri
MÜLLER, DOMŽALE, LJUBLJANSKA 117**

Kakšna je (bo) naša domžalska starost?

(ob analizi, ki jo je pripravil Center za socialno delo Domžale)

»Naloga družbe je, da starostniku omogoči čimdaljšo preživljanje njegovega »tretjega« življenjskega obdobja v življenjskem in delovnem okolju,« pravi naša sogovornica Majda Hrovat, zaposlena kot socialna delavka, specialistka za delo s starejšimi občani v Centru za socialno delo Domžale, tudi nosilka naloge ANALIZA ŽIVLJENJSKIH POGOJEV STAROSTNIKOV V OBČINI DOMŽALE, pri katerih so sicer sodelovale še Maksimiljana Mali (sodelavka in nosilka 1. priloge), Irena Tonkli (nosilka 2. priloge) ter vse socialne delavke CSD. Pri nalogi pa so uspešno sodelovali tudi Zdravstveni dom Domžale ter krajevne skupnosti.

Cilj analize je širšo družbenopolitično skupnost opozoriti na kvaliteto življenja starejših ljudi, ki so s svojim minulim delom bistveno vplivali na sedanje življenjske pogoje, kakor tudi na tej osnovi zagotoviti primerno skrb za to populacijo. ANALIZA je bila tako v okviru OK SZDL kot zainteresiranih SIS ter v zborih skupščine občine ocenjena kot zelo dobra osnova za naše skupno delo na tem področju.

med prihodnjih nalog je tudi eksterna dejavnost domov, ki bo zanesljivo prispevala k lažjemu življenju ne le starostnikov, temveč celotne družine

KVALITETA ŽIVLJENJA JE SLABA

Naši starostniki so preveč zaprti v lastna družinska okolja, med njimi je pre malo družabnega življenja, kulture, športno-rekreativne dejavnosti, različnih izobraževanj, izletov ipd. Zelo aktivna Zveza društev upokojencev zajame le manjše število upokojencev. Ob tem pa ne smemo mimo prakse, ki kaže, da je vrsta upokojencev aktivno vključena v družbeno in družbenopolitično življenje v temeljnih okoljih, da jih je veliko, ki opravljajo pomembne dolžnosti in kljub upokojitvi veliko prispevajo družbi. V prihodnje bo potrebno še več skrbi nameniti organiziranemu vključevanju starostnikov v različne dejavnosti, v tej smeri pa tečejo tudi prizadevanja Delavske univerze Domžale za organizacijo UNIVERZE ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE, ki bo zanesljivo prispevala k popestritvi življenja vseh.

KAKO BI JIM POMAGALI?

Konkretna vprašanja o pomoči, katere ne potrebuje več kot 34 % starostnikov, so dala konkretne odgovore:

pomoč pri pospravljanju stanovanja potrebuje 6,28 %

Zbori skupščine so ob analizi sprejeli sklepe:

(povzete)

1. Zavzeti se moramo in prizadevanja celotne družbe usmeriti v zagotavljanje ustreznih življenjskih pogojev v starosti. Za srečno, zadovoljno in aktivno življenje človeka v starosti pa je potrebno več kot urejeno zdravstveno varstvo, stanovanje, ustrezna prehrana, zagotoviti je treba tudi možnosti za kulturno dejavnost, počitek, rekreacijo, vključevanje v delovne procese in vzpostavljati čim bolj tesnih in pristnih družabnih in društvenih stikov. Upoštevajoč dejstvo, da družina iz objektivnih vzrokov ne more sama v celoti opravljati varstvene funkcije starejših, zlasti če so ti težko bolni in potrebujejo pomoč tudi pri opravljanju osnovnih življenjskih potreb, moramo organizirati tako institucionalne, kakor tudi izven institucionalne oblike pomoči tistim starejšim občanom, ki jo potrebujejo. S tem bi omogočili pomoč tistim osebam, ki jo potrebujejo, po drugi strani pa bi razbremenili družino.

2. Konkretnije in hitreje je potrebno uresničevati akcijski

Stališča, ki sta jih Svet za življenjske in delovne razmere in Predsedstvo občinskega sveta ZSS Domžale sprejela ob obravnavi vprašanj, ki izhajajo iz analize življenjskih pogojev starostnikov v občini Domžale.

1. Predsedstvo OS ZSS ocenjuje, da analiza življenjskih pogojev starostnikov v občini v svoji vsebini prikazuje celovit in realen prikaz položaja starostnikov v naši občini in predstavlja v osnovi veliko vrednost, ker vsem nosilcem socialne politike izpostavlja vrsto odprtih vprašanj, ki jih bo treba razrešiti.

2. Vprašanja življenjskih pogojev starostnikov niso samo problem oz. področje dela strokovnih služb, temveč vseh nosilcev in izvajalcev socialne politike. Vse oblike in metode dela razreševanja teh vprašanj zahtevajo strokoven pristop.

pri čemer pa so izvajalci nalog vsi nosilci socialne politike.

3. Predložena analiza mora biti podloga za izdelavo programov, ki jih morajo pripraviti nosilci in izvajalci socialne politike za razreševanje izpostavljenih problemov. V tem smislu predsedstvo predlaga, da Center za socialno delo po konkretnih vprašanjih opredeli naloge in nosilce in rok izvajanja politike na tem področju.

4. Ob razpravi o analizi življenjskih pogojev je bila sprejeta ugotovitev, da delavci, ki se pripravljajo na upokojeitev, premalo vedo o postopku za upokojeitev, kaj jih v prihodnje čaka. Na podlagi te ugotovitve je bil podan predlog, da se v osnovnih sredinah nabavijo brošure, ki bi bile bodočim upokojencem in poklicnim delavcem koristne pri svetovanju pri tako pomembni odločitvi, kot je upokojeitev.

5. Iz analize tudi izhaja, da je kvaliteta življenja starostnikov skromna. Ugotovljeno je, da imajo starejši ljudje relativno dobro urejene stanovanjske pogoje, ki so si jih sami uredili, vendar pa ima večina organizirano prehrano v lastnem gospodinjstvu, njihovi prejemki pa so nizki. Rekreacijska in kulturna dejavnost za to populacijo ni organizirana. O izobraževanju v

tem obdobju in tako imenovani »Univerzi tretjega življenjskega obdobja« ne moremo govoriti niti še v zasnovi. Zato predsedstvo OS ZSS predlaga, da je potrebno na tem področju doseči določene premike, kar bi pomenilo tudi boljše kvaliteto tega dela prebivalstva v naši občini.

6. V okviru svojega programa dela bo Občinski svet ZSS obsejše spregovoril tudi na posvetu s predsedniki osnovnih organizacij ZSS z namenom, da v delovnih organizacijah več pozornosti namenijo delavcem, ki se pripravljajo na upokojeitev in delavcem, ki so se že upokojili.

V okviru obravnave te točke je predsedstvo OS ZSS tudi obsodilo ravnanje Predsedstva zakona o izplačevanju pokojnin. Predsedstvo OS ZSS meni, da je tako ravnanje nehumano in nedopustno ter brez upravičenih argumentov. Zato predsedstvo OS ZSS predlaga spremembo tega zakona po hitrem postopku.

Sprejeta stališča in usmeritve nas zavezujejo, da se bomo v prihodnje preko vseh oblik delovanja sindikalnih organizacij bolj podrobno, konkretno predvsem pa obvezujoče vključevali v razreševanje problemov, s katerimi se soočajo naši upokojenci.

prenašanje živl iz trgovine 5,47 %
nega na domu 23,51 %
obiski zdravnik 15,51 %
občasna pomoč 25,60 %
oskrba v domu 16,37 %
družabništvo 5,52 %

pranje perila, likanje, pomoč pri zdrževanju in osebni higieni, dnevno varstvo, prinašanje obrokov hrane manj kot 3 %

Poleg tega bi jim kot posamezniki oz. družba lahko pomagali še:

- z dobrimi medsebojnimi odnosi,
- sosedsko pomočjo in občasnimi obiski,
- pravočasno in sprotno obveščanje organov KS, zlasti komisij za socialno delo, o problemih v posamezni KS.

AKTIVNOSTI SO ŽE STEKLE

Še preden je stekla obravnava ANALIZE v širši družbenopolitični skupnosti, je bil na pobudo OK SZDL sklican sestanek vseh izvajalcev socialnega varstva, ki bodo do 1. 1. 1982 pripravili konkreten program skupnih aktivnosti. Veliko pripravljeno reševanja posameznih vprašanj s tega področja je pokazal Center za socialno delo.

Seveda bodo morali vsak na svojem področju za starostnike narediti več vsi subjekti, pa naj bodo to družbenopolitične organizacije, družbene organizacije ali pa društva, kajti le vsi skupaj, z v okviru SZDL usklajeno akcijo, bomo dokazali, da je lepa starost naša skupna skrb in obveza.

ŠE BESEDA STAROSTNIKOM

Veliko ste prispevali družbi, ki morda danes ne najde vedno vseh poti, ki vodijo k vam, k razrešitvi vaših problemov, ki so naši skupni problemi. Trudimo se, potrudite se tudi vi in skupaj z nami polepsajte in popestrite vaš vsakdan!

Naj vam besede: izlet, kulturna prireditve, tek v naravo, rekreacija, družabno srečanje ne bodo tuje, temveč zveste sopotnice. Stopite do vrat vašega društva DRUŠTVA UPOKOJENCEV, potrkajte na vrata krajevne skupnosti, v kateri prebivate, delovne organizacije, kjer ste bili zaposleni. Priprčana sem, da bodo našli razumeva-jočo, prijazno besedo za vas in vam po svojih močeh pomagali prebrsti vsakodnevne težave, ki so za vas osebno nepremostljive, za vse skupaj pa lahko zelo lahke. Prijetno starost vam želimo!

Vera Vojska

SZDL o analizi

(povzete)

1. Analiza predstavlja konkreten pregled življenjskih pogojev starostnikov v naši občini, obenem pa pomeni tudi dobro in kvalitetno osnovo za nadaljnje raziskovalno delo na tem področju, kakor tudi primerno izhodišče za konkretno prava operativnega programa dela. Predlaga se, da se analiza dopolni s pregledom stanja po posameznih KS.

2. Ugotavlja se, da polovica upokojencev prejema povprečno dohodek, in da imajo povprečno in relativno nizke pokojnine svoj izvor v nizkih osebnih dohodkih občanov, ki so bili še v rednem delovnem razmerju, kar kaže na strukturo gospodarstva v naši občini. Tako stanje bo zaradi zaostrenih gospodarskih razmer terjalo hitro ukrepanje, ki bo najbrž preseglo okvir družbenih dejavnosti, zlasti socialnega varstva. Predlaga se, da Analizo temeljito proučita tudi Izvršni svet SO in Skupnost socialnega varstva.

3. Kljub relativno ugodnim pogojem bivanja v obeh domovih upokojencev moramo v prihodnje več pozornosti nameniti:

- eksterni dejavnosti domov in organizirani izvenzavodski pomoči starostnikom na domu za opravljanje vseh tistih opravil, ki jih sami ne zmorejo več,
- organizaciji nege na domu v povezavi z Zdravstvenim domom,
- proučiti možnost odpiranja ustreznih oddelkov za mlajše telesne in duševne invalide, starejše težje prizadete ljudi ter alkoholike, ki imajo spremenjen tudi način življenja in odnos do okolice (proučiti možnost njihove nastanitve v okviru posebnega oddelka v samskem domu).

4. Družbene organizacije in društva morajo več storiti za primerno vključevanje vseh starostnikov v posamezne aktivnosti. Tako bi izboljševali kvaliteto njihovega življenja, h katere rasti bi bistveno lahko prispevala tudi Delavska univerza z organizacijo univerze tretjega življenjskega obdobja. Ustreznjejšo skrb naj bi svojim upokojencem namenile tudi delovne organizacije, v katerih so delali (klubi upokojencev v DO).

5. Izvajalci, s katerimi je OK SZDL že pripravil razgovor, bodo takoj pripravili konkreten program, ki bo posegel na vsa področja življenja starostnikov in ob sodelovanju vseh zainteresiranih sproti razreševal probleme tega področja.

Tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov n.s.l.o

lek ljubljana

S TOZD KEMIJA v Mengšu

Proizvajamo farmacevtske surovine, kemične izdelke, veterinarske preparate, droge in učinkovine.

OB PRAZNIKU ČESTITAMO VSEM OBČANOM DOMŽALSKE OBČINE!

Atleti domžalskega AK na krosu v Velenju.

Kros Dela '87 v Titovem Velenju

Med udeleženci krosa Dela že vrsto let ekipa občine Domžale v dokaj močni konkurenci večjih mest Slovenije dosega dobre rezultate. Kot ekipa smo se prvič udeležili največjega tekmovalja v krosu leta 1979 v Brežicah, takrat smo lahko samo občudovali tekmovalce in tekmovalke ostalih ekip, najboljši med našimi pa so bili tekači Smučarskega kluba Ihan.

Z ustanovitvijo Atletskega kluba Domžale pa so se nekatere stvari premaknile na bolje. V vseh naslednjih letih smo z nekaterimi posamezniki prišli do uvrstitve med prvih deset tekmovalcev, nato prvič med šest. Seveda so sledile tudi medalje in pokali za ekipne zmage v posameznih kategorijah.

Letošnjega krosa Dela smo se udeležili z celotno ekipo. Resda v vseh kategorijah niso tekli najboljši, nekateri so po stari navadi ostali doma, vendar so vsi, ki so tekmovali, dali vse od sebe, zato tudi rezultati niso izostali. Specifika teka na krosu Dela je, da je to prireditev z največ nastopajočimi. Številka 1200 do 1300 nastopajočih pa pove vse. Tekmovalje je izključno ekipno in sicer po starih kategorijah. Na koncu dobimo ekipnega zmagovalca, čeprav tudi posamez-

niki — prvi trije prejmejo medalje, do šestega mesta pa diplome Atletske zveze Slovenije. Tako na taki prireditvi ne izostane niti veselje niti razočaranje. Povsod je prisotna velika skupna želja, da se kot ekipa uvrstimo kar se da visoko. Udeležbo na tekmovalnih krosu Dela nam omogoča Zveza telesnokulturnih organizacij občine Domžale, Atletski klub je še tako zainteresiran, da vsaj enkrat na leto celotna ekipa zastopa občino Domžale. Atletski klub Domžale se že vrsto let trudi, da bi v svoje vrste privabil mlade in perspektivne učence in učenke vseh osnovnih šol občine Domžale. To nam samo delno uspe, saj se mladi raje odločajo za igre z žogo ali pa ugotovijo, da so atletski treningi pretežki, rezultati pa ne pridejo tako hitro kot bi posamezniki pričakovali.

Ekipno je občina Domžale dosegla 8. mesto z 801 točko. Ne moremo pa pozabiti, da smo imeli šesto mesto že praktično osvojeno, pa smo v dveh kategorijah starejših pionirjev in starejših pionirk izgubili nekaj točk in po vodi je splavala najboljša uvrstitev doslej. Proga v Titovem Velenju je bila speljana v bližini stadiona in jezera, sam start in cilj pa sta bila na stadionu. Na startu se je prijavilo 36 naših tekmovalcev v vseh starostnih kategorijah. Še posebej smo lahko zadovoljni z uvrstitvijo posameznikov, ki so osvojili medalje, diplome in celo pokal.

Najuspešnejši smo bili v kategoriji mlajših pionirk A-1975, kjer je ekipa osvojila 1. mesto; zmagala je Veronika Mihalec, druga je bila Silvana Đurinac, deveta pa Lea Pilberšek. Andrej Barbič je pri starejših pionirjih A-1973 osvojil bronasto medaljo, Katja Ogorevec starejša pionirka B-1972 — 5. mesto, Mateja Žekar mlajša mladinka 1971 — 5. mesto,

Mateja Cerar starejša mladinka 1960—1970 — 6. mesto, Liljana Horvat članica 1968 — 7. mesto, Robi Igič mlajši mladinec 1970—1971 — 9. mesto, Tomaž Droič starejši mladinec 1968—1978 — 10. mesto, Martina Kavka član 1967 — 11. mesto. Še posebej lahko pohvalimo Sama Repeža, v kategoriji mlajših pionirjev B-1974, saj je med 121 tekmovalci osvojil 23. mesto ter med drugimi premagal oba tekača iz svoje ekipe, ki sta bila na občinskem krosu bolj uvrščena. Vsak tekmovalac je s svojim prihodom v cilj prinesel ekipi nekaj točk, nekateri več drugi manj, vendar smo kot celota opravičili zupanje.

Prihodnje leto Atletski klub Domžale praznuje 10-letnico svojega obstoja. To res ni visok jubilej, saj nekatera druga društva praznujejo 50 ali 60-letnico ustanovitve, vendar smo tudi v tem kratkem času nadaljevali nekdanjo atletsko tradicijo, ki jo imajo Domžale še izpred let.

M. Gorza

Pet minut za pogovor s športnikom

Odlični tekačici

Razgovor z Veroniko Mihalec in Silvano Đurinac je pogovor z dvema osnovnošolkama, ki sta dobri celo zelo dobri učenki in odlični tekačici.

Zmotila sem ju pri treningu v hali Komunalnega centra, kjer skupaj z drugimi člani Atletskega kluba Domžale in trenerjem Jožetom Potrbinom dvakrat tedensko (poleti pa kar trikrat) nabirata kondicijo za teke na srednje (600 m) oz. daljše proge (kros).

Prijetni dekleti, ki se že vsa leta uvrščata na eno izmed prvih treh mest na občinskih

tekmovaljih, vedno najdeta razumevanje za svojega konjčka tako v šoli kot doma.

Veronika je rojena 1975 in je odlična učenka 6.r. OŠ Šlandrove brigade. Lahko bi zapisali, da izhaja iz športne družine, saj je bila njena mati republiška prvakinja na 10 km. Sicer pa je vedno spremljala oba starša, oče pa je tudi njen trener. Njeno 2. mesto na občinskem prvenstvu jo je vodilo na republiški kros, kjer je zmagala in bila zelo vesela tudi 2. mesta svoje kolegice Silvane, ki je bila zmagovalka na občinskem krosu. Sicer pa je Silvana rojena istega leta, obiskuje 7.r. OŠ Radomeljske čete in je prav dobra učenka. Dekleti sta bili edini članici Atletskega kluba Domžale, ki je tudi Silvani omogočil udeležbo, na krosu Politike v Beogradu, kjer je bila Veronika 6., Silvana pa je na cilj pritekla 10. Bravo, dekleti! Ko ju povprašam, kako je s treningi, se mi nasmejeta in obe povesta, da se jima včasih ravno ne ljubi, ampak če hočeš postati dobra tekmovalka, potem je treba teči, teči in še enkrat teči. O trenerju vse lepo, razume ju, dovteten je tudi za njuno utrujenost, za majhne težave, ki ju spremljajo. Razumejo se in dekleti radi sodelujeta z njim. Od kluba, v katerem se dobro razumeta, dobita opremo, veselita se skupnih priprav, že vesta pa, da je denarja povsod premalo, vendar upata da bosta s trdnim treningom podobno uspešni — kot Čolovičeva ali pa Pajkičeva. O seveda so še uspešnejše Američanke, ki ju gledata po televiziji in jim sledita z očmi. Ni strahu, da nekoč njihovim naslednicam ne bi sledili v teku. To hočeta in prepričana sem, da bosta zmogli. Se veliko uspeha, dekleti!

V. V.

2. tek za krof v Krašnji

Športno društvo Krašnja je letos že drugič organiziralo množično rekreativno prireditev — 2. TEK ZA KROF. Pokrovitelj tega teka je bila tudi tokrat Restavracija z garni hotelom Konšek iz Trojan. Pri organizaciji pa so izdatno pomagali tudi: DO Tosa Vir in Papirnica Količeva, TKS Domžale in K Domžale. Mnogim članom društva pa sta pri organizacijskem delu pomagala tudi zdravnik dr. Matija Goršek iz Zdravstvenega doma Domžale in dr. Marko Pipp iz Zdravstvenega doma Lukovica. V prelepem nedeljskem dopoldnevu se je na startu zbralo 94 udeležencev, ki so tekli v enajstih startnih kategorijah na 2000 m oz. 8500 m dolgi in kar zahtevni progi.

REZULTATI:

Pionirke letnik 1974 in mlajše (čas)
1. Silvana Đurinac, AK Domžale 8,19
2. Jerca Petrič, SK Brdo 9,04
3. Adriana Pajtler, ŠD Krašnja 9,18

Pionirke letnik 1972 in mlajše
1. Tina Potrato, AK Kamnik 8,09
2. Mateja Gantar, SK Brdo 8,32
3. Romana Smrkolj, Dol pri Ljubljani 8,40

Članice do 25 let
1. Liljana Horvat, AK Domžale 40,59
2. Mateja Žekar, AK Domžale 43,48
3. Mateja Cerar, AK Domžale 43,48

Članice od 25—35 let
1. Ada Antonim, AK Kamnik 40,27
2. Magda Menegalijska, Duplje 51,54
3. Irena Pustotnik, ŠD Krašnja 58,55

Pionirji letnik 1974 in mlajši
1. Igor Bašelj, OŠ Kranjska gora 6,46
2. Darko Tič, ŠD Krašnja 7,39
3. Marko Bračić, AK Domžale 7,49

Pionirji letnik 1972 in mlajši
1. Matija Sestak, ŽAK Ljubljana 6,30
2. Srečo Završki, SK Brdo 6,49
3. Simon Grdaolnik, OŠ Oskar Kovačič Ljubljana 7,37

Člani do 25 let
1. Beno Ravnak, ŽAK Ljubljana 30,52
2. Klemen Dolenc, ŠD Mošnje 32,52
3. Primož Golob, AK Kamnik 32,33

Člani od 25—35 let
1. Marjan Veršnik, Titan, Kamnik 33,39
2. Boris Vilič, TVD Partizan Domžale 37,44
3. Bojan Prijatelj, Ljubljana 39,43

Člani od 35 do 45 let
1. Jože Rogelj, Litostroj Ljubljana 32,41
2. Tone Peršak, Lj.-Dravlje 34,45
3. Tone Škrlep, ŠD Trzin 35,17

Člani nad 45 let
1. Janez Sitar, ŠD Mošnje 34,00
2. Jože Meglič, Podlublje 36,42
3. Stefan Kovač, Partizan Lj.-Vič 38,07

Absolutni zmagovalac kraškega teka je bil Beno Ravnak (ŽAK Ljubljana).

Po končanem teku, katerega cilj je pred OŠ v Krašnji, so se vsi udeleženci posladkali z oskusnimi »Konjškovimi krofi« in prejeli spominske pripombe. Veselo razpoloženje pa je bilo tudi nad proglasitvijo rezultatov. Vsi najboljši v posameznih kategorijah so prejeli medalje, najhitrejša v kategoriji članov in članic pa tudi pokala v trajni last. To sta bila Beno Ravnikar iz ŽAK Ljubljana, ki je progo pretekel v času 30,52 in Ada Antonin iz AK Kamnik, je progo pretekel v času 40,27. Najstarejši udeleženci Anici Kvas iz AK Domžale pa so organizatorji poklonili šopu cvetja.

Nedvomno je prireditev v vseh organizacijskih pogledih lepo uspeša. Organizatorja — ŠD Krašnja je, da bilo tako tudi prihodnje leto na 3. tek za krof.

Marjan Strukelj

Zmagovalci in nosilci medalj kraškega atletskega tekmovalja »Tek na krof« na skupnem posnetku. Pokrovitelj je bil Garni hotel z restavracijo Konšek s Trojan.

SK Ihan vabi:

Vabilo — med ihanske smučarje — skakalce

Smučarski klub Termit Ihan — Sekcija za skoke vabi zainteresirane, ki bi hoteli postati trenerji smučarskih skakalcev, da se zglasijo pri Bitenc Domžale, Zoranina ul. 16 (Roje) ali na telefon 721 585.

Smučarski klub Termit Ihan — Sekcija za skoke tudi sporoča, da tudi letos sprejme pionirje, ki bi se radi vključili med skakalce. Vse informacije dobite pri Bitenc, Domžale, Zoranina ulica 16 ali na telefon 721 585.

Smučarski klub Termit Ihan — Sekcija za skoke naproša vse delovne organizacije in občane, ki imajo kakršnokoli odpadni material za zasipanje, da to javijo na telefon 721 585.

Občinska konferenca ZSMS Domžale in Osnovna organizacija ZSMS Preserje organizirata TURNIR V ODBOJKI

za pokal Občinske konference ZSMS Domžale, ki bo v soboto, 12. decembra 1987 s pričetkom ob 9. uri v telovadnici osnovne šole Radomeljske čete Preserje.

Prijave pošljite na naslov: Osnovna organizacija ZSMS Preserje Korošec Tomaž Kamniška 19

61235 Radomlje — do 8. decembra 1987 ter priložite tudi svoj naslov, da vas bomo obvestili o vrstnem redu tekmovalja.

Prijavnina 6.000.— din.

Vsi tekmovalci dobijo čaj.

Vsi ljubitelji odbojke vljudno vabljeni!

Osnovna organizacija ZSMS Preserje

UNIVERZALE DOMŽALE
INDUSTRIJA OBLAČIL N. SOL. O.
KIDRIČEVA 4

ZA PROSTI ČAS, PRI REKREACIJI IN ŠPORTU,
FUNKCIONALNA IN ELEGANTNA OBLAČILA —
IZDELKI UNIVERZALE DOMŽALE

Mali oglasi

Kupim parcelo 1000 m² v Loki pri Mengšu ob glavni cesti. Lahko je tudi nezazidljiva. Ponudniki zavedbo podatkov in ceno najpustijo svoj naslov v uredništvu pod šifro: »Loka pri Mengšu«.

Iščem kakršnokoli honorarno zaposlitev v popoldanskem času. Možnost dela tudi doma — prostor in prevoz zagotovljena. Naslov v uredništvu ali pod šifro »Strojni tehnik«.

Poceni prodam rabljeno pohištvo. Antona Skoka 2, Domžale.

Nujno iščem sobo na relaciji Domžale—Kamnik (ali okolica). Šifra: Dijakinja.

Zamenjamo komfortno enosobno stanovanje v Ljubljani s centralno in telefonom za večje z soglasjem v Domžalah ali okolici. Kličite po telefonu: 061/454 213.

Prodajam trajnozapravo peč Magma tobi 7. Dragomelj 21. Tel.: 371 444.

Zamenjam enosobno družbeno stanovanje (1. nad.) s soglasjem v Domžalah za večje. Ponudba Domžale ali okolica. Tel.: 722-435.

Instruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel.: 737-278.

Ni več trpljenja, ne bolečine, življenje je trudno končalo svoj boj. (S. Gregorčič)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše mame

MARIČKE BENDA roj. Kosmač

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nas razumeli v času njene boleznin in nam stali ob strani. Hvala vsem za izraženo sožalje in za vse, s čimer ste želeli počastiti njen spomin. Prisrčno se zahvaljujemo gospodu župniku za lep govor in za opravljen obred ter drugim duhovnikom za spremstvo, moškemu pevskemu zboru za občuteno zapete pesmi in prav vsem, ki ste jo spremljali na njeni zadnji poti.

Zalujoči: mož Tone, sin Tone, hčerke Marička, Francka in Jožica z družinami.

ZAHVALA

Ob prerani smrti naše ljube hčerke, sestre in tete

ZDENKE KOLENC iz Negastrna 10

se toplo zahvaljujemo sorodnikom, dobrim sosedom, prijateljem, znancem, ter sodelavcem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in številno spremstvo na njeni prerani zadnji poti.

Hvala bivšim sodelavkam iz Univerzala.

Posebna zahvala DO Slovenijales iz Radomelj za pomoč, sodelavcem in sodelavkam za obiske v času njene težke bolezni.

Iskrena hvala patronažnima sestram Slavki in Martini za njeno skrb, nego in lajšanje občin.

Hvala fantom in dekletom iz vasi, ter tov. Cilki Majdič in tov. dr. Janezu Pircu iz Slovenijalesa za tople besede slovesa. Hvala gosdbi, pevsem za ganljivo petje in gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsem že enkrat iskrena hvala.

Zalujoči: mama, brat Stane in Drago z družino.

ZAHVALA

za pokojnega

GABRIELA LOGARJA

Vsem sorodnikom, prijateljem ter dobrim sosedom, se iskreno zahvaljujemo za vsa pomoč, ki ste jo izkazali ob težkih trenutkih slovesa. Posebna zahvala za dolgoletno zdravljenje in skrb gre dr. Ivu Pevcu in duhovnikoma Vinku Klančarju in Milanu Gardenu za lep poslovilni obred.

Vsi njegovi.

V srca naša si zapisan, nikdar ne boš izbrisan, ostal boš z nami, da ne bomo sami.

V SPOMIN

Minilo je dolgo leto dni, odkar se se tiho od nas za vedno poslovil mož, ata, stari ata, brat in stric

JOŽE OREHEK Žitnikov ata iz Doba

Vsem, ki se ga spominjate in mu prižigate svečke ter postojite ob njegovem grobu iskrena hvala.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob smrti našega dobrega očeta, starega očeta in brata

JANEZA PAVLIJA iz Krtine pri Dobu

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in sorodnikom za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, sočustvovanje z nami ter za spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala gospodu župniku Mihi Znidarju za lep pogrebni obred ter pevsem iz Tosame.

Vsem še enkrat hvala.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi dragega moža in očeta

IVANA POLAKA iz Mengša

se zahvaljujemo vsem bližnjim in daljnim sosedom ter vsem prijateljem za tolažilne besede in darovano cvetje. Posebna zahvala še DO Helios, domžalski gosdbi in g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsem in vsakomur posebej še enkrat iskrena hvala.

Žena Angela, sin Rajko, hčerka Helena in sestra Katarina.

In memoriam:

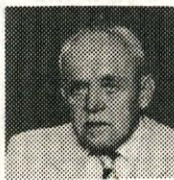
Frenčka Hrovat

Tovarišica Frenčka Hrovat je bila dolgoletna aktivna in prizadevna delavka na področju kulturnega življenja občine Domžale. Dolga leta je sodelovala v Kulturni skupnosti občine Domžale kot članica predsedstva in Odbora za planiranje in svobodno menjavo dela. Z veliko ljubeznijo je vnašala svojo strokovnost v odločitve odbora in predsedstva. Ob tem njenemu delu smo spoznali njeno delavnost in pripravljenost reševati dostikrat zapletene probleme.

S spoštovanjem in hvaležnostjo se spominjamo nje in njenega dela člani predsedstva in odbora Kulturne skupnosti Domžale, prav tako pa živi njen spomin med mnogimi delegati skupščine, ki so poslušali njene strokovne in življenjske napotke.

Iskreno se zahvaljujemo za opravljeno delo.

Kulturna skupnost Domžale

ZAHVALA

Ob smrti mojega očeta

ANDREJA IVANČIČA

najlepša hvala sodelavcem za pomoč in darovano cvetje ter izrečena sožalja. Hvala praporščaku ZB Domžale in delavcem Komunalnega podjetja Kamnik za opravljen pokop.

Anamarija

V SPOMIN

V novembru je minilo žalostno leto dni odkar nas je zapustil naš dragi in dobri mož, oče, brat in stric

ANTON KLOPČIČ iz Spodnjih Lok pri Krašnji

Hvala vsem, ki se ga spominjate in obiskujete njegov prerani grob.

Vsi njegovi.

Zakaj usoda posega tja, kjer je najmanj zaželjena, vzame ti, kar si imel najraje in ti podeli pušto osamljenost, polno spominov. (F. Prešeren)

V SPOMIN

3. decembra minevata dve leti, odkar nas je, po težki in neozdravljivi bolezni, zapustila

MARIJA AVBELJ-NADJA

Delo in trpljenje je bilo tvoje življenje. Prezgodaj te je iz naše sredine vzela kruta usoda. Ostala je le praznina, tišina in bolečina.

Prisrčna zahvala vsem, ki ste jo ohranili v lepem spominu in obiskujete njen grob.

Vsi njeni.

Nekdo v meni počasi zapira oči trudne, žalostne, in se obrača v stran, da nihče ne opazi solze, ki bo kanila, da je nihče ne umaže solze poslednje, solze žalosti. (I. Minati)

ZAHVALA

Ob izgubi naše najdražje

GABRIJELE KOVAČ

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v težkih trenutkih pomagali in sočustvovali z nami, zlasti še prijateljem in sosedom s Sejmške ter župniku za lepo opravljen pogrebni obred. Hvala!

Lojze, Marjeta, Jelka, Naca in Jože

ZAHVALA

Solza, žalost, bolečina te zbudila ni tiha, nema je gomila kjer počivaš ti.

Ob nenadni smrti ljubega moža in atija

PAVLETA IGLIČA iz Radomelj

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na njegovo zadnjo pot. Posebna hvala kolektivu in sodelavcem Papirnice Količevo za darovano cvetje in denarno pomoč, tovarišu Petru Avblju za poslovilne besede ob grobu, oktetu Cerar iz Domžal za ganljivo petje. Hvala tudi Zvezi borcev iz Radomelj; gospodu župniku iz Radomelj pa posebna hvala za lepo opravljen pogrebni obred. Hvala vsem sosedom v blokkih za pomoč in vsem sodelavkam in sodelavcem v mikalnici Tosame. Vsakemu posebej in vsem skupaj še enkrat iskrena hvala.

Zalujoča žena Jožica, sinova Robi in Pavli.

Kako te čakamo, o kako te čakamo. Ko pride v hišo gost naš črni mrak, poslušamo, ali žalujejo tvoj korak. (Alojz Gradnik)

V SPOMIN

MOJCI ŠKOFIČ

18. novembra mineva dve leti žalosti, odkar si nas nepričakovano v cvetju mladosti brez slovesa za vedno zapustila. Čas ni zmanjšal bolečine, neizmerno te pogrešamo. Vsem, ki postojite ob njenem preranem grobu, prižigate sveče in polagate cvetje, pa najlepša hvala.

Vsi njeni.

V svetu tistem, ki prezira človek z njim ne rase; tisti, ki preživlja bridke čase, človek vase se zapira.

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi dragega sina, brata in strica

PAVLA IGLIČA iz Radomelj

Hvala vsem, ki ste nam osebno in pisno izrekli sožalje in darovali cvetje, ki je bilo vodilo življenja. Hvala tudi vsem, ki ste ga v tako velikem številu spremljali na njegovi zadnji poti.

Mama in sestri z družinama.

ZAHVALA

Za izkazano spoštovanje ob smrti

ALOJZIJA JERETINA

se iskreno zahvaljujemo DO Papirnica Količevo in njenim pevsem za zapete žalostinke. GD Homec in tovarišema Pavliču in Hafnerju za poslovilna govora. Posebno zahvalo izrekam g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred in vsem, ki ste karkoli dobrega storili zanj, darovali cvetje in ga spremlili na njegovi zadnji poti.

Pepca

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža in očeta

ANTONA JERETINE

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, darovali cvetje, denar za cerkev ali v druge namene, ter nam izrekli pisna ali ustna sožalja. Hvaležni smo zdravniškemu osebju iz Domžal, še posebno dr. Ivu Pevcu za dolgoletno zdravljenje. Iskreno se zahvaljujemo DO Slovenijales Radomlje, praporščakom, g. župniku za lep poslovilni obred in MPZ DKD Svoboda Mengeš za čustveno zapete pesmi.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi našega dobrega moža, očeta, tasta, dedka, brata, strica, svaka, nečaka in bratranca

FRANCETA GOSARJA iz Mengša

4. decembra 1987 mineva leto dni žalosti, odkar si naju zapustil dragi mož in ati

ANTON MERKUŽIČ iz Vira

Vsak dan bolj te pogrešava. Čas ne more izbrisati bolečine in ne ustaviti solza. Spomin nate bo vedno ostal živ.

Hvala vsem, ki se ga spominjate, obiskujete njegov prerani grob in prižigate svečke.

Žena Danica in sin Marko.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega očeta

MILANA ŠTAMCARJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom in prijateljem za podarjeno cvetje, izrečena ustna in pisna sožalja ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebej se zahvaljujemo tov. S. Bajcu iz KS Slavko Šlander za poslovilne besede in Krajevni organizaciji ZZB za pogrebni spreved.

Žena Slavi in sin Jože z družino.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega očeta in dedka

VINKA RAHNETA

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujemo se osebju Zdravstvenega doma Domžale, ki so mu nudili pomoč in mu lajšali bolečine v času hude bolezni. Zahvaljujemo se tudi Gasilskemu društvu Študa za izkazano čast in govor ob odprtem grobu.

Hvala ihanskemu pevskemu zboru za lepo zapete žalostinke in g. župniku za opravljen obred.

Zalujoči vsi njegovi.

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste ga tako številno pospremili na njegovo zadnjo pot. Iskrena hvala vsem za izrečeno sožalje, cvetje in denarno pomoč.

Hvala DO Autocommerce, VVO Domžale ter VVE »Zoranina« in »Kurirček«. Hvala pevskemu zboru Svoboda Mengeš, g. župniku Juvanču za pogrebni obred, tov. Lipovšku za besede slovesa, KO ZB in nosilcem praporov. Se enkrat iskrena hvala vsem.

Zalujoča žena Polda, hčerke Miranda, Milena in Majda z družinama, brat Dušan in sestra Rozka z družinama.

ZAVOD ZA USPOSABLJANJE
INVALIDNE MLADINE KAMNIK p. o.
61240 KAMNIK, Novi trg 43 a
PP 26 - tel. 831 821

PROSTA DELA IN NALOGE

Komisija za delovna razmerja
Zavoda za usposabljanje invalidne mladine
v Kamniku

razpisuje prosta dela in naloge:

1. **NEGOVALKA** — 3 delavke,
poln delovni čas, za določen delovni čas
(nadomeščanje delavk, ki so na bolniškem in
porodniškem dopustu).
Pogoji: III. stopnja izobrazbe zdravstvene smeri
— bolničar.
2. **KUHARSKO POMOČNICO**
poln delovni čas, nedoločen delovni čas.
Pogoji: končana osnovna šola in tečaj higienskega
minimuma.

Vloge z dokazili o izobrazbi naj kandidati pošljejo v
8 dneh po objavi na naslov:
Zavod za usposabljanje invalidne mladine v
Kamniku, Novi trg 43a, 61240 Kamnik.

**Ali je morda med občani kakšen elektrikar,
pa ima željo postati elektrotehnik?**

Ste zaposleni v tekstilni industriji, pa
nimate ustrezne izobrazbe?

Vas mika ekonomija?

Želite postati prodajalec?

Vse te želje vam izpolni Delavska univerza
Domžale s šolami usmerjenega izobraževanja:

- ELEKTRO ŠOLA (V. stopnja)
- TEKSTILNA ŠOLA (IV. stopnja)
- EKONOMSKA ŠOLA (V. stopnja)

Za vse informacije smo vam na voljo vsak
dan, od 6.—14. ure na telefon številka 721-082,
722-278.

TEMELJNO SODIŠČE V LJUBLJANI ENOTA V DOMŽALAH

Komisija za delovna razmerja
Temeljnega sodišča v Ljubljani

objavlja prosta dela in naloge za:

ČIŠČENJE PROSTOROV
enošte v Domžalah, Ljubljanska 76,
SPB-I za nedoločen čas. —

Pogoji:
Končana osnovna šola (I. stopnja zahtevnosti).
Mesec dni poskusnega dela.

Osebnih dohodek po pravilniku.

Rok prijave: 8 dni.

Rok za obvestilo o izbiri: 30 dni.

Stanovanj ni.

Prošnje za opravljanje razpisanih del in nalog naj
prosilci vložijo pri tajnici vodje enote.

Smučarsko društvo Domžale

prireja SMUČARSKI SEJEM

v hali Komunalnega centra v Domžalah in sicer
v petek, 4. decembra 1987 od 15. do 19. ure; v so-
boto, 5. decembra 1987 in nedeljo, 6. decembra
od 9. do 19. ure.

Vabljeni!

MERCATOR ROŽNIK, n. sub. o.,
trgovina na drobno
Ljubljana, Aškerčeva 5
TOZD GRMADA, n. sub. o.,
trgovina na drobno
Ljubljana, Vojkova 45

KOMISIJA ZA DELOVNA RAZMERJA

o b j a v l j a

prosta dela in naloge

NATAKARICE za bife na območju Trzina
Pogoja:
KV natakarcica
2-mesečno poskusno delo

Delo je za nedoločen čas s polnim delovnim časom,
ter dvomesečnim poskusnim delom.
Kandidati naj pisne prijave z dokazili o strokovni
izobrazbi ter delovnimi izkušnjami pošljejo na
gornji naslov najpozneje v 8 dneh po objavi.
Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po
poteku roka za prijavo na oglas.

OPTIK Martina Škofic Ljubljanska 87. Domžale

Martina Škofic, Optika želi vsem svojim
strankam srečno Novo leto in se priporoča za
vse optične storitve.

Delovni čas v lokalu je vsak dan od 8. do 12.
in od 16. do 18. ure.

Ob sobotah in nedeljah zaprto!

Kopirni center, ŽIKO, Savska 1

Zaposlim dve prodajalki in dekle za delo v
fotokopirnici.

Istočasno iščem trgovskega potnika za honorarno
delo.

Informacije na zgoraj navedeni naslov.

lesna in pohištvena industrija

Slovenijales RADOMLJE

Odbor za delovna razmerja

OB J A V L J A
prosta dela in naloge:

1. **BRUSILCA**

Pogoji:

IV. stopnja usmerjenega izobraževanja kovinar-
ske smeri,
1 leto delovnih izkušenj,
poskusno delo 3 mesece.

2. **DELAVKE V NEPOSREDNI PROIZVODNJI**

Pogoji:

Starost nad 18 let, končana osnovna šola,
poskusno delo 3 mesece

Kandidati naj pisne prijave z dokazili o izpolnjeva-
nju pogojev pošljejo v 8 dneh po objavi na naslov:
SLOVENIJALES RADOMLJE, Pelechova 15, 61235
Radomlje

servis gum za osebna vozila

zajc silvo • vir, šaranovičeva 31
tel.: (061) 723-032

vulkanizacija • centriranje • montaža

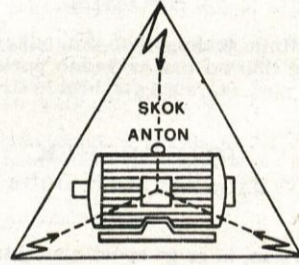
»Moja mama« vas vabi ...

V lokalu Mamma mia v objektu SPB-1,
Ljubljanska 80, prodajamo domače rezance, krom-
pirjeve svaljke (njoke) ter sirove in mesne raviole z
dodatki različne zelenjave.

Z nakupom naših izdelkov si gospodinje prihra-
nite veliko dela, saj je treba naše izdelke kuhati le od
2 do 8 minut v vreli vodi.

Pridite in poskusite!

Jože in Karin Poterpin

ELEKTROMEHANIKA

SKOK ANTON

61234 Mengeš
Loka - Na Gmajni 4

Tel. (061) 737-559

Presenetljiv uspeh iz »Čebelice Maje«:

Vrhunska moda - malega lokala

Na vsakoletni družabni prireditvi, ki jo prirejajo
dobski organizatorji iz TVD Partizana Dob, je tudi letos
dosegla izredno odmeven uspeh modna revija domžal-
skega butika »Čebelica Maja«. 39 izjemno lepih
modelov, predstavljenih na modni reviji, je pomenilo
lepo priložnost za pogovor s kreatorko Marijo Resnik, ki
je vse prikazane modele tudi oblikovala in v večini
primerov celo sama izdelala.

»Človek mora biti mlad v hotenju, da se oblači lepo,
sveže, modno, sodobno. Le tako hotenje privede tudi do
uresničitve — da se bo nekdo sodobno tudi oblekel.

V svojem delu ob dveh odraščajočih in kritičnih
hčerkah (4 otroke imam) skušam obdržati mladost,
svežino modelov. V tem smislu je taka prisotnost
mladih neobhodna. Če drugega ne, je taka prisotnost in
kritičnost pôrok, da bodo modele mladi tudi kupovali —
in nosili ...

Seveda, marsikaj prispevajo sejmi, pa pogled v tuje,
aktualne modne revije, sodobni materiali, vendar je
glaven vendarle lasten občutek in — če ga imaš — okus
za to, kaj je primerno, občutek za mero. V lokalu
»Čebelica Maja« šivamo za vse, seveda predvsem za
mlade. Delamo tudi po naročilu, vendar z našimi
materiali. Tudi s cenami skušamo biti konkurenčni,
četudi so izdelki v večini primerov unikati.

Trenutno imamo v delu še zimsko garderobo, na
vrsti pa bo vsak čas tudi spomladanska. K sreči je danes
na voljo več strojev kot včasih. Škoda bi bila, če ne bi
izkoristili vseh možnosti, ki jih ti stroji danes
ponujajo, je končala Marija Resnik, ki se svojemu delu
predaja z vsem srcem. Za dopust, razen nekaj dni — ni
časa. Kako bi sicer tudi uspela — kot je dosegla skupaj z
možem Janezom — uresničiti tako zahteven zalogaj, kot
je modna revija.

M.-Ž.

Manekenke, Boris Kopitar in kreatorka Marija Resnik med pred-
stavitvijo sodelujočih ob koncu modne revije v hali Komunalnega
centra.

INA - TRGOVINA, n. sol. o. OOUR-a, ZAGREB
OOUR PLIN ZAGREB, o. sup. o. ZAGREB
41000 ZAGREB, VEČESLAVA HOLJEVCA 1

OBJAVA NOVE CENE UPARJENEGA PLINA

»Na osnovi določil 44. člena Statuta OOUR PLIN
ZAGREB, je Delavski svet OOUR sprejel naslednji

C E N I K

1. Nova cena uparjenega plina za potrošnike iz
Plinarne Trzin znaša 1.277.— din za m³ izparjenega
plina.

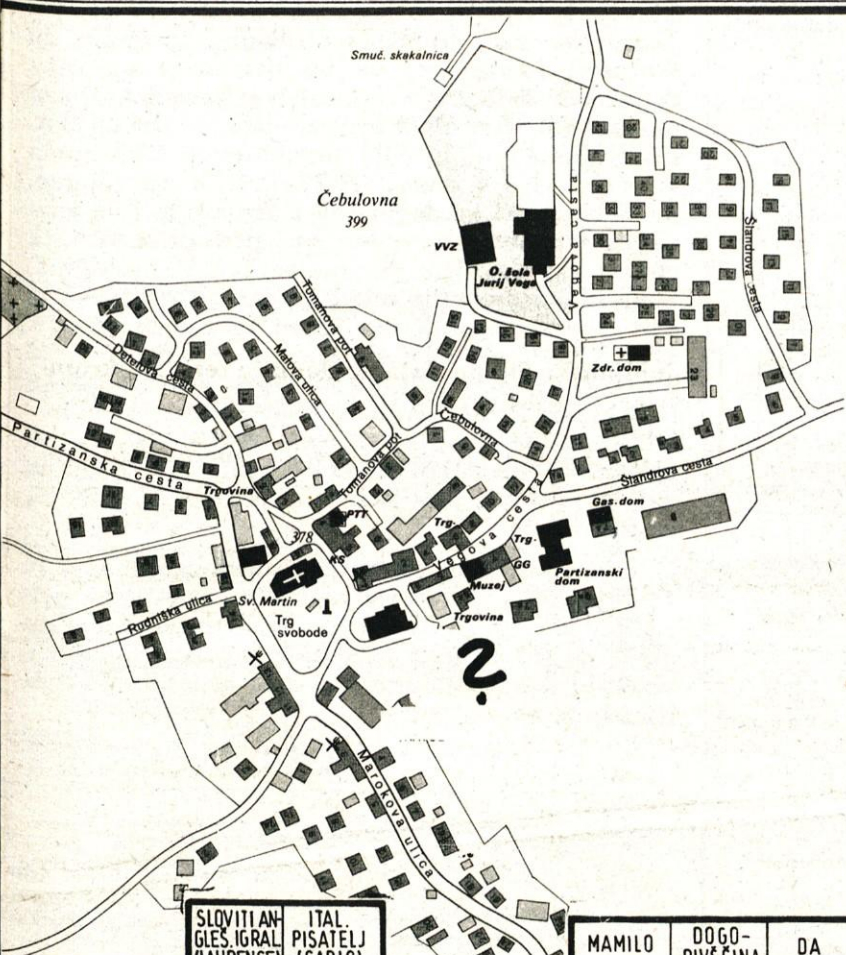
2. Nova cena velja od 18. 11. 1987 dalje.

Predsednik RS OOUR PLIN Zagreb
Mario Jurič, i.r.»

Nagradna križanka ob dnevu republike

RAZPIŠ NAGRAD

Za nagradno križanko razpisuje 10 knjižnih nagrad. Rešitev križanke pošljite do 15. decembra 1987 v uredništvo občinskega poročevalca, Ljubljanska 34, poštni predal 2, Domžale.

STARO SLOVENSKO LJUDSKO REKLO	IZVRŠILNI ORGAN	POPOLNA ZMESNJAVA	KRIŽANKA: FRANCI PAVŠER	ČISTA TEŽA	TURKI	PAJKOVA PREŽA	DRŽAVA V SREDNJI AMERIKI	KRAJ OB DRAVI, OB NAŠI MEJI	NEKDANJI RODOVI V ITALIJI	ONASSISEV VZDEVEK
PETROVIČ			DEL DNEVA REKA POZABLJENJA							
ČASTNIŠKI NASITEK										
VELIKA, DOLGA REKA										
POHOTNEŽ										
DVOŽIVKA										
JAPON. M.IME										
MESTO V BOLIVIJI										
TUJE Ž.IME										
POVODNA VILA										
RUDAR										
TONOVSKI NAČIN										
IZBOLJŠEVANJE ZUNANJOSTI										
LEPA MORSKA OBALA										
MESTO V FRANCIJI										
OSEBNI ZAMEK										
VREDNOSTNI PAPIR										
PESNIK FRITZ										
ŠVICAR. URA										
TRUP										
ARABSKI ŽREBEC										
ŠPANSKA LETALSKA DRUŽBA										
MAJHNA NIT										
TURKU										
ČLAN SVETA V STARI SPARTI										
DRŽAVNA BLAGAJNA										
PROSTOR ZA LIKANJE										
SPORTNO SREDIŠČE V NIZKIH TATRAH										
AGAVI PODOBNA RASTLINA NEKO. ZLATNIK V ZDA										
DARUVAR										
CELJSKI DESETEROBOJEC VRSTA TISK. CRK										
APOLONOV SVEČENIK V TROJI DEL KOLES. DIRKE										
LOVNA TIPALKA										
ENAKI CRKI										
TUBERKULOZA KUP ZRNJA										
ROČNI KRIZ KOROSKI ATLET. KLUB										
MESTO V SLOV. PRIMORJU										
ZAPOR NADOMEŠTILO ZA HRANO										
TURSKI MOGOTEČ SREDIŠČE VRTENJA										
KS V OBČINI DOMŽALE KURALT										
JEZERO V AFRIKI IZVLEČEK IZVAREK										
GROBO ZASMEHOVANJE PRIZORIŠČE SP V ZDA										
KARLOVAC ALKALOID V ČAJU										
OSNOVNA MERA PESNICA NEGRI										
MESTO V NEVADI GL. MESTO ST. KALDEJE										
OTOK PRI CRESU										
NEKO. SLOVENSKI KOLESAR (JOŽE)										
AGAVI PODOBNA RASTLINA NEKO. ZLATNIK V ZDA										
CELJSKI DESETEROBOJEC VRSTA TISK. CRK										
APOLONOV SVEČENIK V TROJI DEL KOLES. DIRKE										
LOVNA TIPALKA										
ENAKI CRKI										
TUBERKULOZA KUP ZRNJA										
ROČNI KRIZ KOROSKI ATLET. KLUB										
MESTO V SLOV. PRIMORJU										
ZAPOR NADOMEŠTILO ZA HRANO										
TURSKI MOGOTEČ SREDIŠČE VRTENJA										
KS V OBČINI DOMŽALE KURALT										
JEZERO V AFRIKI IZVLEČEK IZVAREK										
GROBO ZASMEHOVANJE PRIZORIŠČE SP V ZDA										
KARLOVAC ALKALOID V ČAJU										
OSNOVNA MERA PESNICA NEGRI										
MESTO V NEVADI GL. MESTO ST. KALDEJE										
OTOK PRI CRESU										
NEKO. SLOVENSKI KOLESAR (JOŽE)										

Naš kulturni delavec:

Kdor poje, zlo ne misli!

Razgovor s pevovodjo Lojzeto Štefanom...

»Kdor poje, zlo ne misli,« tako nekako zveni reklo, ki pa je skorajda vedno tudi resnično. O tem smo se lahko prepričali ob srečanju z Lojzeto Štefanom, 26-letnim diplomiranim defektologom, drugače pevovodjo mešanega pevskega zbora Društva upokojencev Moravče. Takole pravi:

»Glasba in petje mi pomenita sprostitev, hkrati pa tudi vedno nov izziv. Že od otroških let naprej sem prepeval, najprej v otroških zborih, kasneje v pevskem zboru KUD »Tine Kos« v Moravčah. Reči moram, da mi petje vzame kar precej časa.

Pred letom se je med moravškimi upokojenci utrnila misel, da bi se zbrali skupaj, zapeli, pokram-

ljali in pozabili na svoje tegobe. Ta porajajoča ideja je marsikaterega upokojenca, ki se je že sam morda

Mladi pišejo...

Kulturni dan

V četrtek, 22. oktobra, smo imeli glasbeni kulturni dan. Obiskal naj je priznani glasbenik Lado Jakša.

Z učenci razredne stopnje je izvedel glasbeno uro z naslovom »Delamo zvoke, ostrimo ušesa«. Z osmimi razredi pa je ob glasbi tekel razgovor o improvizaciji v glasbi. Gost je razložil, kaj ta beseda sploh pomeni in zaigral pesem Čuk se je oženil ter skladbo Pink Panther, ki smo jo prav vsi prepoznali. Potem smo poslušali tišino. Ugotovili smo, da prave tišine sploh ni, saj nam v telesu bije srce, kri se pretaka, tudi živci sami ne mirujejo. Gost nam je predstavil tudi saksofon in sintetizator — elektronski oblikovalec glasov. Zanimivo je bilo tudi oglaševanje sintetizatorja na zvok lajne in tube. Jakša je k sodelovanju povabil učence. Poslušali smo različne zvoke iz sintetizatorja (dolge, temne, ostre, valovite). Učenci razredne stopnje so jih kasneje tudi narisali, nastale so zanimive risbe, ki smo jih tudi razstavili. Posebej pozorno so spremljali zvoke z enostavnimi instrumenti — grmenje s pločevino in močan veter s flauto. Igrali pa so tudi nekateri naši sošolci, Lado

Jakša je hkrati improviziral, ostali učenci pa so sodelovali s ploskanjem ali igranjem na mala glasbila. To nam je kar dobro uspelo. Slišali smo tudi skladbo »Ta hecna« — naše obnašanje ob poslušanju je bilo naslovu primerno. Roke nam kar niso dale miru ob poslušanju Gerschwinove Simfonije v modrem, katere odlomek nam je tudi predstavil naš gost. Muziciranje se je pridružil tudi naš tov. Vengust s skladbo El kondor. Zapeli smo tudi pesem Suzana. Za konec so ostale le še vprašanja učencev in odgovori gosta. Predstavniki šolskega glasila smo imeli z njim tudi intervju. Na posebno željo učencev je Lado Jakša zaigral še malo rock and rolla. Tako je bilo zadovoljstvo popolno.

Ta glasbena delavnica je bila nekaj posebnega. Posebnega tudi zato, ker so bili pri razredni stopnji prisotni tudi vsi ravnatelji iz naše občine. Vsi so z zanimanjem spremljali izvajanje. Misliiva, da je bilo tudi njim tako 'lepo kot nam.

Joži Zupan
in Anita Krašovec
Šolsko glasilo
OŠ Janko Kersnik — Brdo

Srečanje telesnokulturnih delavcev

Telesnokulturna skupnost Domžale organizira tradicionalno srečanje telesnokulturnih delavcev, ki bo v soboto, 12. 12. 1987 s pričetkom ob 19. uri v dvorani Komunalnega centra Domžale.

Na prireditvi bodo podeljena priznanja, plakete in Bloudkove značke, tako za dosežke v tekmovalnem športu, kot za dolgoletno organizacijsko delo v društvi, krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah.

Za zabavo in ples bo poskrbel ansambel F + iz Škofje Loke, za organizacijo prireditve in srečolova pa športniki Atletskega kluba Domžale.

Komisija za podelitev priznanj

Mladi vabijo na avdicijo za prireditev:

Veselo v Kamniku

Center za prosti čas pri Občinski konferenci ZSMS Kamnik VABI vse, ki se ukvarjate z glasbo in jo izvajate, na avdicijo za javno glasbeno prireditev »VESELO V KAMNIKU« (od klasike do jazz). Avdicija bo v petek, 4. decembra t. l. ob 17. uri v Koncertni dvorani Glasbene šole Kamnik (pri starem Zdravstvenem domu, Kajuhova pot 11).

Skupine lahko na avdicijo prinesejo posnetek pesmi na kaseti:

Pismene prijave pošljite do 3. decembra t. l. na naslov:

OK ZSMS Kamnik, Gregorčičeva 2, 61240 Kamnik.

Dodatne informacije na telefon: 061/831-462 vsak dan od 8. do 13. ure razen sobote in nedelje!

Lojze Štefan, pevovodja mešanega pevskega zbora Društva upokojencev Moravče.

odpisal, prerodila nanovo in tako-rekoč vrnila družbi, ki ji zdaj prepeva. Na izredno velike želje po petju in iz naklonjenosti do upokojencev je Lojze pristal, da vodi pevski zbor društva upokojencev Moravče. Dobili so se že maja 1986, se dogovorili o petju in programu ter se pričeli pripravljati za nastop ob otvoritvi novega doma upokojencev v Moravčah. Zbor sestavlja osemnajst žena in šest mož iz raznih krajev Moravske doline. Prvi nastop mešanega zbora je bil zelo obetaven, zato so se zagnali v delo s programom,

katerega so v veliki meri tudi uresničili. Jedro programa zbora so umetne, domače in narodne pesmi. Večino teh prireja pevovodja sam. Zdi se, da so te pesmi najboljše prav za upokojenski zbor, po drugi strani pa ohranjajo velik zaklad slovenskih narodnih pesmi.

Od ustanovitve pevskega zbora do konca meseca oktobra t. l. so imeli skupaj trinajst javnih nastopov v domačem kraju in izven njega. Število pevcev raste, zbor pa se pomlajuje. Zaradi zahtevnosti nekaterih pesmi so občasnopriskočili na pomoč tudi starejši pevci KUD »Tine Kos«. Člani pevskega zbora si želijo, da bi se zbor povečal, zlasti z moškimi glasovi. Pevske vaje so po urniku vse leto, po navadi ob sredah v večernih urah v dvorani doma upokojencev. Vaje trajajo eno do dve uri, pred nastopi so seveda pogostejše. Vsi člani zbora so dobri pevci z odličnim poslušom, zato pevovodja želi, da bi zbor s tako ustrezno zasedbo in pristno voljo še naprej napredoval.

Zbor se že od samega začetka nastopanja srečuje z različnimi finančnimi težavami, ki jih sam ne more reševati, temveč s pomočjo društva in družbene pomoči; ta pa je zelo skromna. Zbor je edini v Moravški dolini, ki povezuje kar štiri krajevne skupnosti, v katerih živi preko 340 upokojencev. Prav bi bilo, da bi k delu zbora prispevala širša skupnost.

Jože Novak

Upokojenci vabijo v svoje vrste:

Petje krepi telo in duha...

Pevski zbor društva upokojencev Janez Cerar, ki uspešno deluje že vrsto let v okviru DU Domžale, vabi v svoje vrste mlajše upokojence in upokojenke, ki imajo veselje do petja, da se pridružijo njihovim vrstam in da skupaj polepsajo jesenska leta.

Petje krepi talo in duha in je vsekakor izredna lepa popestritev prostega časa.

Vabljeni so tudi tisti, ki upokojenci še niso in bodo, čez nekaj let, dve to postali in jim že teče pripravniška doba. V pevskem zboru bodo veselili tudi vseh drugih, ki jim je všeč prijetno prepevanje. Pogoji je samo ta, da jim je všeč slovenska pesem.

Prijavite se lahko vsako nedeljo v Glasbeni šoli Domžale od 9.30.—11. ure, ko so pevci na vajah.

Veseli vas bodo!

Na obisku v šoli Janko Kernik Brdo:

Srečanje z glasbenikom Ladom Jakšo

(mladi novinarki sta opravili razgovor z znanim umetnikom, glasbenikom, ustvarjalcem)

Dober dan:
Na katere instrumente igrate, tovariš Jakša?

Igrati znam klavir, sintetizator, saksofon, klarinet in flauto.

Kateri instrument pa najraje igrate?

Teško je reči, ne da bi delal razlik. Vse rad igram.

Kateri instrument ste se najprej naučili igrati?

Najprej sem se naučil igrati klavir.

Ali se veliko ukvarjate s sintetizatorjem?

Kot sem rekel, ne delam posebnih razlik. Z vsemi instrumenti se ukvarjam približno enako.

Ali ste že v osnovni šoli pokazali zanimanje za instrumente?

Seveda. Ko sem hodil v osnovno šolo, sem tudi obiskoval glasbeno šolo. V to šolo sem hodil deset let.

Koliko let že igrate na različne instrumente?

Tega je zdaj že petindvajset let.

Kdaj ste se navdušili nad glasbo?

Nad glasbo se navdušujem že od malega. Posebno me je navduševal oče. Oče se je veliko ukvarjal z glasbo, saj je bil operni pevec v ljubljanski operi.

Kdaj ste prvič nastopili?

Prvič sem nastopil z glasbeno šolo. To ni bil samostojen nastop, ampak smo se z drugimi učenci menjavali. Vsak od učencev je zaigral eno skladbico in tako pokazal svoje znanje. Vsi učenci glasbene šole smo imeli tremo. Jaz sem bil kar miren, saj sem vedel, da vse znam.

Koliko časa se še nameravate ukvarjati z glasbo?

Upam, da vedno, ker me glasba veseli in privlači.

Ali imate še kakšen poklic poleg tega, da ste glasbenik?

Pišem eseje o glasbi, ukvarjam pa se tudi z umetniškim fotografiranjem.

Na kakšen način navdušujete mlade za glasbo?

Predvsem s pogovori, igranjem na različne instrumente in predstavitvijo svojih del.

Kako delujete v tujini?

V Ameriki sem izdal ploščo. Prirejam tudi različne koncerte, eden izmed njih je bil v Dallasu.

Kaj počnete v prostem času?

Zame je vse prosti čas. Resno se ukvarjam z namiznim tenisom, rad imam narave in seveda glasbo.

Kako reagirajo ljudje na cestni, ko vas srečajo?

Mislím, da prijazno. Večinoma me poznajo.

Občinska konferenca ZSMS Domžale in V.P. Ljubljana-Šentvid pripravljata kulturni zabavni večer:

Mladost v pesmi, besedi in spretnosti...

Občinska konferenca ZSMS Domžale in V.P. Ljubljana-Šentvid že dolgo časa sodelujeta na vseh področjih: od družbenopolitičnih, športnih do kulturnih. Zato smo se na delovnem sestanku dogovorili, da bomo v Domžalah pripravili kulturni oz. zabavni večer ob Dnevu republike in Dnevu JLA. Predvidoma naj bi bila prireditev v Kulturnem domu na Viru, 4. decembra 1987 ob 18. uri. Upamo, da se bomo lahko dogovorili s krajaní in tudi z izvajalci ter uskladili vse potrebno glede prireditve. Za enkrat so predvideni nastopajoči iz V.P. Ljubljana-Šentvid (ansambel in mladi goslar iz Črne gore), iz kadetske šole za miličnike Tacen (zbor, recital) iz OK ZSMS Domžale folklorja Mengeš, mlada citrarka Tanja Zajc, iz OK ZSMS Ljubljana-Šiška mladinka iz DO Iskra Elektrozveze in Andrej Strmečki z glasbili iz Južne Amerike, iz OK ZSMS Vrhnika pa plesna skupina AURORA iz Borovnice. Predvidoma naj bi nastopil tudi nekdo iz občine Kamnik in morda še kdo.

V upanju na še boljše sodelovanje z V.P. Ljubljana-Šentvid bomo poskusili organizirati prireditev na čim večji kulturnoumetniški ravni in glede na to, da je iz naše občine precej mladih v rezervni sestavi, je prav, da naše sodelovanje tudi nadaljujemo.

Drat

Nova pridobitev v kulturi naše občine:

Likovno razstavišče Domžale

V domžalski občini so zelo razvite kulturnoumetniške dejavnosti. Posebno glasbena in gledališka imata dolgoletno tradicijo. Zadnja leta pa je čutili največji premik na likovnem področju. Poleg stalne aktivnosti članov Likovnega društva Petra Lobode je vse bolj opazno tudi delo akademskih likovnih ustvarjalcev, teh je v občini dvaindvajset, od tega sedem samostojnih kul-

turnih delavcev. Vsem tem umetnikom smo dolžni nuditi vsaj dostojne pogoje za prikaz njihove dejavnosti.

Aktivnosti Kulturne skupnosti, Zveze kulturnih organizacij Domžale, posameznih akademskih slikarjev, likovnega društva, Likovnega razstavišča Metulj, Meblo, Galerija Janez Repanšek, Knjižnica Domžale, razstavnih prostorov v Radomljah, Škocjanu, Mengšu, ateljeja Vere Terstenjak-Jovičić so pokazale, da je za to dejavnost velik interes, da pa je nujno potreben stalen in v skladu z normativi urejen galerijski prostor. Poleg že običajnih oblik prikaza likovne dejavnosti bi morali še posebno pozornost nameniti predstavitvi sodobne likovne ustvarjalnosti na Slovenskem, spomniti bi se morali naših že umrlih mojstrov, zaživetí bi morale izmenjalne razstave v slovenskem in jugoslovanskem prostoru. S tako pestro dejavnostjo bi veliko prispevali k likovni vzgoji delovnih ljudi in občanov. Razstavišče pa bo primerno tudi za drugačne razstave, kot so arheološke in zgodovinske.

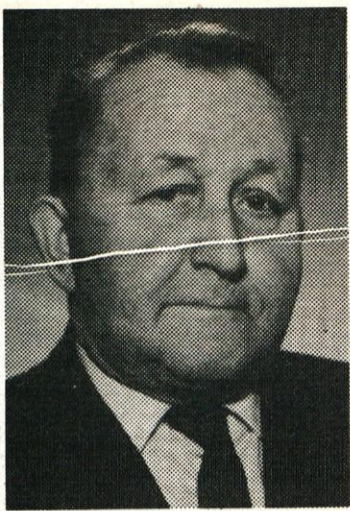
Novo likovno razstavišče je uspeh večletnih prizadevanj Kulturne skupnosti in Zveze kulturnih organizacij Domžale ter likovnih ustvarjalcev ob pomoči Občinske konference SZDL in domžalskih krajevnih skupnosti. Ves trud pa bi bil zaman, če ne bi bilo razumevanja Telesnokulturne skupnosti in Napredka, ki sta omogočila Kulturni skupnosti na-jem in obnovo prostora v pred-dverju hale Komunalnega centra. Likovno razstavišče Domžale meri približno 120 m² in še ni dokončno urejeno. V letu 1988 bo potrebno poskrbeti za ustrezno razsvetlavo in nabavití opremo. Dogovoriti se bo potrebno kako bo organizirano, predvidoma bo delovalo v Kulturnem centru, imenovati bo treba programski svet in uskladiti program v Kulturni skupnosti Domžale.

Pavel Pevec

Bernarda Voglar, 8. b
Mateja Budau, 8. b
Šolsko glasilo
OŠ Janko Kersnik, Brdo

Jože Rženičnik – Ivo

Poznamo ga kot krajana, ki je vedno dobre volje, marsikatero hudomušno ima še za ušesi, drugače pa kot enega izmed prvih mengeških aktivistov med NOB, oziroma kot pomočnika nabavnega oddelka pri Centralni tehniki KPS za Gorenjsko, Stajersko in Koroško; celih trideset let je bil tudi predsednik gasilskega društva Mengeš, ves čas pa se je ukvarjal s trgovinskim poslom oz. s potništvom, kar je še posebej pozitivno prišlo do izraza med vojno, saj je s svojim znanjem, spretnostjo in junaštvom dokazal, kaj zmore zaveden in sposoben človek. To je Jože Rženičnik, s partizanskim imenom Ivo.

»nabavljali« velike bale papirja, ki so tehtale tudi o 125 kg.

Svobodo je tako dočkal na Tuhinjskem, nekaj mesecev po osvoboditvi pa se je še vedno ukvarjal z nabavljanjem materiala za Centralno tehniko KPS. Poslali so ga na Dunaj, s posebno propustnico, in od tam je pošiljal na primer tiskarsko barvo, ki jo je tedaj najbolj primanjkovalo, v Ljubljano.

30 let predsednik GD Mengeš

Jože Rženičnik je stopil med gasilce že v šentvidu pri Stični po stalni naselitvi v Mengeš pa se je tudi tu takoj vpisal mednje. Tako se je med vojno zgodilo zanimivo naključje: zažgali so sokolski in društveni dom, nazadnje pa ga je moral kot gasilec gasiti.

Po vojni je bil celih trideset let predsednik društva in prav pod njegovim vodstvom so Mengšanji dosegli veliko izjemno lepih uspehov. V svojih vitrinah imajo čez 40 različnih pokalov in drugih priznanj z najvišjih tekmovanj.

»V zadnjem času smo nekoliko popustili, le starejši veterani s Francem Blejcem na čelu se še ne damo in smo dobili še letos v Ribnici na Dolenskem zlato medaljo. Drugače pa se mi zdi škoda, da ni več pravega podmladka in da smo tudi v šoli izgubili dobrega mentorja. Prav tako bi bil vesel, če se bo res kaj premaknilo v zvezi z novim gasilskim domom, ki naj bi se vendarle zidal ob širši ureditvi križišča pri Lovcu...«

Glede gasilskega doma bi se resnično moralo kaj premakniti, saj zdajšnji ne ustreza potrebam, povrhu pa je tudi na primeren mestu. Po Jožetovih besedah bi le tako mengeški gasilci spet dobili nekdanji polet...

Več reda in discipline!

V zvezi z najnovejšimi dogodki in ukrepi do Jože Rženičnik ugotavlja, da v naši državi ni nobene pravega reda in discipline, zato pa se stanje vsak dan slabša.

»V partizanih so nekaj po hitrem postopku ustrelili borca, ki je lačen vzel kos kruha, danes pa se cela delegacija z najvišje državne ravni odpelje v Švico po sumljivih potih z letalom, ne objavijo pa niti imen niti funkcij. Nujno bi bilo treba v državi več reda in discipline, s pričetkom na vrhu! Mi pa še naprej živimo v smislu: eno rakijo in fuzbal ter vse po starem naprej...«

Jože Rženičnik pa kljub temu ni navajen kritizirati v prazno. Tri tridesetletnih letih še vedno zagnano dela, skupaj z ženo, ki mu je bila ves čas odlična življenjska sopotnica — veliko je delala tudi za OF, bila izseljena in v taborišču — zadovoljen je, da se vsi trije otroci radi vračajo domov in da je vsaj pri hiši vse v najlepšem redu.

»Ko se zberemo, nas je štirinajst. Zadovoljen sem, da so vsi trije otroci pri kruhu, da imajo hiše ter da so pridni in pošteni ljudje...«

Glede prihodnosti pa Jože Rženičnik meni, da nam bo predla trša kot v stari Jugoslaviji, pa naj še tako obračamo prežvečene fraze na glavo.

»Ampak jaz se ne dam!« se veselo zasmeje, dvigne kozarec in pozabi na skrbi. »Biti moraš optimist in sreča te ne sme zapustiti, potem pa že gre...«

Ivan Sivec

Želite video kasete z glasbo

Odlične kopije, velik izbor: MADONNA, U2, BON JOVI, POLICE, SPANDAU, BALLET, SPRINGSTEEN...
Tel.: (061) 579-829 ali 577-428 popoldan

Po deželi Martina Krpana ...

Kot vsako leto, smo tudi letos stanovalci Doma upokojevcev iz Domžal organizirali enodnevni izlet in to v deželo Martina Krpana. Zjutraj smo se zbrali pred našim domom in počakali na avtobus, ki nas je popeljal v rahlem dežju proti Vrhniki. Vsi smo želeli, da bi se razjasnilo in nam bilo vreme naklonjeno. No, vsaj start je bil moker, vse ostalo pa boste še zvedeli.

Pot nas je vodila do Črnuč, od tu naprej pa po novih obvoznikih okoli Ljubljane do Vrhnike. V sami Vrhniki smo zavili levo in se najprej napotili na grad Bistra, to je v tehnični muzej Slovenije. Ta muzej ima res pravo ime, saj je na ogled mnogo stvari, ki jih še nikoli nismo videli. V tem kraju smo se zadrževali približno tri ure, tako da smo res lahko sledili vodnici muzeja po vseh grajskih prostorih. Videli smo najbolj primitivna in starinska orodja, delavnice, razne vrste lesa ter še vse ostalo, kar je dajala in še daje naša prelepa Slovenija. Največ zanimanja je bilo pri vitrinah z živalmi, ki so bile in so še danes ponos naših logov, gozdov, voda, kakor tudi prekrasnih gora.

Z velikim zanimanjem smo tudi občudovali moderno tehniko in to viadukt nove avtoceste, ki pelje skozi Verd pri Vrhniki in to prav preko tovarne lesne industrije Verd. O krajevnih posebnostih sta nam razlagala delovna terapevtka Silva Demšar in predsednik domaške skupnosti. Med tem se je tudi vreme preobrnilo v našo korist in posvetilo je tudi tako pričakovano sonce.

Iz Bistre smo se napotili naravnost proti Močilniku, do samega izvira Ljubljane. Še prej smo se krepko okrepčali na vrtu gostišča Močilnik. Saj smo imeli s seboj dosti dobrot, ki jih je bilo treba nekako načeti, pa tudi mi smo že potrebovali malo okrepitve za naše želodec.

V tem gostišču smo doživeli tudi prijetno presenečenje. Seveda, posedli smo se zunaj za mize, na svemem zraku. Mize res niso bile pogrnjene, a ne dolgo. Ko smo povedali mladi točajki in mlademu točaju, kdo in od kod smo, sta takoj prhitela s prti in vse mize pogrnili, čeravno smo rekli, da ni potrebno, saj smo skromni. Točajka mi je odgovorila, da bodo tudi oni nekaj stari ter da moramo biti postreženi tako, kot vsi ostali gostje. Oj, da bi bilo v naših loka-

lih še več takega streznega osebjaja, potem invalidnost in starost res ne bi bili tako hudi. Nato smo se odpravili do izvira Ljubljane in z zanimanjem sledili razlagi že omenjenih dveh ter občudovali enakomerno dvigovanje vode iz podzemeljskih površin.

Nato nas je pot vodila na obisk in kosilo v Dom upokojevcev na Vrhniki. Tu nas je zopet čakalo presenečenje. Po krajskem nagovoru direktorice in predsednice domaške skupnosti nam je zapel njihov ženski pevski zbor nekaj lepih narodnih pesmi. Po občudovanju kosilu smo se pomešali med tamkajšnje stanovalce ter se pomenkovali o stvareh, ki nas tarejo v Domžalah in pri njih v Vrhniki. Nato smo si ogledali še njihov dom, ki je zares lepo urejen in oskrbovan. S težkim srcem smo se poslovili od naših prijateljev na Vrhniki in se zopet podali na pot in to v kraje kontrabantarjev v samo osrčje Notranjske.

Peljali smo se po avtocesti od odcepa za Logatec in občudovali čudo današnje tehnike. Po tej poti nam je posamezne stvari in kraje razlagal predsednik naše domaške skupnosti, saj se je v teh krajih zadrževal kot partizan leta 1943 in 1944. Pred Cerknico nas je opozo-

ril na vrh Slivnico in slivniške coprnice, ki so tod včasih bivala. To je bilo v času Martina Krpana, ki so mu pomagale, da je lažje sol in vžigalne kamne kontrabantal iz Laškega. Nato smo pot nadaljevali do Gorenjega jezera. Ja, tu smo pa imeli smolo, oj, kakšno smolo. Coprnice so opile vso vodo iz Cerkniskega jezera, tako da se je videlo le rdeče ločje in tiste značilne ostre rdeče trave, ki so značilne za Cerknisko jezero. Tudi starega mlina ni več v Gorenjem jezeru. Zob časa je opravlil svoje. Ko smo se vračali nazaj proti Cerknici, je imel naš predsednik dosti dela, da je lahko vsem odgovarjal na zastavljena vprašanja o kostanjih ob cesti, ki so na nekaterih krajih posajena in kažipot ob prevelikem narastu vode v jezeru med Grahovim, ki je bilo že leta 1942 osvobojeno. Veliko je bilo tudi govora o bližini bivše italijanske meje — o Rupnikovi liniji za obrambo, kakor tudi o samem kontrabantu, ki so se ga ljudje množično posluževali; ampak ne o kontrabantu s soljo in kamni, pač pa s konji in volmi, kakor tudi o zdravih in samimi kontrabantarji, saj je tudi marsikatera kmetinja zala šla na kant.

Tudi ta pot nas je malo utrudila in smo se zato zopet ustavili v sami Cerknici. V prijetni cerkniski restavraciji smo se posedeli na vrtu. Seveda je bila tudi tu postrežba enaka, kot v Močilniku. Pospravili smo še zadnje zaloge, ki smo jih imeli s seboj ter malo poklepetali.

Malo smo še pogledali po sami Cerknici in se nato odpravili proti domu. Čeravno je bila voznja za nekatere že utrudljiva, so še vedno z zanimanjem spraševali za nekatere stvari in običaje v krajih, kjer smo se vozili ali ustavljali.

Naposled smo le prispeli nazaj v Domžale, kjer so si obljubili, da drugo leto še bolje spoznamo te res zanimive kraje in zanimivo jezero, ki je in ga ni ter si rekli: Prihodnje leto preko dežele Martina Krpana do dežele Petra Klepca in Čabranske ter naprej ob Kolpi do Vinice in še dalje.

Jože Pečec

Sokolska praznovanja

Jože Rženičnik je bil rojen v letu, ko se je začela prva svetovna vojna in sicer v Trbovljah, čeprav je bila mama Mengšanka in je bil največji del njegovega življenja povezanega z Mengešom. Sem so prišli leta 1927, ko so morali prevzeti zaradi nesreče v materini žlahti kmetijo, ki je obsegala sedem hektarjev zemlje, žganjarijo in trgovino. Poleg Jožeta sta bili v družini še dve sestri.

»Sam sem moral kljub temu od doma, s trebuhom za kruhom,« pripoveduje Jože. »Kar celih štirinajst let sem bil odsoten, vse tja do začetka druge svetovne vojne. V Mengeš pa sem se vračal ob vseh večjih praznikih in prireditvah...«

Izredno rad se spominja sokolskih prireditev, ki so bile pred vojno izredno lepo pripravljene in tudi dobro obiskane. Domači in tudi tuji telovadci so prikazovali vaje na drogu, bradlji in krogih, pa tudi gimnastične vaje s pomočjo odskočne deske. V Mengšu so bili tedaj izredni telovadci, zato ni nič čudnega, da je športni duh ostal vse do sedanjega časa.

»Bilo pa je tudi veliko gostiln, kar trinajst. Točili so predvsem ob nedeljah, po maši. Pred cerkvijo ali v gostilnah so se odvijale tudi kupčije, takšne in drugačne. Mešetarji so včasih igrali pomembno vlogo v življenju in takšni pomembni vasi, kot je bil Mengeš, v vasi močnih kmetov in obrtnikov...«

Iz fantovskega življenja pa Jože Rženičnik najraje pripoveduje o vodnjaku pri Sircu kjer so se fantje zbirali in prepevali.

Akcije so se kar vrstile

Jože Rženičnik se je iz šentvida pri Stični ob začetku druge svetovne vojne za stalno preselil v Mengeš, ker ni hotel biti pod italijansko okupacijo, sicer pa so doma tudi potrebovali nekoga, da je vodil trgovino.

»Že v Trbovljah sem videl, kaj pomeni fašizem, posebno ko sem si lahko na lastne oči ogledoval delovanje orjunašev. Rekel sem si: Ko bo počil prvi strel s strani Nemcev, bo konec z njimi. Sami si bodo skopali grob. Miniti so morala štiri strašna leta, a vendar je bilo tako, kot sem napovedal ob začetku vojne...«

Jože se je takoj začel sestajati z naprednimi mengeškimi fanti. Imel je stike tako z Matijo Blejcem kot s Tonetom Blejcem, z Jankom Urbancem in Petrom Cerarjem,

tako z Jakom Jankovičem kot s Tomom Brejcem. Skupaj so načrtovali prve akcije proti okupatorju, od žaganja drogov naprej, leta 1942 pa je bil Jože Rženičnik že uradni vaški intendat, kmalu zatem pa tudi načelnik Gospodarsko finančne komisije, ki je delovala pod okriljem OF. V knjižici Pregled važnejših dogodkov v kamniškem partijskem okrožju v letih 1941—1945 je zapisanih več deset, sto akcij, v katerih je večinoma sodeloval tudi Jože, od akcije, ko so partizanom »nabavili« večjo količino tobaka do akcije, ko so v zdajšnjem Induplatiju vprično nemških stražarjev naložili večjo količino blaga.

»Že v prvem obdobju smo poskrbeli tudi za vse tiste žene ali matere, ki so imele može in sinove v hosti. Za lažje preživetje so dobivale s strani naše komisije po 300 nemških mark, kar smo nabrali pri simpatizerjih in je bil kar lep denar... Med akcijami pa mi je močno ostala v spominu tudi tista, ko smo pobrali v neposredni bližini mengeške žandarmerije vse zdravstvene instrumente, navidežno prisilno pa smo odpeljali tudi dr. Tineja Zajca, da bi lažje zakrili sledi za seboj... In na tistih štirideset ton blaga, ki se je izdelovalo za ustaše v zdajšnjem Induplatiju, tudi ne bom nikoli pozabil, posebno ker ga je strážilo dvanajst nemških stražarjev, mi pa smo ga odpeljali z nemškim tovornjakom mimo vseh na Moravsko...«

Pri Centralni tehniki KPS

Ko je doma postalo prevroče, je odšel v partizane tudi Jože Rženičnik-Ivo. Ves čas je deloval kot pomočnik nabavnega oddelka pri Centralni tehniki KPS za Gorenjsko, Stajersko in Koroško, najprej na Moravskem, nato pa največ v Ljubnem.

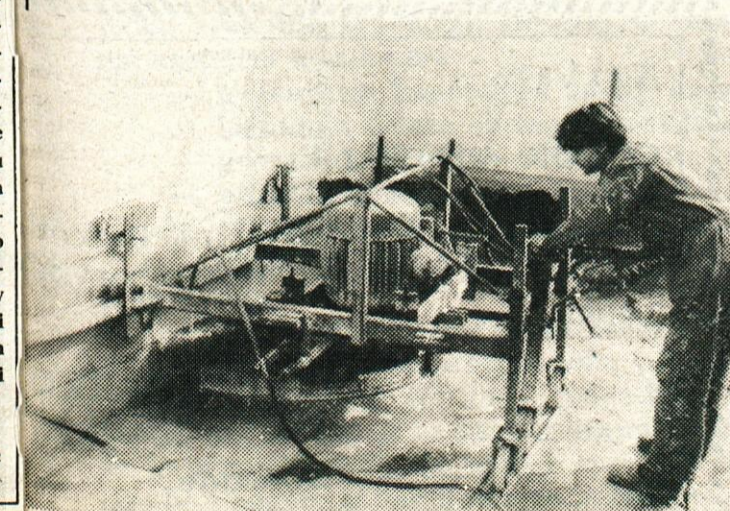
»Pri tem sem imel večkrat tudi srečo. Posebno tistega, kako smo ušli iz četrtega bunkerja v Rudniku, kjer je bila večina drugih borcev pobitih, ne bom pozabil nikdar. Vsi naenkrat smo skočili ven se v klinu zapodili proti gozdu in srečno ušli iz obroča...«

Natančno se spominja tudi zime, ki sta jo prebela z Ivom Seljakom-Čopičem na Menini planini, darežljivosti Tuhinjcem in dni, ko niso imeli česa dati pod zob. Glede strokovnega dela pa pravi, da ni imel nikdar večjih težav in da je nabava za partizanske tiskarne vedno dobro tekla, ker je imel Jože v papirnici na Količevem dobre zveze in so brez večjih zapletov

Spodrezovanje-prerez temeljev in hidroizolacijska zaščita z injektiranjem

SLAVC OSOLNIK

61234 Mengeš, Hribarjeva 22
Telefon: (061) 737 706

Glosa:

Ubogi Češminov hram...

Ubogi Češminov hram, kaj so naredili iz tebe? Še do nedavno si nudil Domžalčanom in prehodnim gostom tople, okusne in vredne malice... Kdor je želel, se je lahko usedel tudi ob kavi ali kozarcu pijače, pokramljal s kolegom ali se utopil sam vase. Omogočal si nemoten pogovor skupini upokojencev, ki si jim domala vsak delovni dan postal njihov dveurni dom... Sedaj pa si čisto spremenil fasado svojega jedilnega dela. Prejšnje prijetno in domače vzdušje, ki so ga včasih znale popestriti tudi tvoje natakariče, so zamenjali brezdušni igralni avtomati, s katerimi vodijo dialog mladi igralci, iskalci sreče, trenutne sprostitev ali ne vem česa. Odkar so te zasidli z igralnimi avtomati, je v šolah praznih vsaj nekaj sedežev več. Ali ti ni nerodno, da si postal zatočišče »spricarijem« ali dostojneje rečeno: šolomrznežem? Res kako je mogoče, da si se spustil na takšno raven — Ali se zavedaš, da odslej spadaš med tiste, ki kujejo potuho posameznikovstvu, popredmeieniju: človeškega duha, površinski individualizaciji, ki se odigrava v namen dialogu med igralniki in igralci... Namesto da bi sodelovali pri vključevanju mladih v družbo, jih še ti navajaš k njihovem odtegnjenosti od nje. Trenutno sprostitev je menda mogoče doseči drugje, na drugačen, učinkovitejši način: ob sprehodu skozi park, v poglobljenem pogovoru s seboj, z Bogom, s trenutno odcvetajočo naravo, ob pogledu na lepo dekle, v družbi prijateljev ob kakšnem požirku in podobno; skratka ob navidez nepomembnih dogodkih, ob in po katerih pa se človek počuti bogatejšega, srečnejšega...

Na kaj sem se pomislil? Menda niso ob pristanku na spremembo svojega obličja nasledel intereso posameznikov, saj vendar veš, da si tudi ti poklican zastopati družbene interese... Pa se menda ne misliš vdati v sedanjo usodo? Kaj če te iz užaljenosti in negodovanja, ker si se sprjaznil s trenutnim položajem, prične zapuščati tvoj delovni personal in če odbiješ še preostale goste...?

Potem pa boš moral spremeniti še ostali del fasade in spremeniti svoje ime... Že sedaj te za vsak slučaj opozarjam, da te pri eventualnem, pardon! hotel sem reči morebitnem spreminjanju imena ne bi zaneslo, da bi pozabil na svoj slovenski izraz ob sicer zelo pisani družini in bi postal »Flipperski« hram...

Pa se nam res čudno zdi in zato sprašujemo, iz kakšnih nagibov družba podpira igre na srečo... Verjetno nam je zagodla trenutna izguba spomina, da tako odmaknjeno spremljamo Kardelja, ki je dejal, da sreče ne more dati človeku niti država, niti Partija, niti katerekoli druga stvar (še najmanj igralniki, op. J. K.), ampak da je sreča v človeku samem in njegovih zmožnostih. In če ob tem postrežemo že s slovenskim pogovorom »pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal«, smo malodane povedali repet za srečo: sreča nikdar ni nekaj takšnega, kar bi se človeku navrglo samo od sebe, srečo si moraš ustvariti sam. Tudi ti, mladi igralec!

In ob koncu bi ti, dragi Češminov hram, rad postavil samo eno vprašanje... Sicer si pa sedaj ti na potezi!

Ivček Kepic

Zakaj in doklej tako:

Stroji gor, stroji dol...

Glede na to, da sem se dolga leta ukvarjal s stroki, ki se ji reče vodovod, menim, da lahko potem na vse, kar se v zvezi z gradnjo vodovoda na Spodnjem Dobenu dogaja, dam svoje kritično mnenje. Napak, ki smo jim priča ob tej gradnji, je toliko, da je izvajalca KP Domžale lahko sram.

Začele so se že od samega začetka, saj se zdi, da so se dela lotili napamet, ne da bi si podrobneje ogledali teren, kjer vodovod poteka.

Zasutje glavne cevi ni bilo opravljeno po predpisih, prej pa tudi položitev ni bila izvedena v ustrezno globino kot bi bilo treba. Zima tudi naredi svoje; ali na to izvajalec del ni mislil? Že tako majhna količina peska, ki so ga namenili za zaščito zasutja glavne cevi, se je znašla na cesti, od koder dež ta pesek seveda veselo odplakuje.

Zasipanje glavne cevi je pa sploh nekaj posebnega, saj iz materiala, s katerimi so cev zasuli, še danes štrle debele veje in celo debla dreves.

Omenim naj, da so stroje nekajkrat vozili na Dobeno in prav tolikokrat z Dobena. Po normalni pameti to ne prispeva k manjšim stroškom investicije.

Glavno pa pride na koncu: ko je vsa stvar tik pred dokončanjem, pa se spomnijo, da so pozabili na hidrante. Rezultat? Stroje spet na Dobeno. Kdo bo plačal to in druge take nepremišljenosti.

Meni se zdi, da bo treba za vse to najti denar, prav tako pa ga bi bilo treba najti za cenilca, ki bo ocenil vso to škodo, narejeno na naših skupnih družbenih sredstvih.

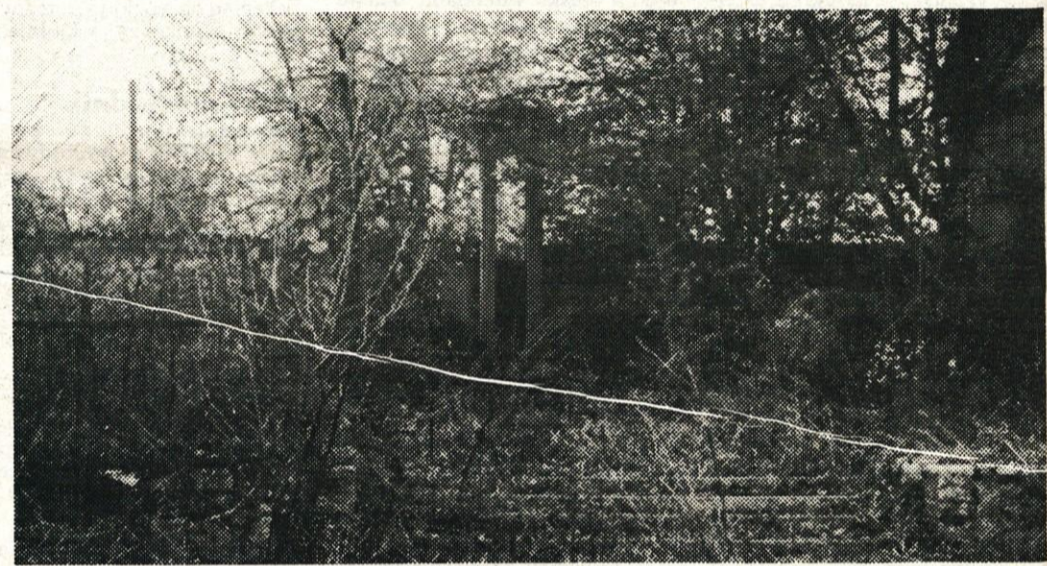
F. P.

Spodnje Dobeno 2
61234 Mengeš

Plečnikova ograja s kapelico na Ljubljanski cesti je sramoten dokaz naše brezbržnosti do tega edinega Plečnikovega arhitekturnega spomenika v Domžalah.

NAŠA KRAJEVNA SRAMOTA

Tudi pogled za ograjo kaže, da je zob časa že opravil svoje, nekaj pa bo naredila tudi bližajoča se zima.

Bralci (še) pesnitjo:

Draginja

Kam to pelje kam to gre, vse nam kar naprej draže, kdo je tukaj gospodar, da mu to ni prav nič mar...

Plača je za teden dni ker se vse tako draži, pokojnina pa samo za položnice še bo.

Nihče delavca ne vpraša kako on vse to prenaša; bo preživel še družino, saj ne bo mogel v trgovino.

Cene si lahko izmisljuje in jih tudi potrjuje tisti, ki lepo živi — od žuljev delovnih ljudi.

To zelo ponižujoče bo vplivalo v bodoče na poštene vse ljudi, ki preživljali so kri.

Smo borili se za to, da bi boljše nam bilo; zdaj nas pa zelo skrbi, da nam lakota grozi.

Zemljo vso smo pozidali, kmeta v šolo smo poslali, žito bomo uvozili, kruh pa hitro podražili...

Če pošteni bi ljudje urejali zadeve te bi do tega ne prišlo da je vse zavoženo...

MIRANDA

Hyde park po naše!

Medobčinski svet ZSMS ljubljanske regije je 3. oktobra 1987 organiziral prvi slovenski (jugoslovanski) Hyde park, poimenovan politični piknik. Pravila igre so bila zelo preprosta. Vsak udeleženec je imel pravico do enega nastopa pred mikrofonom in ena replika (obkraj po pet minut). Tudi odgovor je bil omejen na pet minut, razen v primeru, da je bil kdo od političnih gostov posebej pozvan — to pa se je kar naprej dogajalo predsedniku RK SZDL Jožetu Smolletu, ki je bil edini od eminentnih gostov zanimivih za širši krog ljudi, tudi pripravljen sodelovati. Vsi ostali pa so imeli raznorazne izgovore (opravičljive in tudi ne), da se tega stika z ljudstvom niso udeležili. Za bodoče poizkuse so se padali predlogi, da se poizkusa privabiti npr.: Dolanca, Rožiča, Zemljariča, Šetinca, Popita...

Vprašanja in razmišljanja iz zbrane ljudstva so zajela skoraj vsa pomembnejša politična, ekonomska in nacionalna vprašanja. Protiinflatcijske jeze je bil najprej deležen novi vojaški projekt »novi avion« (s sklicevanjem na Izraelce, ki so kljub mnogo večjim vojaškim stiskam od naših svojega opustili).

Smole je odgovoril, da zahteva broj proti inflaciji zmanjšanje vseh proračunov, začeni z zveznim, torej tudi vojaških izdatkov.

Nato se je vsul cel plaz kritičnih vprašanj na račun našega političnega sistema. Koliko časa se bo ZK nastopala iz državno-oblastnih pozicij? Zakaj se slovenski politiki tako bojijo uvedbe neposrednih volitev? Zakaj ne zahtevajo odstopa Mikuličeve vlade, za katero je očitno, da je nesposobna, in kaj še počne Duranović v naših oblastnih organih? Kaj je to »moralno politična neoporečnost« naših vodilnih kadrov, ki so nas pripeljali v sedanjo »tragikomično« situacijo? Kje je naš Gorbačov?

Govorniki so se najbolj razvneli ob raznih nacionalnih vprašanjih? Zakaj slovenski politiki v zveznih organih ne govorijo slovensko? Koliko časa se bo v Jugoslaviji kot »kurja čreva« še vlekle nerazvitost nekaterih delov države (»tam pa stroji rjavijo na njih, denar stran mečejo...«)? Zakaj božič ni državni praznik, saj je to ne samo cerkveni, ampak tudi nacionalni praznik?

Smole je povedal, da bi bilo lepo, če bi se na primer tudi njegovi srbski in drugi kolegi naučili slovensko, makedonsko itd., saj bi bilo medsebojno razumevanje v tem primeru vsekakor mnogo večje; problem nerazvitosti je svetovni in ne le naš problem, hitrejši razvoj naših nerazvitih pa tudi v slo-

venskem interesu (vendar na drugačen način kot doslej); čestitke za božič pa bo vsem kritikam navkljub tudi letos ponovili.

Socialno obrana vprašanja pa so obvisela v zraku. Tovariši iz Mojstrane (tudi že malo malignansko izobraženi), je spraševal, kako je lahko prišlo do tega, da morata oba z zaposleno ženo za opremljanje stanovanja prodajati gozd, medtem ko je njegov stari oče — železničar v predvojni Jugoslaviji sam živel osem otrok in nezaposleno ženo, hkrati pa še kupoval gozd, ki ga mora sedaj on prodajati.

Na zajčjedobravske politični piknik menda nihče ni gledal kot na navadno veselico s političnim kabaretom, niti kot na šalivo kopijo britanskega izvirnika — čeprav je bil tudi vse to. Vseskozi je namreč viselo v zraku prepričanje, da gre tudi za novo obliko procesa demokratizacije v Sloveniji in za enega prvih primerov po vojni, da lahko »glas ljudstva« spet nefiltrirano pride do oblasti.

Če to prepričanje sprejmemo, potem je sobotna podoba ljudskega mnenja naravnost uničujoča za vse dosedanje »uradne« predstave o njem. Iz nje bi lahko skleпали da Slovenci politikom skoraj ničesar več ne verjamejo, da so sili »vodilne vloge« ZK in bi jo neusmiljeno prepuščali volilni negotovosti večstrankarskega sistema, da bi radi z državnim blagoslovom praznovali božič, da bi takoj ukinitili vsako pomoč nerazvitim in so jim sploh zelo všeč preproste nacionalno (nacionalistično) obarvane formule razvoja Slovenije itd. Tudi stereotipom se ne bi godilo nič bolje: Slovenci so se pokazali kot »odprti« in temperamentni govorniki (v opitem in treznem stanju), njihovi politiki — z nekaterimi izjemami —

pa kot »vase zaprti« in nekarizmatični.

Seveda pa nihče ne more oceniti, koliko skupnega je imel zajčjedobravske vzorec s slovenskim ljudstvom v celoti. Zato bi bil »slovenski Hyde park«, mišljen kot nadomestek za zavrtje kanale ljudskega vplivanja na oblastne odločitve, kaj klavna zadeva. Če pa bi ga razumeli kot eno od spodbud za razvoj modernega in diferenciranega dialoga med ljudstvom in oblastjo, pa prav stija. V tem primeru — če bi se seveda nadaljeval kot tradicija — bi se prej ali slej vrnil tja, kamor pravzaprav sodi — v nedeljsko razvedrilo in turistično zanimivost!

Hyde par je bil najprej hvale vreden poskus mladinske organizacije, da tudi na ta način prispeva k detabuizaciji politike, istočasno pa gre pohvala politikom, ki so se odzvali in pristali na »seciranj«, s čimer so omogočili potešitev radovednosti in ogled demokracije (ali vsaj surogata) od znotraj. In če to, kar se je dogajalo v Zajčji dobri, gledamo in vidimo kot enkrat in eksperimentalen dogodek, ki je sicer lahko izziv, ki pa še ne pomeni kakršnegakoli vzorčenja in predpisovanja receptov za nadaljnji razvoj političnega življenja, potem ga lahko ovrednotimo tudi pozitivno. Kot koristno izkušnjo. Ob tem se moramo omejiti in najbrž ugotoviti, da vse te trditve veljajo predvsem (izključno) za Ljubljano z okolico in zanjo značilno razgibano politično kulturo, ki si lahko »dovoli« tudi »luksuzna« živa srečanja politikov z množico. Kakšne razsežnosti bi imel podoben shod v Lendavi, Dravogradu, Ilirski Bistrici ali recimo Djakovici, Kumanovu, Veliki Kladuši, Novem Pazaru... lahko samo ugibamo.

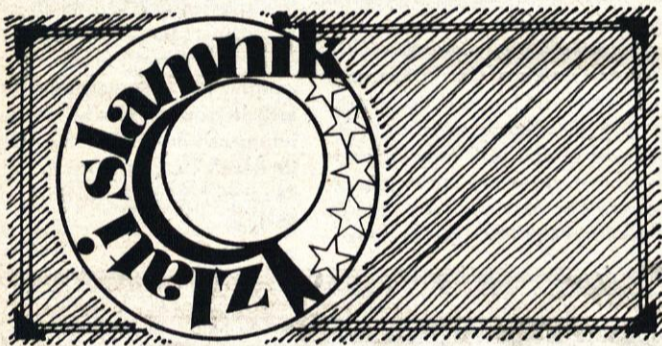
Znameniti vogal Hyde Parka je vendarle neke druge in je najbrž dobro, da tam tudi ostane...

NOVO:

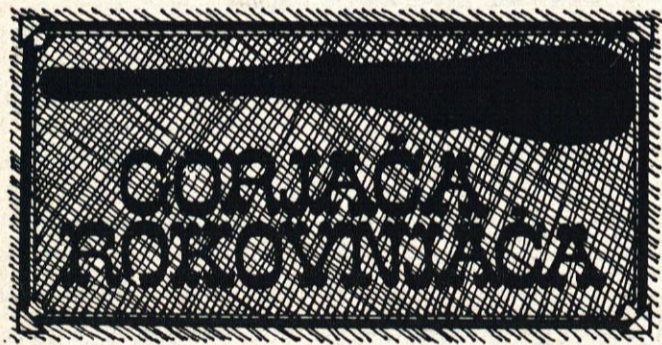
COLOR — FOTO 60

Fotolaboratorij za razvijanje barvnih filmov in ekspresno izdelavo barvnih fotografij.

SENICA MARKO
Telefon 724-185
Domžale

Priznanje »ZLATI SLAMNIK« tokrat podeljemo organizatorjem različnih kulturnih prireditev v KUD Miran Jarc iz Škocjana za celo paleto uspešnih akcij, predstav in prireditev.

Grajo »GORJAČA ROBOVNIJAČA« podeljujemo Komunalnemu podjetju Domžale za vse kar se dogaja z in okrog odlagališča smeti na Močilniku pri Dobu.

Občani blokov ob železnici so nas opozorili na oblake prahu, ki se večkrat dvigajo iz betonarne, ki tudi sicer močno onesnažuje okolje ob železnici. Kdo in kdaj bo dal betonarno, ki se nahaja v strogem centru mesta na čevlju.